పరమార్థ వినోదములు

mohan
PUBLICATIONS
ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

మోహన్ పబ్లికేషన్స్
కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.

ఓమ్.

పరమార్థవినోదములు.

ప్రథమభాగము.

—::—

1 వ కథ.

క్షత్రరాజులవారు బాల్యమున విద్యనభ్యసించున ప్పుడు ఉపాధ్యాయులొకనాఁడొక పాఠమునిచ్చిరి. మరు నాఁడు తోడిబాలురందరు పాఠమునప్పగించిరి. క్రొత్త పాఠములను నేర్చుకొనుచు నిట్లు చాలదినములు గడచినను ధర్మరాజు తన కింకను మొదటిపాఠమే చక్కఁగ రాలేదని

చెప్పుచుండుటచే గురువులవా రాగ్రహచిత్తులై కఠినముగ గొట్టిరి. ఎంతగొట్టినను ఆబాలుడు కంటతడియైనను బెట్ట కుండుటచే ఆయన మిగుల నాశ్చర్యమునొంది అందులకు కారణమడిగెను. అప్పుడా బాలుడు అయ్యా మీరు నాకి చ్చినపాఠమున రెండుమాటలు గలవు. ఒకటి "సత్యమును బల్కుము" రెండవది "ఓర్పు గలిగి యుండుము". అందు మొదటిదాని పూర్ణముగ నభ్యసించితిగాని రెండవదాని పూర్ణముగ నభ్యసింపనైతి, ఏలయన మీరు నన్ను కొట్టినప్పుడు మొదట నోర్చుకొంటినిగాని నెత్తురు వచ్చిన పిదప నోర్చుకొనలేక పోతినని చెప్పెను. గురువు యాబాలుని జ్ఞానవికాసమున కచ్చెరువు ప్రమతిః సూక్ష్మమునకు విచారమును బొంది, నాకింక నొకటి వాక్యమే బోధపడలేదని చెప్పి యబ్బాలుని ముద్దిడి నీవే నాగురువై యుండుట కర్హుడవనెను.

2వ కథ.

రావణాసురుని ప్రధానమంత్రి యొకనాడు రావణు నితో "దేవరా, తాము అణిమాద్యష్టసిద్ధులను స్వాధీనము

చేసుకొని యుండ రామరూపమును దాల్చి సీత నేలవశప రచుకొనకుంటివి"రని యడిగెను. అంగులకు రావణుడు ఓసీ యవివేకీ, ఏమంటివి? పరమపావనమగు శ్రీరామచంద్రుని దివ్యరూపము నొకసారి మనమున ధ్యానించినచో, రంభా తిలోత్తమాదియప్సరసలు గూడ తల్లకాటిలో నుండు పీనుగుల బూడిదకంటె హేయముగాదోపరా! అట్లుండ నొక మానవాంగనకై నాచిత్తము యానింపగల్గునా? యని ప్రత్యుత్తరమిడెను.

3 వ కథ.

ఒక శిష్యుడు తనగురుస్వామియందు పూర్ణమైన భక్తిగలవాడై తనగురుమూర్తియొక్క నామజపము చేయుచు నొకనదిపై నడచిపోయెను. అది యాగురువు చూచి "ఆహా నానామమందింత మహిమగలదా! నాశక్తి నాకే తెలియకున్నదే, అని తలచి తానును యానదిని "నేను, నేను" అనుచు దాటపోగెను, గాని పాపమతడు మునిగి యుంగినొందెను. భక్తిచే నెంతటి యసాధ్యమును కార్యమైనను చేయ

వచ్చును, గాని యహంకారముచేనాశనమే సంభవించును

4 వ కథ.

భోజమహారాజొకనాడు ఋషిసత్తములతోడను, సామం
తరాజులతోడను, పండితోత్తములతోడను, సభాసీనుడై
సభికులంజూచి "మీలో నెవ్వరెవ్వరు స్వర్గమునకు బోగ
ల్గెదరో చెప్పవలెను" అని వినోదముగ బ్రశ్నించెను. అప్పు
డంనొక్కరైన యీప్రశ్నకుత్తరమీయజాలక మౌనము
దాల్చి కొందరును, తలలువంచికొందరును, గుసగుసలా
డుచు గొందరును యూరకుండిరి. అంతలో కాళిదాసమహా
కవిలేచి "భూపాలాగ్రణీ, స్వర్గమునకు నేనుబోయినబో
వచ్చు"ననెను. ఇదివినినంతనే సభాసదులందరును నవ్వసా
గిరి. రాజాశ్చర్యముతో "ఓ కాళిదాసా, యీసభయం
దిందరుతపోనిష్ఠాగరిష్ఠులూరకుండ నీవిట్లుసాహసించి యి
ట్లు బల్కితి"వనెను. అప్పుడు కాళిదాసు "ఓరాజశేఖ
రా, నేనుజెప్పినదాని యర్థమును మీరుగ్రహించక యిట్లు
సెలవిచ్చుచున్నారు. నేనుబోయిన బోవచ్చుననగా నేను

అనాఁడి అహంకారము రూపఱిఁబోవునో వాఁడే స్వర్గమునకు బోవుటకర్హుఁడుగాని నేనే పోయెదననుట కాదని చెప్పెను. రాజావాని చమత్కారమునకు మిగుల నానందించెను.

5 వ కథ.

అహమద్ అనుభక్తుఁడు తన మరణకాలమునందు తనలోఁ దాను “అప్పుడేగాదు, అప్పుడేగా” దని యనుకొనుచుండెను. చెంతనున్న కుమారుఁడు దీనిం జూచి “నాయనా యేమట్లనెద”వని యడిగెను. అప్పుడాభక్తుఁడిట్లు జవాబు జెప్పెను. ఓకుమారుఁడా! నాయిరుప్రక్కలయందును దేవతలు నిలుచుండి నన్ను స్వర్గమునకు దీసుకపోవుటకై విమానము దెచ్చియుంచిరి. సైతాను నాయెదుట దూరమున నిలిచి “ఓ అహమ్మద్, తుదకు నాపాశములనుండి తప్పించుకొంటివిగదా” యనెను. అందుకు అప్పుడేగాదని నేను బలుకుచుంటిని. ఏలయన గొంతుకలోనూపిరి యున్నంతవరకు సైతానుయొక్క మాయాజాలమునుండి తప్పించుకొనుట శక్తసాధ్యముగనుక నిట్లంటి”నని జవాబు చెప్పెను.

6 వ కథ.

పుట్టంధుఁడగు ధృతరాష్ట్రుఁ డొకనాఁడు శ్రీకృష్ణభగవా నులను కన్నులార జూడనిచ్ఛగించి యాదేవదేవుని బ్రార్థించెను. అప్పుడా సర్వశక్తుఁడు ధృతరాష్ట్రునకు నేత్ర ములనిచ్చి తనయభీష్టమును నెరవేర్చుకొనుమనెను. అంతట నాయంధుఁడు నేత్రములను గల్గినవాఁడై శ్రీకృష్ణస్వామిని పరీక్షించి జూచి మహదానందంబునొంది "హా కృష్ణా కృష్ణా తక్షణమే నన్ను తిరిగి గ్రుడ్డివానిగ జేయుము" ని వేఁడు కొనెను. శ్రీకృష్ణులవారు ఆశ్చర్యమును చెంది ఓ ధృత రాష్ట్రా తిరిగి అంధత్వమునే కోరుచుంటివేలనని ప్రశ్నిం చెను. అంతట నాయన "హే మహానుభావా! పరమపావ నంబగు నీ సచ్చిదానందస్వరూపంబును దర్శించిన కన్నుల తో పాపయుతమగు నీప్రపంచమును చూడ నాయుల్లమొల్ల కున్నదని జవాబు చెప్పెను.

7 వ కథ.

ఒకనాఁడు రుక్మిణీదేవి శ్రీకృష్ణభగవానుని గాంచి "నా

థా! నిన్ను నమ్మినవారలును, నమ్మనివారలును అందరును నీకు బిడ్డలేగదా, అట్లుండియు అందరిని నీవొకేవిధమున ప్రేమించక నీదాసులచెంతనే యెప్పుడు నుందువు. ఇట్టి పక్షపాతము నీయంతటివానికి తగునా జెప్పుమనెను. అందులకా భక్తవత్సలుడు ఓప్రాణనాయకీ! ఒకతండ్రి కిద్దరు పుత్రులుండిరి. అందొకడు సమర్థుడు. రెండవవాడు పిచ్చివాడు. ఆతండ్రికిద్దరియందును ప్రేమయొకటిగానే యున్నను పిచ్చివాని నెక్కువ జాగరూకతతో గాపాడుచుండును. అకేవిధమున నాబిడ్డలలో ననేకులు తమ స్వశక్తిపైనే భారమువైచి దేహయాత్ర గడుపుచుందురు. కొందఱుమాత్రము వారిభారమంతయు నాపైనుంచి, పసిబిడ్డలవలెనో లేక పిచ్చివారివలెనో దిరుగుచుందురు. కావున సదా వారిచెంతనేయుండి వారికి బరిచర్యలు సహితము నేనే చేయవలసియుండును'' అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

8 వ కథ.

ఒకరాజు లక్షలకొలది ద్రవ్యము వ్యయపరచి యొక

దివ్యమైన దేవాలయము గట్టించెను. అందు భగవంతుని విగ్రహమును బ్రతిష్ఠచేయుటకై యొక సుముహూర్తము నిశ్చయించి యా ముహూర్తమున కందు భగవంతుని విచ్చేయుమని ప్రార్థించెను. నాటిరాత్రి యారాజునకు స్వప్నమందు భగవంతుడు గాన్పించి “ఓరాజా నీభక్తికి సంతసించితి. నీవు నిశ్చయించిన ముహూర్తమునకు నన్ను నీదేవాలయమునకు రమ్మని ప్రార్థించితివి నీయభీష్టమును నెరవేర్చవలెననియున్నది, గాని సాధ్యమగునో లేదోయని సందేహము గలుగుచున్నది. ఏలయన నీపట్టణమునకు సమీపమునందున్న మాలపల్లెలో మద్భక్తుండగు నొకమాలవాడు నన్నుదన దేవాలయంబున మాటిమాటికి బంధించుచుండును. నీ ముహూర్తసమయమునకు నాతడు నన్ను విడచిన యెడల నీమనోభీష్టమును నెరవేర్చెదనని చెప్పి యదృశ్యుండయ్యె. ఈకల గాంచినంతనే రాజు ఆశ్చర్యమునలేచి ఆహా మాలవాడట! దేవాలయమును గట్టించెనట! అందు భగవంతుని బంధించుచుండునట! నేను గట్టించిన దేవాలయముకంటె

నిది యెక్కుడు సుందరముగ నుండుననుట నమ్మదగినదికాదు. ఐనను జూడవలెనని యెంచి యామాలవాని గుడిసెకు బోయెను. ఆచట నొక మాలవాడు పద్మాసనాసీనుండై, ధ్యాననిష్ఠయందు మగ్నుడై బాహ్యస్పృహ లేక ప్రతిమవలె గూర్చుండుట జూచి యర్చకుడు కండ్లు తెఱచునంతకు నచటనేయుండి "ఓరీ, నీవు దేవాలయమును గట్టించితివట, అందు భగవంతుని బంధించుచుంటివట, దానిం జూపు" మని యడిగెను. బ్రహ్మజ్ఞానములో ప్రకాశించుచున్న యాభక్తుడు చిరునగవుతో తనహృదయమును చూపి "యిదే నాదేవాలయ"మనిచెప్పి తిరిగి కండ్లుమూసుకొనెను. ఇది వినినంతనే రాజు విస్మయముజెంది "ఆహా, లక్షలకొలది ద్రవ్యము కొల్లబెట్టి గట్టించిన నాయసమానమగు దేవాలయమునకంటె కొన్నిరెట్లు గాని హృదయాలయమే శ్రేష్ఠతరమైనదాయని జ్ఞానము దెచ్చుకొని యామాలవానికి "నీవే నాగురువ"టంచు మ్రొక్కిపోయెను.

9 వ కథ.

ఒక జ్ఞానిచెంతకు నొక రాజుబోయి "స్వామీ భగవం

తుడెట్టివాడో వర్ణించుమనెను. అందుల కాజ్ఞాని మూడు దినములు సావకాశ మడిగెను. మూడుదినములు గడచిన పిదప రాజు తిరిగివచ్చి యడిగెను. కాని యాజ్ఞాని మరిమూడుదినములు గడు వడిగెను. ఇట్లెన్నిదినములు గడచిన నింక మూడుదినములు సావకాశమున్నని యడుగుచుండుటచే రాజు విసికి „ఏమి స్వామీ, ఈచిన్నప్రశ్న కిన్నిగడువులు జెప్పుచున్నారు, కారణమేమ”ని యడిగెను. అందులకాజ్ఞాని „రాజా నీవడిగినప్రశ్న మిగులకఠినమైనది. భగవంతుడెట్టివాడో వర్ణించుమనిగదా నీవడిగితివి. ఆద్యంతములులేని భగవంతుని వర్ణించుటకు నెన్నిదినములు సావకాశము పుచ్చుకున్నను చాలకున్నది. దినములేల యెన్నియుగములు తరచి చూచినను నామహాప్రభు వింకను నపారమైయున్నవాడు” అని జెప్పెను.

10 వ కథ.

ఒక రాజు తనకుమారుని విద్యాభ్యాసమునకై యొకగురువు చెంతకు బంపెను. కొంతకాలము గడచినపిదప యా

రాజు కుమారుని జూడవచ్చి పాఠశాలకు బోయి కుమారుని
పరీక్షించి సమస్తశాస్త్రములలో నబ్బాలునికి గల పాండి
త్యమునను సంతసించి తుదకు నాబాలుని భగవంతు డెట్టి
వాడో వర్ణించుమనెను. ఈప్రశ్నకు బాలుడుత్తరము
చెప్పక నూరకుండెను. ఈప్రశ్నగాక యేమడిగినను తక్షణమే
జవాబు నిచ్చువాడు భగవంతుని వర్ణించుమని అడిగినతోడనే
మొద్దువలె నోరుమూసుకొని యూరకుండెను. తోడిబాలు
రందరు నొక్కపెట్టున భగవంతుడు సచ్చిదానందస్వరూ
పుండనియు, నిర్వికారుండనియు, నిరామయుండనియు,
సృష్టికర్త యనియు, నిర్గుణుండనియు పలువిధములు వర్ణించు
చుండిరి. కాని యాబాలుడు మాత్ర మెన్నివిధములు నడిగి
నను జవాబు చెప్పక మౌనముద్రను దాల్చి యుండుట
జూచి రాజు మిగుల నాశ్చర్యంబునొందె. "అహో, కుమారా
విద్య నేర్పినది భగవంతుని తెలుసుకొనుటకే గదా, ఆసర్వే
శ్వరుని తెలుసుకొనని చదువు ఎన్ని జదివిన నేమిప్రయోజ
నము? జగములకెల్ల ప్రభువగు యాపరమేశ్వరునిపై వైర
ముబూని వానికైన నుచ్చరించనొల్లని నీవంటి దుష్టుని

ముఖము జూడరాదు ఛీ పాపాత్ముఁ నాబాలుని నావలద్రోసెను. అప్పుడా రాకుమారుడు “నాయనా, కోపించకుము. మీరడిగిన ప్రశ్న కుత్తరము చెప్పితిని గాని, మీరు గ్రహించకుంటిరి. భగవంతుని వర్ణింపనిగదా మీరు ప్రశ్నించితిరి. వాక్కులకును, మనస్సునకును బుద్ధికిని గూడ నతీతుఁడగు యాపరమాత్మను వర్ణించుటకు నాదిశేషుఁడుసైతము దరమే! అవాఙ్మానసగోచరుండగు పరమేశ్వరుని వర్ణించుటకు మౌనముకంటె నుత్తమమైన మార్గము నాకు గాన్పించదే” దనెను. ఈమాటలకు తండ్రి మహదానందభరితుఁడై కుమారుని కౌగలించుకొనెను.

11 వ కథ.

పతివ్రతాశిరోమణియగు ద్రౌపది కౌరవులచే మానభంగప్రాప్తురాలగుచుండ, నామానినీతిలక మొకహస్తముచేఁ దన వస్త్రము గట్టిగాఁ బట్టుకొని రెండవకరమును పైకెత్తి “హే కృష్ణా! ద్వారకావాసా, ఆపద్బాంధవా, నన్ను రక్షింపుమని విలపించుచుండెను. ఇట్లు కొంతతడవు

దుఃఖించి భగవంతుని వేడుకొనినపిదప నాయాపద్బాంధవుఁడు వచ్చియామెనురక్షించెను.

అప్పుడు ద్రౌపది “హేకృష్ణా! జగద్రక్షకా! నన్నురక్షించుట కింతతడవేల చేసితివి. నామొర విన్నంతనే వచ్చి నన్నేల రక్షింపవైతి”వని యడిగెను అంతటశ్రీకృష్ణ భగవానుఁడు చిరునగవుతో ద్వారకయందుండెడికృష్ణుని కదా నీవు పిలిచితివి. ద్వారకనుండి నీచటకు వచ్చుటకు నెంతకాలము పట్టునో యోచింపు మనెను. అప్పుడు ద్రౌపది “హేకృష్ణ! సర్వవ్యాపివై యున్ననిన్ను ద్వారకీవాస యని పిలిచినందులకుఁ దగినట్లు బుద్ధిచెప్పితివి. గాని మఱియొక సందేహము దీర్చుము. నీవు వచ్చియు నన్నుఁ దత్క్షణమే రక్షింపక కొంతతడవు పూఁటకు చేతగానివానివలెఁ జూచుచుంటివి. శరణాగతరక్షకుఁ డనబిరుదునకిది తగునా చెప్పు” మనెను. అప్పుడాభక్తవత్సలుఁడు “ఓద్రౌపదీ, నీవు చెప్పినది సత్యమే గాని నీవొకచేతితో నన్నుఁగాపాడుకొనుచుంటివి. అప్పుడు నిన్ను రక్షించవలసినంతి

యవసరము గన్పించలేదు. పిమ్మట భారమంతయు నాపై
నుంచి రెండుహస్తములను బైకెత్తితివి. అప్పుడుగదా నాబా
ధ్యత! అప్పుడుగదా నీవునిజముగ నన్నునమ్మినదానవు, నన్ను
నిజముగనమ్మి భారమంతయు నాపైనుంచి నప్పుడె నేను
రక్షింతు'నని చెప్పి యదృశ్యుండయ్యె.

13 వ కథ

ఏసుక్రీస్తులవా రొకనాడు శిష్యులతో గూడి పోవుచుం
డఁగా మార్గమధ్యమున నొకచచ్చినకుక్కకనుపించెను.
శిష్యులు దానింజూచి "అబ్బా యిదియెంత యసహ్యముగ
నున్నది, దేహ మంతయుఁగుళ్లి పురుగులు గారుచు కండ్లులో
ట్టలుపోయి యెంతహేయముగాఁ గాన్పించుచున్నదో"
యని యనుకొనిరి. అప్పుడా సర్వసముఁడు "ఓ బుద్ధిహీను
లారా, ఆకుక్కపండ్లనుజూడుఁడీ. అహా, అవియెంతశుద్ధము
గాను తెల్లగాను ప్రకాశించుచున్నవో! ఎప్పటికైనను మీరు
దేనిని జూచినను దానియం దుండెడిమంచినే గ్రహించవ
లెను. గాని దానియం దుండెడిదోషములను బరికించరాదు"

అని హితవుచెప్పెను.

13 వ కథ.

భక్తాగ్రేసరుండగు శ్రీఅంజనేయులవారిని నేఁడేమితిథియని యొకరుప్రశ్నించిరి. అందున కాభక్తుఁడు “నాకు తిథియును తెలియదు, వారమును తెలియదు, శ్రీరామచంద్రుని పాదారవిందములు దప్ప మఱేమియు నాకుఁ దెలియదని” జవాబు చెప్పెను.

14 వ కథ.

పారశీకమతోద్ధారకుండును బ్రహ్మజ్ఞానియు నగుజోరోయాస్టరొకనాఁడు కొండగుహయందుఁ దపస్సు చేసికొనుచుండఁగా, విలువగలవస్త్రాభరణములను ధరించినయొక ప్రాపంచకుఁడా జ్ఞానిని దర్శించి “అయ్యా నాకుజ్ఞానోపదేశముఁ జేయుఁడ”ని యడిగెను. అంతట నాజ్ఞాని వాని చేతికి నొకదీపము నిచ్చి యాచటఁ బ్రమిదలో నున్నవత్తిని వెలిఁగించమని చెప్పెను. కాని యతఁ డెన్నివిధములఁ బ్రయత్నించిన నావత్తి వెలుఁగకుండెను. అప్పుడాతపని

"ఓసహోదరుఁడా ప్రమిదలో నేమున్నదో పరీక్షించు" మని చెప్పెను. అప్పు డాతఁడు దానిని బరీక్షించి యందుఁ జమురుకు బదులు నీరుండుటఁ గాంచెను. అంతట 'జోరాస్టరు' అయ్యా యానీటిని బారబోసి చమురు పోయుమనెను. అట్లు జేసినను నావత్తి వెలుగనందున నాతడు విస్మయము జెంది యందులకుఁ గారణమడిగెను. అంతట నామహాను యుఁడు "ఓసోదరా, వత్తియం దింకను నీరున్నది అది యును శుభ్రముగాఁ బోవునట్లు నెండఁ బెట్టు" మనెను. అట్లు చేసినపిమ్మట దానికి దీపము వెలిగించినమాత్రముననే వత్తిమండెను. అప్పు డామహానుభావుఁడు "అయ్యా మీకు జ్ఞానోపదేశముఁ జేసితిని నిఁకఁ బొమ్మనెను" గాని యామానవున కదేదియు గోచరించక పోవుటచే నిట్లుపదేశించెను "నీవే వత్తివి యనుకొనుము నీవు విషయభోగము లనెడినీటి యందు నానుచుంటివి. వానిని విసర్జించి భక్తియనెడిచమురు నింపుము, అట్లు చేసినను నీయందు విషయవాసనయుండునుగాన వైరాగ్య మను నెండచే దానిని నిర్మూలముచేయు

ము. ఆత్మజ్ఞప్తిచేసినగాని నీయందు బ్రహ్మజ్ఞాన మనెడిజ్యోతి ప్రకాశించదు" అని బోధచేసెను.

15 వ కథ.

శ్రీకృష్ణభగవాను డొకనాఁ డొకభక్తురాలిగృహంబునకుఁ బోయెను. ఆభక్తురాలు శ్రీకృష్ణునిదర్శనంబుచే ఆనందపరవశురాలై నేమైన ఫలహారము స్వామికి నియ్యఁదలఁచి యేమియుఁ గానక తుదకుఁ గొన్నియరటిపండ్లను నొకగూటిలోఁ గాంచి చిత్తమంతయు నచ్యుతునిమీఁద నుండుటచే నొడలెఱుఁగక, యాపండ్లను నొలిచి తోళ్లను తినిపించుచు గుజ్జును బారవేయుచుండెను. ఆకరుణాసముద్రుఁడు చిరునగవుతో నాతోళ్లను భక్షించుచుండెను. ఇంతలో నాభక్తురాలు తనయజ్ఞానమును దెలుసుకొని తాను జేసినయపరాధమునకు విక్కిలి చింతించి మిగిలినపండ్ల నొలిచి యతిజాగ్రతతోఁ దోళ్లుపారవైచి గుజ్జును శ్రీకృష్ణస్వామినోటఁ బెట్టగా నామహానుభావుఁడు దానినిగొంచము చప్పరించి తుటుకున నేలపై నుమిసెను. అప్పు డాభక్తు

రాలు నీనురాలై హే దేవాదిదేవా! నేనేమియపరాధము చేసితి? తోళ్లను బెట్టినపుడు తాముచక్కగ భుజించి గుజ్జును బెట్టినపు డేల స్వీకరింప కుండిరి? అనియాడుగ నామహాను భావుఁడు ఓభక్తాగ్రేసరీ, నీవు తోళ్లనుబెట్టినపుడు నీచిత్త మంతయు నాయందేయుండెను. గుజ్జుబెట్టినపుడు నీకు చిత్తచాంచల్యముగలిగి నీమనస్సు కొంత పండ్లయందును, గొంతతోళ్లయందును గొంతనీదేహమందును, గొంతమా త్రము నాయందును నిట్లు చెదరియున్నది. పూర్ణచిత్తముతో నాకర్పణచేసినది తృణమైనను నాకు మిక్కిలిప్రీతికరమని హితోపదేశము చేసెను.

16 వ కథ.

ఒకనాఁడుభూదేవి మిక్కిలివాడినమోము గలదై దుః ఖించుచున్న సమయమున సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మదేవుఁడు భూదేవినిజూచి నాపెనుఃఖమునకుఁ గారణమేమని నను. అప్పుడుభూదేవి ఓదేవా! ఎట్టియున్నతములైన పర్వతము లైనను అట్టివిశీర్ణమైన వృక్షములైనను సులభముగ మో

యుగలను గాని యనృతములాడుమహాపాతకులను భరింపఁ జాలక దుఃఖించుచున్నానని చెప్పెను.

17 వ కథ.

పరమభక్తుండగు శ్రీ ఆంజనేయులవారొక్క గంతున సముద్రమును దాఁటి శ్రీరాముల సాన్నిధ్యమునకు వచ్చి "దేవా, మీయనుగ్రహముచే సముద్రమును సయితము దాఁటఁగలిగితిని" అని చెప్పెను. అందులకు శ్రీరామచంద్రులు "ఓహో ఆంజనేయా! సంసారమను మహాసముద్రమునే దాఁటఁగలిగిన నీకీసముద్రము దాఁటుట యొకగొప్పపనియా" యని మందహాసము చేసెను.

18 వ కథ.

మహానుభావులగు శ్రీశంకరులవారు ప్రతిదినము వారు పూజచేసికొనినశివప్రసాదములను దూరమునఁ గాచియుండు నొకమాలవానికి ముందిచ్చి పిమ్మట బ్రాహ్మణుల కిచ్చుచుండిరి. ఇట్టినపతితబ్రాహ్మణులకుఁ గష్టముగాఁ దోఁచి దానిని సహింపఁజాలక యొకదినము ధైర్యమువహించి

యామహానుభావుని వెంటఁబోయి స్వామీ మీరు సర్వజ్ఞు
లని యనుకొంటిమి. మీవంటి పెద్దలిట్టి నింద్య మగుకార్యము
నేలచేయుచుండిరో తెలియకున్నది. చతుర్వేదములను
గంఠోక్తిగఁ జెప్పఁగలుగుమహానీయులుండఁ సమస్తశాస్త్ర
ములను జదివికొనిన మహాపండితులుండఁగ, యజ్ఞయాగాది
క్రతువులనుజేసి కుండలములు ధరించినమావంటిగౌరవనీయు
లుండఁగ మమ్ములనందరిని కావలకుఁద్రోసి యొకపరమనీచుని
నెక్కువగా గౌరవించుచుండిరి. ఆహా యిది యేమియన్యా
యమని యొకపెద్దపెట్టున నఱవసాగిరి. అప్పుడాశాంతి
మూర్తి చిరునగవుతో మీసందేహమును దీర్చెద శాంతము
వహించుఁడని వారిని నెమ్మదిపఱిచి కొన్నియరటిపండ్లను
దెప్పించి యందరికి నొక్కొక్కటినిచ్చి నేఁటిరాత్రి నీపం
డ్లను నెవ్వరు చూడనిరహస్యప్రదేశమునందిని యుదయము
ననేరంపని చెప్పి పంపెను. అమరునాఁడందఱును బండ్ల
మదిని స్వాములవారిచెంతకువచ్చిరి. అప్పుడాయన ఓబ్రా
హ్మణులారా మీరు పండ్లను దినుచుండ నెవ్వరును జూడ
లేదు గదాయనెను. అప్పుడు వారిలోనొకఁడయ్యా నేను

గదిలోఁ దింటిననియు నొకఁడు చీఁకటిలోఁ దింటిననియు, నొకఁడడవిలోఁ దింటిననియు, నొకఁడు ముసుఁగువేసికొని తింటిననియు, నిట్లు పలువిధములఁ జెప్పిరి. పిమ్మట మాల వానినడుగఁగా నాతఁడు "అయ్యా నేను దినలే"దని చెప్పెను. బ్రాహ్మణులు పకపక నవ్వసాగిరి. అప్పుఁడామాల వాఁడిట్లు చెప్పెను. "అయ్యా నాకు రహస్యప్రదేశ మెంత వెదకినను గాన్పించలేదు. ఎందుఁ జూచినను సర్వాంతర్యామియగు శ్రీమన్నారాయణుండు గనిపించుచునేయున్నాఁడు. ఆజగదీశుఁడు లేనిస్థలము నాకెచటను గన్పించనందునఁ బండ్లను తినలేదు"ని చెప్పెను. బ్రాహ్మణులందఱు వీఁడు మహాభక్తుఁడని గ్రహించి తమయజ్ఞానమునకు సిగ్గుపడి మహానుభావుఁడగు నామాలవానికి మ్రొక్కి యిండ్లకుఁ బోయిరి.

19వ కథ.

ఒకనాఁడు యమధర్మరాజు పకపక నవ్వుచుండెను, అప్పుడు మంత్రి "స్వామీ యేల యిట్లు నవ్వెద" రనియడిగెను. అప్పుడతిభయంకరుఁడగు నాయముఁడు "అహో

యేమివింత! ఎట్టివిపరీతము! పరమేశ్వరుని నిత్యకల్యాణదాయకంబగునా వైకుంఠము చూడుము, అతిభయంకరంబును దుఃఖదాయకంబును నగునాయమపురిఁ జూడుము. దినదినము నారాజ్యము మనుష్యకోటిచే నభివృద్ధిఁ గాంచుటయు ననిర్వచనీయసుఖము నిచ్చువైకుంఠము నరు లెప్పుడో యొకరు వచ్చుటయుఁ జూచి నాకుఁ బట్టశక్యముగాని నవ్వు వచ్చుచున్న" దని జవాబు చెప్పెను.

20 వ కథ.

ఒకపండితుఁ డొకవివేకి యగురాజుకొద్దకుఁ బోయి "రాజా నేను భగవద్గీతఁ జక్కఁగాఁ దెలిసికొంటిని. ఏలినవారు పరీక్షించి బహుమానింతురని వచ్చినాఁడ" ననెను. బుద్ధిమంతుఁ డగునారాజు నీవింకను భగవద్గీతఁ జక్కఁగా నేరువలేదని తోఁచుచున్నది. ఇంటికిఁ బోయి చక్కఁగాఁ జదువుకొని వచ్చినచో మంచిబహుమాన మిత్తునని చెప్పెను. వెంటనే యాబ్రాహ్మణుఁడు తిరిగి పోయి పూర్వముకంటె నెక్కువశ్రద్ధతోఁ జదివి రాజునొద్దకువచ్చెను.

అప్పుడును రాజదేవిధమున "నీ వింకను బాగుగాఁ జదివి
నట్లు కనుపించుట లేదు. తిరిగి పోయి చక్కఁగాఁ జదువు
కొని వచ్చినచో మంచిబహుమాన మిత్తుననెను. ఇట్లెన్ని
మార్లువచ్చినను రాజదేప్రకారము చెప్పుచుండెను. పండి
తుఁడును విసుకుఁ జెందక యంతకంతకు నెక్కువశ్రద్ధతోఁ
జదువుచుండి భగవద్గీతాసారమ తయు మనమునఁ బట్టి
క్రమక్రమముగ ననిత్యములగువిషయములందు విరక్తిఁ జెం
దుచుఁ దుదకుఁ బూర్ణవైరాగ్యమును జెందిపరబ్రహ్మనిష్ఠాగ
రిష్ఠుఁడై రాజును సహితము మఱచి యాత్మానందమున
మగ్నుఁడైయుండెను. పండితుఁడు తిరిగి రాజుచెంతకు
రానందునఁ దానే యాతనియింటికిఁ బోయి "ఓపండితోత్తమా
బహుమానముకొఱకుఁ దిరిగి యేలరాకైతిరి" అని యడిగెను
బ్రహ్మజ్ఞానముచేఁ బ్రకాశించుచున్నయావిప్రుఁడు రాజా
నీ వేమిబహుమానము నా కీయ గలవు? ఈభూమండలమంత
యు నాకు దాన మిచ్చినను దృణప్రాయముగాఁ జూచునం
తటిభాగ్యము సంపాదించితిని. నే నిప్పుడు వాంఛాశూ
న్యుఁడను బరిపూర్ణసంతుష్టుఁడ నని చెప్పిమానధారియై

యుండెను. అప్పుడు రాజు ‘‘ఆహా యిప్పుడు గదా మీరు భగవద్గీతాసారమును గ్రహించితిరి’’ అని సాష్టాంగదండ ప్రణామ మాచరించి యింటికిఁ బోయెను

21 వ కథ.

రావణుఁడు సీతామహాదేవిని నెత్తుకొనిపోయినపిదప రామలక్ష్మణులాదేవిని వెదకుటకై పోవుచుండఁగా మార్గమధ్యమున నామె పాఱవైచిన నగలమూఁట గాన్పించెను. వానిని లక్ష్మణున కిచ్చి నీవదినయొక్క నగలను గుర్తించఁగలవా యని శ్రీరామచంద్రుఁ డడిగెను. అప్పు డాసుగుణాసంపన్నుఁడు వానిని బరిశీలించి కాళ్లనగలమాత్రము దీసి ‘‘దేవా యివి మాతల్లివే అందులకు సందేహము లే’’ దని చెప్పెను. మిగిలిననగలను నేల గుర్తించవైతి వని శ్రీరామచంద్రుఁ డడుగ ‘‘దేవా నే నాతల్లియొక్క పాదములుతప్ప పైభాగము నెన్నఁడును జూడలే’’దని జవాబు చెప్పెను.

22 వ కథ.

సత్యశీలుఁ డగుహరిశ్చంద్ర భూపాలుని బొంకించ వల

యూనని ప్రతిజ్ఞ గట్టి యున్నవాఁ యిడుములఁ బెట్టుచున్న విశ్వామిత్రమహర్షి యొకసమయంబున మిక్కిలియాగ్రహముతో వచ్చి హరిశ్చంద్రచక్రవర్తిని దనకాలితోఁ గిరీటము పైఁదన్నెను. అప్పు డాశాంతమూర్తి కన్నీరు గార్చుచు హే దేవా మృదువైనతమపాదపద్మములకు నాకిరీటమందలి కఠినమైనమణులు గ్రుచ్చుకొని యెంతబాధ నొందించెనో గదా యని పరితపించెను.

23 వ కథ.

ఒకకుక్క యెంగిలివిస్తర్లలోని యన్నమును దినుచుండ నుండఁగ నొకసాధు వాకుక్కను గౌఁగిలించుకొని అన్నా నాకును గొంచెమన్నముఁ బెట్టుమని చెప్పి యావిస్తరిలోని యన్నమును దానును భుజించి పోవుచుండెను. దీని నంతయుఁ జూచుచున్న శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలవారు తనశిష్యుని నాసాధువువెంటఁ బోయి యాతఁడు చెప్పినది తెలుసుకొని రమ్మని పంపించెను. అంత నాతఁడు వెళ్లఁగా నీ వేల నావెంట వచ్చుచున్నావని సాధు వడి

గెను. శిష్యుఁడు "అయ్యా నాకు జ్ఞానోపదేశముఁ జేయుఁ"
డని వేఁడెను. అప్పు డాసాధువు వానికి తూములోనిబురద
నీరును గంగానదిలోని నిర్మలోదకమును, నొక్కటిగాఁ జె
ప్పఁబడునో, మఱియు వీణానాదమును, సంతయందలికల
కలధ్వనియు నీ రెండులను నొకటిగా నెప్పుడు వినఁబడునో య
ప్పుడు నీకుజ్ఞానసిద్ధి యైనట్లు తెలిసికొనుమని వెడలిపోయెను.

24 వ కథ.

విక్రమసింహపురియందుఁ బుట్టిన యొకభక్తుఁడు రహస్య
ముగ దేవాలయముఁ జొచ్చి యందలి దేవతావిగ్రహముపైన
మేఁకు నినప్పి యావిగ్రహమునకుఁ బాదపూజచేయుచు నతి
భక్తితో ధ్యానము సల్పుచుండ నర్చకులు దీనిం జూచి
మిగుల నాగ్రహచిత్తులై వానిం బంధించి న్యాయాధిపతి
చెంతకుఁ బంపిరి. న్యాయాధిపతి విచారించి వీఁడు చేసినతప్పు
నకు శిక్షగా నొకపాదమును ఖండించుఁడని యాజ్ఞ నొసఁగెను.
అప్పు డామహాభక్తుఁడు "ఓతండ్రులారా! నాయందుఁ గటా
క్షించి యాభగవంతుని దివ్యమంగళస్వరూపము మఱియొక్క

సారికన్నూరుఁ సాధించి ముందుకుఁగా రెండవపాద
మునుగూడ ఖండించుఁ''డని ప్రార్థించెను.

25 వ కథ.

భగవంతుఁడు దుష్టజనసంహారమునకై నృసింహావతారము దాల్చి దానవేంద్రుఁడగు హిరణ్యకశిపుని సంహరించి ముల్లోకములను గడగడ వణకింపఁజేయునట్టియు భూమ్యంతరిక్షములు నిండిన యగ్నిజ్వాలలతో భయంకరముగా నున్నట్టియు రూపమును జూచి బ్రహ్మాదిదేవతలు సహితము సమీపించుటకు భయమొందినవారలై యుండ భక్తాగ్రేసరుండగు ప్రహ్లాదుఁడు భగవంతుని యెదుట నంజలిబద్ధుఁడై గజగజ వణకుచు నిలుచుండెను. అప్పుడా దయామయుఁడు తనప్రియ భక్తునిఁ జూచి, "కుమారా, నాయాకారము నీకు భయము కలిగించుచున్నదా'' యనియడిగెను. అందులకా భక్తశిరోమణి "హే దేవాదిదేవా, దీనశరణ్యా, ఆనందస్వరూపుఁడవగు నీయాకారము నాకు భయ మేల పుట్టించు''ననెను. అప్పుడా యుగ్రనృసింహుఁడు "అట్లైన నీవు గజగజ వణకుచు భయముఁ జెందియుం

ఇటకు గారణమే" మనియడిగెను. అంతటను ప్రహ్లాదుడు "హేకరుణాసముద్రా, నన్ను సదా, నీదివ్యచరణారవిందము లందు నివసింపజేతువో లేక దుర్భరమగురాజ్యభారమునకై సంసారసాగరంబునఁ బడద్రోయుచుంటివో యనిభీతినొందు చున్నాన నెను.

26 వ కథ.

పూర్వకాలమునం దొకనాఁడు ముగ్గురుమనుష్యులు విమానమెక్కి మోక్షమునకుఁ బోవుచుండిరి. అప్పు డొక గరుత్మంతుఁ డొకసర్పమును నోటఁ గఱచుకొని యెగిరిపో వుట వారికంటఁబడెను. అంతలో నొకఁడు దానింజూచి "ఆహా, ఆపక్షిరాజ మెంతమంచిపనిఁ జేయుచున్నది! విషపురుగును సంహరించి లోకమునకు నెంత మేలు చేయు చున్నదో చూచితిరా యని" అనెను. అట్లనినంతనే గిఱ్ఱ గిఱ్ఱ విమానమునుండి నరకములోనికిఁ గూలెను. రెండవ వాఁడు "అయ్యో యెంతవిచారము, పాపము దిక్కులేని పాము నాపక్షిచంపుచున్నదే, జీవహింస జరుగుచుండఁ

కన్నులారాఁ జూచి యూఱకుండ వలసివచ్చినదే, నేనేమి సేతును" అని జాలిపడినంతనే గర్భాలున స్వర్గములోఁబడెను. మూఁడవవాఁడు సుఖదుఃఖములును, రాగద్వేషములును మంచిచెడుగులును మొదలగుద్వంద్వములన్నియు మాయాస్వరూపములని తెలిసికొని చరాచరప్రపంచమంతయు బ్రహ్మస్వరూపముగాఁ గాంచుచు మౌనమునుధరించి మోక్షసామ్రాజ్యమును జేరెను.

27 వ కథ.

ఒకబ్రాహ్మణుఁ డొకరమణీయ మగుతోఁటను వేయించెను. ఒకనాఁ డొకయా వాతోఁటయందుఁ బ్రవేశించియాబ్రాహ్మణుఁడు మక్కువతోఁ బెంచుచున్న మామిడిచెట్లను బాడుచేసెను. అప్పు డాబ్రాహ్మణుఁడు మిగుల నాగ్రహముఁ జెంది నాయావును గఱ్ఱతో గొట్టి చంపెను. అంతలోఁ బురజనులందఱు చేరి యాబ్రాహ్మణుని రాక్షసకృత్యమునకు నిందింపసాగిరి. కాని యాబ్రాహ్మణుఁడు "ఓ పిచ్చివారలార నన్నేల నిందించెదరు? ఆయావును నేను జంపలేదు. సకల

కార్యములకుఁ గర్త యగుభగవంతుడే దీనిని జంపెను. అదో పమాయనదే కాని నాది కాదు. అని బూటకపు వేదాంత మును బోధించుచుండెను. సర్వాంతర్యామి యగుభగవం తుఁడు దీనినివిని యొకవృద్ధబ్రాహ్మణునివేసముఁ దాల్చివచ్చి యీ యాయితోఁట యెవరిదని యడిగెను. బ్రాహ్మణుఁడు "ఇ దినాదే" అనెను అంతవృద్ధుఁడు "ఆహా! ఇదియెంతరమణీ యముగ నున్నది. ఈచెట్లనింతసొగసుగ నాటి పెంచినదెవ" రని యడిగెను. బ్రాహ్మణుఁడదికూడ నాపనియే యని చెప్పెను. అంతట వృద్ధుఁడు "ఆహా బ్రాహ్మణుఁడా యిదంతయు నీప నియేనైయుండ నీవుచేసినగోహత్యమాత్రము నాదెట్లగును? అదియునుగూడ నీదే" యని చెప్పి యదృశ్యుండయ్యె.

28 వ కథ.

వ్యాసమహాఋషి యొకనాఁడు చింతాక్రాంతుఁడై కూర్చునియుండ నారదులు వారిం జూచి వారిదుఃఖమునకు గారణమడిగెను. అందులకు వ్యాసులు "ఓ నారదా, నేనుభా రతరామాయణాదిమహాగ్రంథములను రచించినను నాకు

హృదయశాంతి యింకనుగలుగలేదు. అందులకై కారణము విచారించుచున్నాను. నీకేమైనఁదోఁచినచోఁ జెప్పఁగలవా" యనెను. అందులకు నారదులు "ఓ ఋషిపుంగవా, నీవు గ్రంథరచనయందే కాలముగడపితివి, గాని భగవత్సంకీర్తన చేయవైతివి. అదియే కారణముసుమా" యనెను.

29 వ కథ.

ఒకక్రీస్తుమతబోధకుఁడు వీధియందు జనులకుఁదనమతమును బోధించుచు "మీవిగ్రహమునొకకఱ్ఱతోఁ గొట్టినది యేమిచేయున"ని జనులనడిగెను. వారిలోనొకఁడునీదేవుని నేనుదిట్టిన వాఁడేమిచేయఁగలఁడని తిరిగిప్రశ్నింపనాక్రైస్తవుఁడు నీవుచచ్చినవెనుక దేవునిచేతశిక్షింప బడుదువనెను. అందులకుబదులుగా నాదేవుఁడుగూడ నీవుచచ్చినవెనుకశిక్షించు ననెను.

30 వ కథ.

ఒకడాంబికుఁడు తన్ను మహాభక్తుఁడనియందఱు నను కొనవలయునని ప్రతిదినము దేవాలయమునకుఁబోయిదీర్ఘ

కాలమువఱకు నచటనే కంఠమ్మూనుకొని జపమూఁదొప్పచుఁగూర్చుండెను. ఇంతచేఁబూజారికి దేవాలయమునతలు పుబు చేయుటకుఁ బ్రతిదినము నాలస్యమగుచుండ విసుకుఁజెంది యొకనాఁడు మూలవిగ్రహముచాటునఁగూర్చుండి "ఓ భక్తాగ్రేసరా, నీభక్తికిసంతసించితి. ఇదిగో యిప్పుడునిన్ను నాయందైక్యము చేసుకొనుచున్నా"నని బిగ్గరగా ననెను. ఇది యొకకపటభక్తుఁడువిని దేవుఁడుతన్నకట్టుడ, బ్రింగునో యని తిరిగి జూడక పాఱిపోయెను.

31 వ కథ.

మహాభక్తుడగుమహమ్మదొకనాఁడొంటరిగా నొకచెట్టు క్రిందఁ గూర్చుండెను. అప్పుడాయన శత్రువులలో నొకఁడగు "డర్తర్" అనువీరుఁడు ఖడ్గముచేతఁబూని మహమ్మదులవారి చెంతకు వచ్చికత్తినిజూపుచుఓరీ నేటికిఁగదా నీవొంటరిగా నాచేతఁజిక్కితివి. ఇప్పుడునిన్ను రక్షించువారలెవరని పలికించెను. అప్పుడాపరమభాగవతోత్తముఁడు కొంచమైనను జంకక యత్యంతశాంతముతో "ఓరీపిచ్చివాఁడా? నేనొంట

రిగానున్నానని" యనుకొంటివా, సర్వజీవులకు రక్షకుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు లేనిచోటుగలదా? ఆతఁడే యిప్పుడునన్ను రక్షించఁగలఁడు" అనిపల్కి భగవద్ధ్యాన పరాయణుఁడై నిశ్చలముగఁ గూర్చుండెను. ఆయనశాంతచిత్తమును జూచి నంతనే యాకాఠిన్యమనంబించుకమెత్తపడి తనచేతను న్నఖడ్గమును జారవిడచెను. తక్షణమే యాభక్తుఁడాకత్తిని దీసికొని గిఱగిఱఁ ద్రిప్పుచు నిన్నిపుడెవరు కాపాడఁగలరని "డర్తర్"ను బ్రశ్నించెను. అప్పుడాతఁడుమిగుల భయము నొంది "అయ్యో, యిప్పుడీ యరణ్యమందు నాకుదిక్కెవరు నన్నురక్షింపు"మని మహాత్ములవారిపాదములపైఁ బడెను. అప్పుడాకరుణాసముద్రుఁడు "ఓరీబుద్ధిహీనుఁడా, యిప్పుడైన నీకుజ్ఞానములేదా. నన్నేలప్రార్థించెదవు? రక్షకులకెల్లరక్షకుడగు నాపరమేశ్వరునిఁ బ్రార్థించు"మని హితోపదేశము చేసివానిని దనశిష్యునిగాఁ జేసికొనెను.

32 వ కథ.

ఏసుక్రీస్తులవారిచెంత కొకఁడువచ్చి తనభార్యమిగులజ

బ్బుగానున్నదనియూ నామెబాధ నివారణ చేయుమనియుఁ
బ్రార్థించెను. అంతటనాభక్తుఁడు తనశిష్యునిపోయి యామె
జబ్బుకుమర్పుమని యాజ్ఞాపించెను. కాని యాశిష్యుఁడెన్ని
విధములఁ బ్రయత్నించినను నామెజబ్బునివారణ కాసందున
మిక్కిలివిచారములోడను నాశ్చర్యములోడను దనగురువుల
వారిచెంతకువచ్చి "స్వామీ యిదేమిటింత! తామొక్కసారి
భగవంతునినామ ముచ్చరించినలోడనే యెట్టివ్యాధియైనను
నివృత్తియగుచున్నది. నేనెన్నిమారులు భగవన్నామ ముచ్చ
రించినను గొంచమైనను బ్రయోజనము కలుగలేదు" అనియ
డిగెను. అప్పుడామహా భక్తుఁడనునీవు ఓరీ నీకింకనుభక్తిక
లుగలేదు. భగవంతునియెడలఁ బూర్ణమైనభక్తివిశ్వాసమును
గలవానికి నసాధ్యమైనకార్య మొకటికలదా" అనిచె
ప్పెను.

83 వ కథ

ఒకబ్రహ్మజ్ఞానికిఁ గడుపుమీదఁ బెద్దకురుపు లేచి యం
దుండి పురుగులుతుట్టెలు తుట్టెలుగా క్రిందఁ బడుచుం

డెను. అశ్వత్థామహానుభావుండాపురుగుల నొక్కొక్కటి జాగ్రతతోఁదీసి తిరిగివ్రణములోవేయుచుండెను. ఇదియొకఁడు చూచి "స్వామీ మీదేహము నేలయింతగా శ్రమపెట్టు చున్నా" రనియడిగెను. అందుకాపరిపూర్ణుఁడు చిఱునవ్వుతో "ఈబ్రహ్మాండమంతయు నాదేహముగానినీవుచూచుచున్నయీదేహము మాత్రమేకాదు. కావున దీనిని పురుగులకాహారముగా నిడిన నాకేమికొఱంత" యనిప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

34 వ కథ.

ఋషిశ్రేష్ఠుండగు శ్రీశుకులవారు పరిపూర్ణవిరాగమును జెంది ఘోరారణ్యముల కేగుచుండెను. మార్గమధ్యమునఁ గొందఱుఋషికన్యలు వస్త్రవిహీనలై స్నానము చేయుచుండిరి. ఆత్రతి పీమపామభావుండాదారినేపోవుట సంభవించి దిగంబరులుగా నున్నయాకాంతలమధ్యమునుండి పోవుచుండెను. వీనివెనువెంటనే యీయునతీంద్రి యగువ్యాసమహర్షి హాకుమారా, హాపుత్రా అనివిలపించుచుఁ బఱుగి

డు మండెను. ఋషికన్యకలు వీనినిజూచినంతనే వేవేగబట్ట
లాధరింపసాగిరి. ఈవిపరీతము వ్యాసులవారు చూచి “ఓహో
యిదేటివింత” పూర్ణయవ్వనమం దున్నవాడుమాకుమారుఁడుమామ
ధ్యనుండి వెళ్లినపు డావంతైన సిగ్గులేక కోటికి గాళ్లుచా
చకొనిన నావంటి వృద్ధుమీచెంతకువచ్చినంతనే యింతసి
గ్గేలకల్గెనో తెలియకున్నదనెను. అంతల కాకాంతలు
నవ్వుచు “ఓఋషిపుంగవా నీవువయోవృద్ధుడవైనను మహా
పండితుడవైనను నీకింకను నీషణంబులే చావలేదు. నీపుత్త్రు
డు నిష్కళంకుఁడు నిర్గుణుండు, నిర్మోహుండు లోకాతీ
తుఁడు. ఆమహానుభావుఁడు మామధ్యనుండి వెళ్లినను మమ్ము
లఁ జూచియైననుండడు. మాయకు లోనైననీవంటివానిని
జూడసిగ్గగుచున్నది. కాని మాయాతీతుండగు నీపుత్త్రునికడ
మాకు సిగ్గేలయుండును?” అనిచెప్ప నామునికన యజ్ఞానము
నకు సిగ్గుపడికుమారుని మహావిరాగమునకు సంతసించి యిం
టికిఁబోయెను.

౬౫ వ కథ.

ఒకనాఁడు వేమనయోగి యొకఘోరారణ్యమందు నొక

హస్తము తలక్రింద నుంచుకొని కఠినశిలపైఁ బరుండెను. అప్పుడిద్దరు ఋషికన్యలువచ్చి యామహానుభావునిఁజూచి అహా! ఈతని వైరాగ్యము శ్లాఘనీయమేగాని యింకనునీతని నొకటి విడువకున్నదిసుమీయని తమలోఁదామూమాట్లాడుకొనుచుండిరి. ఆయోగి దీనినివినినతక్షణమే తనహస్తమును దలక్రిందనుంచితీసివేసెను. అదియాకన్యకలుచూచి యీయోగ్యు నీతనినొకటే విడువకున్నదని యనుకొంటిమిగాని యితనికి నింకను రెండున్నవేయనెను. ఆవిరాగిదీనిని వినినంతనే యేమియుఁదోఁచక వారిపాదములపైబడి వారట్లనుటకుఁగారణము దెల్పుమని వేఁడెను. అప్పుడాకన్యలిట్లుచెప్పిరి. ఓమునిశ్రేష్ఠా! నీవుప్రపంచమంతయు విడిచితివిగాని యింకను గొంచముసుఖము నపేక్షించి తలక్రిందఁ జేయిపెట్టుకొని పరుంటివి. ఈకొంతయొక్కటియున్నదని మేమనినంతనే చేయితీసితివి కావున నభిమానముకూడాయింకను బూర్ణముగా నశించలేదని నిన్నునింకను రెండువిడువలేదనియంటిమి యని''జవాబుచెప్పి వెడలిపోయిరి.

36 వ కథ.

భగవన్నామసంకీర్తనము పాడుచున్న యొక భక్తుని చెంతకు నొకఁడుపోయి "అయ్యా భగవంతుని వర్ణింపు" మని ప్రార్థించెను. వెంటనే యాభక్తుఁడు మౌనముదాల్చెను. అప్పుడాతఁడు "స్వామీ యిదేమి! భగవంతుని వర్ణించుమని యడిగినతోడనే యదివఱకుఁ బాడుచున్నవారు సహితమూ ఊరకొని మౌనముదాల్చితిరి!" అనియడుగ నాభక్తుఁడు "అయ్యా వర్ణనాతీతం బగుదానిని వర్ణింపు మంటిరి" యని జవాబుఁ జెప్పెను.

37 వ కథ.

ఒకచాకలివాఁడు గలఁడు. వాఁడు నిశ్చలమైనభక్తిగల వాఁడు. ఒకనాఁడు నిద్రించుచు మంచికలఁ గాంచుచుండఁగా వానినెవరో లేపిరి. అంతవాఁడు మిగులవిసుకుఁ జెంది "అయ్యో నన్నెందుకు లేపితిరి? చక్రవర్తిగానుండి ప్రపంచ మంతయుఁ బాలించుచుంటిని. అష్టభోగములనను భవించుచుంటిని. భార్యాపుత్రాదులతో బంగరుతూఁగుటు

య్యలలోనూఁగుచుంటివి. ఇట్టిమహద్భ్రమ భంగముచేసితివిగ
దాయని నిట్టూర్పువిడచెను. అప్పుడామనుజుఁడు “ఓపి
చ్చివాఁడా నీవనుభవించుచుండిన దంతయు సత్యమనుకొం
టివా? అదికలయేగాన చింతించకు”మనెను. అప్పుడాభర్తుఁ
డు” ఓరీ పిచ్చివాఁడవు నీవుకాని నేనుగాను. నాకలయం
తయసత్యమో నేనుమెలఁకువగానుండుటయు నంతఅసత్యమే.
అదియెంతసత్యమో యిదియు నంతసత్యమే; నీవజ్ఞానివై
యీప్రపంచమంతయు సత్యమేయని భ్రమించుచున్నావు
గానియిదియును వట్టికలయేసుమా” యనెను.

౪౪ వ కథ.

శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలవారు రోగపీడితులై యున్న
తఱి శశధరుఁ డనునొక పండితుఁడు వారిసన్నిధికి వచ్చి
“స్వామీ మీమనస్సునొక్క క్షణము మీశరీరముపై గురిపె
ట్టినయెడల మీవ్యాధినిమిషములో హరించిపోవునుగదా?
అనిచెప్పెను. అప్పుడాభక్తాగ్రేసరుండు “శ్రీమన్నారా
యణుని పాదారవిందములకు సమర్పించిననామనస్సు నీకు

చ్చదేహముపైఁ దిత్తిగిరియెట్లు పెట్టుదును" అనిజవాబుచె
ప్పెను. అప్పుడాపండితులవారు "అక్లైనమీవ్యాధిని గుదు
ర్చుమని యీజగన్నాథుఁనైన వేఁడుకొనరాదా" అనితిరిగియడి
గెను. అందులకాపరమహంస "అయ్యా సచ్చిదానందస్వ
రూపిణి యగుజగన్నాథుని దలఁచినంతనే నాదేహము నేను
చుచుంటినిగాన నాశరీరముకొఱకైమాత్రమైన జేసికోను
టకు వీలుపడ" దని జవాబుచెప్పెను.

39 వ కథ.

ఒకదొంగ రాజుగారియింటికిఁగన్నమువేసెను. అప్పుడు రాజును భార్యయును మాటలాడుచుండుటచే వాకన్నములో నేయుండి వారిమాటలువినుచుండెను. రాజుభార్య నాథా మనపుత్రికను నింతవఱకుఁ దగినవరుఁడురాఁడయ్యె, నేమిసేతుమని, విచారించెను. అప్పుడురాజు "ప్రాణనాయకీ" చింతించవలదు. ఇంతవరకు నేనెంతయూ విచారించితిని గాని సుగుణసంపన్నుఁడగురాకొమరుఁడొక్కఁడును గానరాఁడయ్యె, భాగ్యవంతుఁడైనను బుద్ధిహీనున కిచ్చినదానికంటె

ధనములేకుండినను సుగుణవంతుఁడైన దరిద్రునకిచ్చినదేమేలు గావరేపటిదినోదయమున మనపురమంతయువెదకించి యెవఁడైననొ కభక్తుని రావించి వానికి మనపుత్రికనిచ్చి వివాహముచేసి వానికి సగమురాజ్యము నిచ్చెదను'' అని యాదంపతులను కొను నామాటలాదొంగవిని మిగులనానందభరితుఁడై యాక న్నమునుండి మఱలియింటికిఁబోయి యుదయమున నే చక్క గస్నానముఁజేసి మహాభక్తునివలె వేషమాధరించి యొకతం బురఁ జేఁబూని నారాయణస్మరణఁ జేయుచు రాజగృహము చెంతనుండి పోవుచుండెను. భక్తునికై వెదకుచున్నయా రాజు మిగులనానందించి వానిని దగుసన్మానముతో నింటికి రప్పించి నవరత్నఖచితసింహాసనంబుపైఁ గూర్చుండబెట్టి తన ముద్దులపుత్రికను స్వీకరించుమని ప్రార్థించెను. అప్పుడా దొంగ అహా! యేమివింత, యేమియాశ్చర్యము, దొంగభక్తి కేయిట్టి మహాపదవి దొరకుచుండగ, నిజమైనభక్తిగలిగిన యెడల నెంతమహాభాగ్యము లభించునో గదా, యనితలం చుచు నిజమైనభక్తివైరాగ్యములు గలిగినవాఁడై సింహాసన

మునుండిదిగి నారాయణస్మరణఁ జేయుచు, రాజుసమర్పించిన రాజ్యమును బుత్రికనుగూడ విసర్జించి తపంబునకై పోయెను.

40 వ కథ.

కాంతిపమణి యనురాజు నిరంతరము స్త్రీలోలుఁడై యింద్రియసుఖానుభవమునందే కాలము పుచ్చుచుండెను. ఒక్కనాఁడీరాజు మధురమగుఫలములను భుజించి తోళ్లను గిటికీగుండ పావలఁ బాఱవేయుచుండెను. అట్టిసమయమున నన్నస్తుఁడగు 'బనుగను' మహాజ్ఞాని ప్రమాదవశమునఁ గోటలోనికిబోయి యాతోళ్లను దినుచుండెను. రాజుదానిని జూచి "ఈదురాత్ముఁడిక్కడికెట్లు వచ్చెను? వీనిని బాగుగ నుర్దించుఁ" డనిభటుల కాజ్ఞాపించెను. భటులు రాజాజ్ఞ ప్రకారము వానిని గొట్టుచుండిరి గానియాజ్ఞాని యేడ్పుటకుబదులు నవ్వుచుండెను. అదిరాజు చూచి యాశ్చర్యపడి యోరిమూర్ఖా నీవు కొట్టించుటకు బదులు నవ్వుచుంటివేల? కారణముఁ జెప్పుమనెను. అప్పుడాబ్రహ్మవేత్త తిరిగి నవ్వి

«ఓరాజా పాపాత్ముఁడవై పండ్లతోళ్లను భుజించు నాకీశిక్షను విధించఁగాఁ, బండ్లనుభుజించు నీకెట్టిశిక్షను భగవంతుఁడు విధించునోయనియూ, రాజగృహమునకు వెలుపల వర్తించు నాకీశిక్షను విధించఁగా నంతఃపురాంతర్వర్తి వగునిన్నీశ్వరుఁడెట్లు శిక్షించునో యనియూ, నేకాకియగు నన్నిట్లు శిక్షించఁ బెక్కుస్త్రీలతోఁ గ్రీడించునిన్నెట్లు లోకేశుఁడు శిక్షించునో యనియుఁ, బయలకుఁ గీడుచేయని నాకిట్లు క్రూరదండనను విధించఁగా పాపరాశివగునీకెట్టి క్రూరదండన జగదీశ్వరుఁడు విధించునో యనియు నింద్రియనిగ్రహముఁజేసి భగవద్భక్తుఁడ నగునన్నిట్లు శిక్షించగా నింద్రియకింకరుండవయి భగవద్విముఖుఁడ వగునిన్నెట్లు శిక్షించునో యనియూ నవ్వితి" ననిజవాబు చెప్పెను.

41 వ కథ.

లాహోరునం దవతరించిన శ్రీరామతీర్థస్వాముల వారి నొకనాఁడు భార్యసమీపించిన «నాథా, నే నెవరి నైనది. మీకుజ్ఞాపక మున్నదా" యని యడిగెను. అప్పుడా మహా

పురుషుడు "లేదు జ్ఞాపక మనుమాటయే లేదు. నేను జ్ఞాపక ముంచుకొనుటకు నీవు సాక్ష్యముగా నుండినఁ గదా? బ్రహ్మాండ మంతయును నేనై యుండ నేను జ్ఞాపక ముంచు కొనుటకు సాక్ష్యమేమి కలదని" జవాబు చెప్పెను.

42 వ కథ.

ఒకనాఁడు శ్రీదయానందసరస్వతీ స్వాములవారిని "స్వామీ మీమనస్సునకెప్పుడు నింద్రియవికారములు గలుగ లేదా యని" నొకఁడడిగెను. అందుల కాపుణ్యశీలుడు "అహర్నిశములు పరమార్థప్రసంగములయందును, చింతనయందును నామనస్సు మునిఁగి యుండుటచే వేఱుచింతలు కలుగుటకు సావకాశమే లేకపోయెను." అనిజవాబు చెప్పెను

43 వ కథ

'సోక్రటీసు' అనుతత్వవేత్త మరణమునొందు తఱి నొకానొకఁడు "మీరు మృత్యువున కణమాత్రమైనను భయముఁ జెందకుండుటకుఁ గలకారణ మే" మని యడిగెను. అందుల కామహాపురుషుఁడు నవ్వుచు, "నాకు భయము లేక

పోవుటమాత్రమే కాక పరమానందమును గూడ నొందుచు న్నాను. ఏలయన నీతుచ్ఛదేహమునుండి నేఁడు నేను విముక్తి నొందుచున్నాను. నేనాత్మనుగాని శరీరముగాదు. నాకెన్నఁడును మృత్యువులేదు, ఈశరీరబంధన నాకు నేఁటి తో విడిపోవుచున్నది గదా యని మహదానందము గలుగు చున్నదని" జవాబు చెప్పెను.

46 వ కథ.

ఒకశిష్యుఁడు తనగురుస్వామిచెంతకుఁ జని స్వామీ, నాదినములగల కాలమంతయు నాపూర్వస్నేహితులు తరు చుగా వచ్చుచుండుటచే వృథాయగుచున్నది. యేకాంత మున ధ్యాననిష్ఠలు జరుపుకొనుటకు సావకాశమే లేకున్నది. అందుల కేదైన నుపాయముఁ జెప్పుఁడనియడుగ "ఓశిష్యా, నీస్నేహితులలోఁ బేదవారుగా నున్నవారికి నప్పియ్యుము. ధనికులుగా నున్నవారి నప్పడుగుము. ఇట్లుచేసితివేని నీస్నేహితులందఱు మాయమై నీకుఁదప్పక యేకాంతము లభించు" ననెను.

45 వ కథ.

శ్రీరంగావధూతలవారి నొకనాఁడమ్మహనీయుని మేనయత్త "ఓరీ నీవిప్పుడు పిచ్చిపట్టినవానివలె నూరక కూర్చుండ నేల, లే లెమ్ము, పనిపాటలు చేసుకొనుమని" కఱ్ఱతో వీపుపై మోదెను. అప్పుడాశాంతమూర్తి చిఱునవ్వు నవ్వి "తల్లీ నీకట్టెకుఁ దిరిగిజవాబు చెప్పెడికట్టె వచ్చినదిసుమా" యనెను.

46 వ కథ.

శ్రీరామతీర్థస్వాములవారు బాల్యదశలో నుండుకాల మందొకనాఁడుపుస్తకము నొకదానిని జదువుచు వీథిలో నడచుచుండెను. అప్పుడొక పెద్దమనిషి యాతనిం జూచి "ఓవెఱ్ఱివాఁడా పుస్తకమును మూసి పాఠశాలకుఁబోయి చదువుకొనుము. వీథిలోఁ జదువుచుఁ బోయెదవేల యని" యనెను. అందుల కాబాలుఁడు "అయ్యా! ఈప్రపంచ మంతయు నాకుఁ బాఠశాలయే" యనిజవాబుచెప్పెను.

47 వ కథ.

ఒకవాఁడు శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలవారిచెంత కొక డాక్టర్ పోయి "ఏమయ్యా మీవిలువగలకాలము నంతయు నిట్లు పిచ్చిపట్టినవానివలె వృథాపుచ్చుచున్నార"ని యడిగెను. అప్పుడాభక్తాగ్రేసరుండిట్లు జవాబు చెప్పెను. ఈప్రపంచమందుఁ బిచ్చివారు కానివారెవరు? ఈప్రపంచమే యొకపిచ్చి యాస్పత్రి: ఇందుండు వారందరును బిచ్చివారలే. కొందరుధనము కొఱకును, గొందరుకీర్తి కొఱకును గొందరు స్త్రీలకొఱకును, గొందరు నైశ్వర్యము కొఱకును నిట్లనేకవిధములగుపిచ్చులచేఁ గాలమంతయువృథాపుచ్చు చున్నారు. నాయనా? నాకీపిచ్చలేవియుఁ బట్టక దేవుని విషయమైన పిచ్చపట్టినది. నీచేతనైనచోఁ దగినమందిచ్చి బాగుచేసి పుణ్యము గట్టుకొనుము, యనెను.

48 వ కథ.

పిచ్చివానివలె నున్నయొకజ్ఞానిసన్నిధి కొకనవనాగరికుఁడు పోయివానిని హేళనచేయుటకై "అయ్యా! ఈలో

కమందు బిచ్చివాఁడెవ్వఁడనియడిగెను. అందుల కామహాను
భావుఁడిట్లుజవాబుచెప్పెను. "రక్తము, మాంసము, చీము
మొదలగువాటితో నిండివేలకొలఁదిపురుగులతోఁగూడి, మల
మూత్రముల కునికిపట్టై, పేగులు నరములు నెముకలు గలిగి
పచ్చితోలుతోఁ గప్పఁబడి సదాదుర్గంధమునే ప్రసరింపఁ
జేయువ్రణమువంటి యిట్టిదేహమును సుందరమైనదని భ్ర
మించి, దానిని మోహించు వానికంటెఁ బిచ్చివాఁడొకఁడుం
డునా?" యని జవాబు చెప్పెను. ఆనవనాగరికుఁడు సిగ్గు
పడి మాఱుఁ బ్రశ్నింపకయే ఇంటికిఁ బోయెను.

49 వ కథ.

మచిలీపురమునం దవతరించిన శ్రీరంగావధూతలవారిని
బాల్యమునందొకనాఁడు వారితండ్రి కొన్నిఫలములు గొని
తెచ్చుటకై బజారునకుఁ బంపిరి. అంతటవారు వీధివెంబడిఁ
బోవుచుండగాఁ గొందఱాకలిచేఁ బరితపించుభిక్షుకు లెదు
రుపడిరి. తోడనేయాదయామయునికి మిక్కిలిదయగలిగి చేత
నున్నడబ్బంతయు వారిదలకిచ్చి "తండ్రులారా, యేదైనఁ

గొనితిని. నీకున్నబాధను దీర్చుకొనుము" డని చెప్పి యుత్తచే తులతో నింటికిఁ బోయితండ్రియొద్దనిలచెను. అప్పుడు వారి తండ్రి పండ్లు తెచ్చితివాయని యడుగ వాని కొమారుఁడు "నాయనా తెచ్చితి" ననెను. అంతట వానితండ్రి యిటు తెమ్మని చేయిచాచ "నాయనా, అశాశ్వతమైనట్టియు కొంత కాలమాత్రమే సుఖమునిచ్చునట్టియు పండ్లకుబదులు శాశ్వతసుఖమునిచ్చు సుకృతఫలమును గొనితెచ్చితి" నని తానుచేసిన కార్యమును వినయపూర్వకముగా విన్నవించెను. తండ్రియాబాలుని ముద్దుపల్కుల కచ్చెరవునొంది సంతోషించెను.

50 వ కథ.

నీచకులంబునఁ బుట్టినగుహుఁడు మహానుభావుండగు శ్రీరామచంద్రుని "ఓరీ రామా" యనిపిలిచెను. అంతటలక్ష్మణుఁడు మిగుల నాగ్రహముఁ జెంది వానిని జంపఁబోయెను అప్పుడాపరమపావనుఁ డిట్లనియె "ఓయీ, లక్ష్మణా, నీవు ప్రాణములను దీయఁబోవువాఁడు నాకుబరమమిత్రుఁడు

సుమా! నన్నుప్రేమవలన నోరీయనిపిలచెను. అట్లుపిలుచు
వాని నేనుమిక్కిలిప్రేమింతును. చండాలుఁడైనను భక్తిగల
వాఁడైనయెడల వానినిదరిఁజేర్తును'' గాని భక్తిశూన్యుఁడైన
యెడల వాఁడుబ్రాహ్మణుఁడైనను వానిదరిఁచేర్పను. భక్తుఁడు
విషమిచ్చినను ద్రాగుదుముగాని భక్తిలేనివాఁడమృతము నిచ్చి
నను స్వీకరింపనని యుపదేశించెను.

51 వ కథ.

ఒకానొకసమయమునఁ గలిదేవత పరీక్షన్మహారాజురా
జ్యమునందుఁ బ్రవేశింపఁ జూచెను. గాని పరమపావనుఁ
డగునారాజు "ఓకలీ నీవునారాజ్యమునం దుండుటకు స్థల
ము లేదు. నారాజ్యముచెంతకు రాఁగూడదని'' భయపెట్టెను.
అప్పుడు కలిమిక్కిలి దీనుఁడై "ఓమహారాజా అట్లైననేనుం
డుటకుఁ దావుఁ జూపుమని'' ప్రార్థించెను. ఆమాటలకుఁ
పరీక్షిత్తిట్లనియె. "ఓకలీ నీవునివసించుటకు నాల్గుస్థలము
లను జూపుచున్నాను. జూదము, మద్యపానము, పరస్త్రీ
సంగమము, జీవహింస, యనునీనాల్గుకార్యము లెచ్చటె

చ్చట జరుగుచుండునో యచ్చటచ్చట నీవు స్వేచ్ఛగా విహ రించుచుండుమనెను అంతటఁ గలి "ఓమహారాజా, నాలు గుస్థలములయందు నివసించుట మిగులకష్టతరము. యీనా లుగువిధదోషములు గలయొక శ్రేష్ఠస్థానమును నిర్దేశింపుఁడని తిరుగఁ బ్రార్థించెను. అప్పుడామహారాజు "ఓకలీ. ధనమెచ్చ టుంచట నుండునో యచటనీవుండుము. ఈనాలుగుదోష ముల కునికిపట్టైనస్థానము ధనమేకనుక నచట నీయిష్టాను సారముగా నుండవచ్చునని" చెప్పెను.

52 వ కథ.

ధనవంతుఁ డైననొకమార్వాడీ తనయైశ్వర్యము నెల్ల విసర్జించి శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలవారి చెంతకుఁబోయి "స్వామీ, నేనుసర్వసంగపరిత్యాగముఁ జేసినను భగవం తుఁడు గాన్పించలేదు. కారణమేమని" యడిగెను. అప్పుడా పరమహంస "పాత్రలోనున్న తైలమును బాఱబోసినను బాత్రయందింకను దానివాసన యంటియుండును, అట్లే నీవుసర్వవిషయములను విడచినను నీమనస్సునందు వానివా

మన యింకను నంటియున్నది. అది పోఁడనడంచినఁగాని నీకు భగవంతుఁడు గాన్పించఁడని" చెప్పెను.

53 వ కథ.

శ్రీకృష్ణభగవాను లొకనాఁడు పతివ్రతాశిరోమణియగు కుంతిదేవిని "నీకు యేమివరములు కావలయునని" యడిగిరి. అప్పుడా భక్తాగ్రేసరిణి "దేవా నాకెల్లప్పుడును గష్టములేగలగునటుల వరముఁ బ్రసాదించుఁడని" కోరెను. శ్రీకృష్ణులవారట్టి విపరీతపుఁ గోర్కెకు నచ్చెరువు నొంది యందులకుఁ గారణంబడిగెను. అప్పుడా పుణ్యశీల "హే దేవా? మనుజులు పూర్ణమైన యైశ్వర్యముతో నుండి ప్రాపంచక సుఖాభిరతులై యున్నప్పుడు మదాంధులై కన్నులు దెలియక ప్రాపంచకదుఃఖభోగములే శాశ్వతమని తమ్ము నిత్యానంద స్వరూపుఁడగు నిన్ను సహితము మరచుచున్నారు. అట్టి కష్టములు కలిగిన తోడనే బుద్ధి తెచ్చుకొని శ్రీమన్నారాయణుఁడే నాకు దిక్కు సర్వలోకములకు నాయకుఁడతఁడని సదా నిన్ను ధ్యానించుచుందురు. కావున హే దీనబంధూ! ఎప్పుడును నీపాదా

రవిందములు మరవకుండుటకై కష్టములనే కోరితినని సమా
ధానము చెప్పెను.

54 వ కథ.

జగత్ప్రఖ్యాతుండును, బ్రహ్మసమాజములోద్ధారకుండును,
భక్తాగ్రేసరుండు నగు శ్రీ కేశవచంద్రసేనులవా రొకనాఁడు
తానుధరించిన దివ్యవస్త్రముల నన్నిటినొకమూలఁ బారఁ
వైచి జుట్టుగొరిగించుకొని కౌపీనముధరించి మట్టిమూకుడొ
కటిచేతఁబట్టివీథిలోఁ బిచ్చమెత్తగా లభించినబియ్యమును
నొకమట్టిపాత్రలో నొకబహిరంగస్థలమునవండి యన్న
మును నేలపైఁబడవైచి యాయన్నమును దినుచుండెను.
అప్పుడామహానుభావునితల్లి కుమారుని పిచ్చిచేష్టలకు ఖిన్న
రాలై "నాయనా నేడు నీవేలయిట్టి పిచ్చిపనులుచేయుచు
న్నా" వనియడిగెను. అప్పుడాగుణసంపన్నుఁడు "ఓతల్లీ,
స్వచ్ఛమై, నిష్కళంకమైననామనస్సునందు దుష్టసంకల్ప
మొకటికలిగినది. దానికిఁ బ్రాయశ్చిత్తముగా నీకార్య
మూఁ జేసితినని" చెప్పెను.

౫౫ వ కథ.

ముద్దులు గులుకునొక చిన్నపక్షి యొకవృక్షముపైఁ గూర్చుండి మధురమగుతనకంఠధ్వనిచే వీనులవిందుగఁ బాడుచుండఁగా నొకకిరాతుఁడు దానినొక యంబుతోఁ గొట్టి చంపెను. దీనిం జూచినయొకభక్తుఁడు మిగులఖిన్నుఁడై "ఓనిర్దయుఁడా అయ్యో, అదినీకేమియుపకారముఁ జేసినది? దానింగొట్టుటకు నీకుచేతులెట్లొచ్చినవి? దానియాటలు దాని పాటలు చూచిననీకానందముగలుగ లేదా" యనియడిగెను అందులకాదుష్టుఁడు "అయ్యా, మీరు దానియాటలు, పాటలు మాత్రమేచూచి యానందింతురు. నేను దానింజంపి భక్షించికూడ నానందింతు"ననెను. అంతభక్తుఁడు "దీనింజంపిభక్షించి యానందింతునంటివిగాని రేపు దండధరుండగుయముఁడు చండతరంబగుగదాదండంబుచే నుగ్రుండైనిన్నుమర్దించుచుండనీవు పొందుయానందము దలపవైతివికదా?" యని వానికి బుద్ధిచెప్పి నాటనుండి వానిని జీవహింసనుండి మఱల్చెను.

౫౬ వ కథ.

ఒకనాడు అక్బర్ చక్రవర్తి వేటకై యడవికిఁ బోగా నచట నొకఋషినిగాంచి వానితో ముచ్చటించి వాని యద్భుతజ్ఞానమునకు సంతసించి వానిదరిద్రమును జూచిమిక్కిలిజాలిపడి యిట్లనియె "ఓపండితోత్తమా, నీ విట్టిదౌర్భాగ్యదశయందుండుటఁ జూచి నాకు నీమీఁదఁ గనికరము పుట్టినది. నాపట్టణమందు నీ కొకమంచిభవన మిచ్చెదను. అందుసుఖముగా నుండుము" అనెను. అందులకా ఋషి చిఱునవ్వు నవ్వి "రాజా, యీమనోహరమైన యరణ్యములకంటెను నిందుండుకొండగుహలకంటెను నీపట్టణములుగాని, నీభవనములు గాని సుఖప్రదములు కావు. ఇట్టిసుఖమును విడిచి నీపట్టణమందేల యుండవలె" ననెను. ఆచక్రవర్తి "అయ్యా అట్లైనయీపట్టు వస్త్రములనైన ధరించుఁ"డని వేడెను. ఋషి "రాజా నాకీసహజంబగు జీర్ణవస్త్రముండఁగా తిఱిగి దీనిపై మఱియొకవస్త్రమేల చుట్టవలె" ననెను. అంతట రాజు "స్వామీ మీరు నిద్రావుటకై బంగారుపా

త్రమునైనదీసుకొను" డని ప్రార్థించెను. ఋషి "రాజా నీవు ద్రాపుటకిదోసిలి చాలదా మఱియొక పాత్రతో నవసరం బేమి" యనెను. అంత రాజు "ఓ మునిశ్రేష్ఠా మీరు శయనించుటకీమెత్తని పరుపు స్వీకరించుఁడని ప్రార్థించెను. ఋషి "ఓరాజా, పట్టువలెనున్న యీమెత్తని పచ్చికయుండ మఱియొక పరుపు నాకేల" యనెను. "అట్లైన నో ఋషోత్తమా, మీరనుదినము భుజించుటకీ సామగ్రినైనఁ దీసికొనుఁడ" ని వేఁడెను. ఋషి "రాజా, నాకీయరణ్యమందనేక ఫలములుండగా నాకివియేల" యనెను. ఈమహానుభావుని తితిక్షా వైరాగ్యములకు రాజుమిగుల నాశ్చర్యముఁ జెంది "అహా! యితండుగదా నిజముగ సంతుష్టాంతరంగుఁడ" నితలంచుచునింటికిఁ బోయెను.

57 వ కథ.

అగ్బర్ చక్రవర్తి మఱియొకనాఁ డీ ఋష్యాశ్రమమునకు వచ్చియామునింజూచి "ఓ ఋషోత్తమా మీరు నిజముగ సర్వసంతుష్టులు; ఐనను నన్నుం గృతార్థుని జేయుటకై

నాగృహంబునకు విచ్చేసి నేనిచ్చుబహుమానములంగ్రహిం
చుఁడని వేడెను. ఆతపసి యందులకు సమ్మతించి వానివెం
టబోయెను. రాజగృహమును జేరినంతనే చక్రవర్తి యా
తపసిని సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టి తాను భగవంతుని
నిట్లు ప్రార్థించుచుండెను. ఓదేవా నీకరుణచే నాకీమహా
రాజ్యభోగము కలిగినది. నీకనేకవందనములు. నాయందిం
కను బరిపూర్ణానుగ్రహముగలవాఁడవై నారాజ్యమువిస్తరిం
పఁజేయుము. నాధనమును వృద్ధిజేయుము, నాబిడ్డలను దీవిం
చుము, నాకింక నింద్రభోగముల నొసంగుము" అనిప్రార్థిం
చుచుండ నామునిశ్రేష్ఠుండువిని మెల్లనలేచి వెడలిపోవు
చుండెను. అప్పుడురాజు "ఓస్వామీయిదిగో బహుమాన
ములను దీసుకువచ్చుచున్నాను. దయచేసి స్వీకరించుఁడని
ప్రార్థించఁగా, నావిరాగి "బిక్షుకుఁడు నాకేమి బహుమాన
మీయ్యఁగలఁడు! నీవురాజువనుకొంటిని ఇంతవరకునీవు
భిక్షమెత్తుచుండుట చూచితిని, నీవంటిదరిద్రునిబహుమానము
నేనొల్లనని చెప్పి తిరిగిపోయెను.

58 వ కథ.

అలక్జాండరను మహావీరుఁడు దేశదేశంబుల ననివారిత శౌర్యంబున వశంబు చేసికొని, హిందూదేశమునుగూడ జయించి తిరిగి తనదేశమునకుఁ బోవుచుండఁగా సింధునదీ ప్రాంతమందు నివసించుచున్నయొక తాపసి వారికంటఁబడెను. ఆమహనీయుఁడు మలమలమాడుచున్న యెండయందు నిసుకలో దిగంబరిగాఁ గూర్చుండియుండెను. ఆరాజు నవరత్నఖచితమగు కిరీటమును దాల్చి, ధగద్ధగాయమానంబగు భూషణములధరించి, గోచిపాతకైనను లేని యాతపోధనుని పాఱఁజూచెను. బాహ్యమున కామహనీయుఁడెంత దరిద్రుఁడుగాఁ గాన్పించినను వానిముఖము, మహదానందమును బ్రహ్మతేజమును గలిగియుండుటచేనాచక్రవర్తి వానింజూచినంతనే వానిపైమక్కువగలిగి తనతో దనపట్టణమునకు రమ్మనియాజ్ఞాపించెను. అంతనాతపసినవ్వి "ఓరాజా, నన్నునీపట్టణమునకు రమ్మంటివి. ఈప్రపంచమంతయు నాయందేయున్నది, ప్రపంచము నన్నుఁబట్టజాలదు.

ప్రపంచమన నేల? ఈబ్రహ్మాండమంతయు నాయందేయు
న్నది. బ్రహ్మాండమునకుహితము నన్నుఁబట్టజాలదు. సూర్యచం
ద్రాదు లుదయించుటయు నస్తమించుటయుఁ గూడనా
యందే" యనిచెప్ప నాచక్రవర్తి యిట్టివాక్యముల నెన్నడు
వినియుండకపోవుటచే మిగులనాశ్చర్యముఁజెంది యిట్లుచె
ప్పెను "నీకుఁగావలసినంతధనమిచ్చెదను. ప్రపంచభోగము
లలో నిన్నుముంచెదను. దేవతాస్త్రీలను ధిక్కరించునప్స
రసలను నీకుఁబరిచారకులుగఁ జేసెదను. నీవు నైననాతోడ
రమ్ము" అనెను. ఈమాటల కాజ్ఞాని తిఱిగినవ్వి "ఈప్రపంచ
మయొక్క సౌభాగ్యమునకంతకు నేనే కారణము. సూర్య
చంద్రాదులు నాప్రకాశముచేతనే ప్రకాశించుచున్నారు.
సృష్టిలోఁ గలసమస్తవస్తువులకు సుఖమును, సౌందర్యమును
నావల్లనే కలుగుచుండ నీవేమినాకీయఁగలవు" అనిచెప్పెను.
ఈమాటలకు రాజాగ్రహుఁడైతనకత్తిని బైకెత్తి "నీశిరస్సును
ఖండించెద" నని బెదరించెను. అప్పుడాజ్ఞాని తిరిగిపకపకనవ్వి
"రాజా నీజన్మమధ్యమం దిట్టియనృత మెప్పుడాడియుండవు.

పుట్టుచావులులేనినన్ను నీవుచంపుటెట్లు. నేనెండకు నెండను, వానకుఁదడియను, నగ్నిచేఁగాల్పఁబడను, ఖడ్గముచేఁ దెగఁబడను. ఇప్పుడు ఖడ్గమునీవు పైకెత్తుటకుఁ గలశక్తియు నాదేసుమాయని గంభీరముగఁ బల్కినంతనే యారాజు నిస్పృహుండై విక్షిప్తుండై, ఖడ్గమును భూమిపైజారవిడచెను. తిరిగికొంతతడవు కారాజాస్పృహదెచ్చుకొని "ఓ తాపసీ, నాశక్తిసామర్థ్యముం దెలియక నీవిట్లుపల్కుచున్నావు. ఈభూమండలమునఁ గలసమస్త రాజ్యములను జయించి ప్రపంచమంతయు నేకచక్రముగా నేలుచున్నవీరాగ్రేసరుండ నగుటనీవెఱుంగ" వనెను. ఋషియామాటలు వినినంతనే తిరిగి పకపకనవ్వి "ఓరాజా గర్వించకుము, నీవు జయించనట్టియు, నీకసాధ్యమైనట్టియు, మఱియొకప్రదేశముగలదు. అందుండెడిభాగ్య మసమానము. సౌఖ్యమో నిరుపమానము" అనెను. అంతట నారాజు మిగులనాతురతతో "అహా నేను జయించనట్టిరాజ్యము నలుదిక్కులయందెచటనెదకినను గన్పించలేదు; అంతియేగాక అది నాకసాధ్యమనికూడ

జిక్కితివి, ఏమి విపరీతము! ఓఋష్యోత్తమా తత్కారణమేదానిం
జెప్పు'' మనియడిగెను. అప్పుడామునిపుంగవుఁడు "ఓరాజా
అదినీకుసాధ్యముకాదు, అచటమిక్కిలిపరాక్రమవంతు లగు
నాలుగురుశూరులు కావలికాచుచుందురు. వారినిజయిం
చినఁ గాని నీవారాజ్యముచెంతకుఁ బోఁ జాలవు, అర్ధ
రన నేల అందొక్కరినైన నీవు జయింపఁ జాలవు సుమా!
ఒకవేళ నీయదృష్టమున వారిం గెలిచినచో వారిసేనానా
యకుం డగునొకమహాశూరుఁ డారాజ్యముచుట్టును దిరుగు
చుండును యెట్టిపరాక్రమవంతులైనను వాఁడు భస్మీకృతము
చేయును ఇట్టికష్టతరమగురాజ్యమును నీవుగెలుచుట దుస్తర
ములలో దుస్తరము, కావున నీగర్వము నిక జాలించు మని
చెప్పెను. రాజామాటలకు మఱింత నాశ్చర్యమును జెందిదా
నిం జెప్పుమని బ్రతిమాలెను. అప్పు డాజ్ఞాని "ఓరాజా ఆరా
జ్యమునకై నీవు దూరముపోనక్కరలేదు. అదినీయందు
గలమోక్షసామ్రాజ్యమే. దానిని బొందనీయక పలుకష్టము
లు పెట్టు కామక్రోధలోభ మోహమదమాత్సర్యము లనెడి

రక్కసులగ్గురు కావలి గాచుచున్నారు. వారిని జయిం
చినపిమ్మట సంకల్ప మనెడిరాజును జయించవలెను, అప్పు
డారాజ్యము నీకు స్వాధీనము కాఁగలదు అది నీకు సాధ్య
మైనతోడనే బ్రహ్మాండమంతయు నీకు స్వాధీనమగును. అ
ప్పుడు గదా నీవు శూరుడవు, అప్పుడుగదా నీవు చక్రవర్తివి.
అప్పుడే నీవు ధన్యుడవు. కాన నీ యీ డంబమును జాలించు"
మని హితోపదేశము చేసెను. అలెగ్జాండరు వీటి యర్థము
ను చక్కగ గ్రహించి "ఓ తాపసేంద్రా, నాయపరాధమును
క్షమించు' మని వేడి నమస్కరించి చనెను.

59 వ కథ.

విశిష్టాద్వైతమత స్థాపకుండును బరమభాగవతోత్త
ముండు నగు శ్రీరామానుజుల వారికి వారిగురుమూర్తి రహస్య
ముగ నొకమంత్రమును జెప్పి దాని ప్రభావమును దెలుపఁ
జేసి దానినితరులకుఁ జెప్పక యతిరహస్యముగ నుంచుమని
చెప్పి యాయనచేఁ బ్రమాణము చేయించుకొనెను. ఆమ
ఱుసటిదినమే యామహానీయుం డూరంతయు జాటింపఁజేసి

జనులనందఱిని యొకచోటునకు రప్పించి తానొకయున్న
తస్థలమందు నిలిచి సంసారబద్ధులై యవివేకాంధకారములో
మునిఁగి యల్లాడుచున్న యామనుష్యుల నందఱిం జూచిమిగు
లఁజాలినొంది తాను నేర్చుకున్న మహామంత్రమును దాని
ప్రభావమును, గొంతెత్తి యందఱికి వినిపించుచున్నట్లు తెలియఁగ
జేసెను. అప్పుడు ప్రక్కనున్న గురువులవారు తనశిష్యుని
యసత్యమునకును, నప్రమాణమునకును, ద్రోహమునకును
విస్మయము చెంది ఓరి పాపీ, పరమనీచ! యెంతటిఘోర
పాపమునొడిఁ గట్టుకొంటివి! నీ వాచరించిన గురుద్రోహ
మునకు రౌరవాదినరకము ప్రాప్తమగునని తెలిసియు నేల
యిట్లు జేసితివని యడిగెను. అప్పుడాదయాసముద్రుఁడు
రెండుహస్తములను జోడించినవాఁడై దేవా! నే నొక్కరుం
డను నరకకూపమునఁ బడుటచే ననేకులు తరించుచున్నా
రు. నాదేహమును, నాత్మయుఁగూడ మానవకోటికి రక్ష
ణార్థమై బలిగా నర్పణచేసితినని చెప్పెను.

60 వ కథ.

శ్రీరంగావధూతలవారిని నొకపండితుఁడు "మీరువివాహము చేసుకొనరాదా" యని యడిగెను. అందుకువారు "జాతరలో దిరుగుట తేలికే గాని గంతులువేయలేకచావవలె" నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

61 వ కథ.

ఒకయక్షుఁడు ధర్మరాజును లోకమునఁ బరమాశ్చర్యకరమైన వింతయేమని యడిగెను. అందుకు ధర్మరాజిట్లనియె. "సృష్టియందలి పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతముగల ప్రతివస్తువుయును నశించునదే యని యోచింగియు, ననుదినము నెన్నియో జీవులు జచ్చుచుండుట కండ్లారఁ జూచుచుండియు మనుష్యుఁడు దానుమాత్రమునశింపక యెల్లకాలము స్థిరముగ నుండులాగున ముందుసంగతి నావంతైన విచారింపకయైహికవిషయములందే పాటుపడుటకంటె నెక్కువయాశ్చర్యమేమికల" దని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

62 వ కథ.

నామదేవుఁడను పరమభాగవతోత్తముఁడు తన కున్న

ద్రవ్యమంతయుఁ బేదలకు దానముచేయుటచే నతఁడు మిక్కిలి దరిద్రదశలో నుండఁగా కరుణాపూర్ణుండగు భగవంతుఁడు గనిపెంచి యాభక్తునకుఁ గొన్ని వరహాల మూఁటల నిచ్చెను. అప్పుడావైరాగ్యశీలుఁడు మిగుల దుఃఖించి "దేవా? నీవు నాకొసంగిన ఐశ్వర్య మంధునకు దీపదానము చేసినట్లును, నపుంసకునకుఁ గన్యాదానము చేసినట్లునున్నది. వాంఛాశూన్యుఁడ నగు నాకు ద్రవ్యమేల? నీపాదారవిందములే నాకు మహాభాగ్యము"ని యాద్రవ్యముసహితము దానముచేసి భగవద్ధ్యానపరాయణుండై యుండెను.

౧౮ వ కథ.

భక్తాగ్రేసరుండగు కుచేలుఁడెల్లప్పుడు భగవద్భక్తిచే సర్వప్రపంచమును మఱచియుండుటవలన బిడ్డలు దినుట కన్నములేక కట్టబట్టలులేక కృశించి స్పృహదప్పియుండు తఱి భార్యమిగులఁ జింతాక్రాంతురాలై తదేకనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడైయున్న తనపెనిమిటిచెంతకుఁ బోయి "ఓప్రాణేశ్వరా? మీరు సదాయిట్లుండుటచే బిడ్డలగతిఁజూడకున్నారుగదా',

యనెను. అందుకాభక్తుఁడు చిఱునవ్వునవ్వి "ఓ కాంతా? నీవా వాండ్లగతిఁ జూచువాడను! తండ్రులకెల్లఁ దండ్రి యయిన శ్రీమన్నారాయణుండే యందఱిని రక్షించువాడు. అడవిలోనున్నపక్షుల కాహార మెవ్వరు పెట్టుచుండిరి. రాతిలోనున్న కప్పను బోషించువా రెవరు? మనకు బండ్లు లేక నములుటకు శక్తి లేనప్పుడు అదయానిధి పాలిచ్చిమనలను బెంచలేదా? వాడేమనలను రక్షించును. కావున దుఃఖిం పకు మనెను. అందులకామె యసంతుష్టురాలై "నాథా! మీబాల్యస్నేహితుఁడగు శ్రీకృష్ణుని యాచించి కొంతధన మునుదెచ్చి యీయాపదను దొలఁగించకూడదా" యనెను. ఈమాటల కాపరమభాగవతుఁడు చిఱునవ్వునవ్వి "అహా అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండ నాయకుండగు భగవంతునిచెం తకుఁ బోయి ధనము యాచించుట కల్పవృక్షముచెంతకుఁ బోయి మట్టిపెళ్ళను యాచించునట్లుండు" ననెను.

64 వ కథ.

కబీర్‌దాసు మ్లేచ్ఛుఁడగుటచే వాశ్వసువర్యుఁ డతనిని

దన దగ్గఱఁజేర్చుట కిష్టములేక యెన్నివిధముల దోసివేసి
నను నాభక్తుఁడు కొంచమైనను విసుకు చెందక తిరిగి పోవు
చుండెను. అట్లుండనొకనాఁడు గురువుమిగుల నాగ్రహ
మును జెంది దనపాదుకచేఁ గపీసుశిరస్సునుండి రక్తము
గారునట్లు కొట్టెను. అప్పుడాశాంతమూర్తి మిగుల నానంద
ముతో "దేవా నేనుయిప్పటికిగదా ధన్యుఁడనైతిని. మీపా
దుక నాశిరస్సుకు దాకినంతనే నాపాపములన్నియు నశించి
కృతార్థుడనైతి" నని చెప్పెను. గురువు వాని యసమాన
సుగుణసంపత్తికి నాశ్చర్యముచెంది తనయవివేకమునకు
సిగ్గు పడెను.

65 వ కథ.

సోక్రటీసు ఒకనాఁడు గాఢమైన విచారణయందుండ
ఁగా భార్యయాతని బిలిచెను. అందుల కాయనమాటలాడఁ
నందున మిగుల గోషించి ఊరంతయుఁ బ్రతిధ్వని యగునట్లు
అచుచుఁ దిట్టుచు దూషింపుచుండెను. అప్పటికిని నాతఁడు
చలింపకుండుటచే నామె పట్టరాని యాగ్రహమును

జెంది యొకకుండతో బురదనీళ్లను దెచ్చి యాయన నెత్తిపైఁ గుమ్మరించెను. అప్పటికిని నామహానుభావుఁడా శాంత యయి వను గోపించక పకపక నవ్వుచు "ఆహా ఉరిమినపుడే వర్షించు ననెడిలోకోక్తి యిప్పుడుగదా సాదృశమైనదని" పలికి తిరిగి తనయాలోచనయందే మగ్నుఁడై యుండెను.

66 వ కథ.

ఒకానొకఁడు మిగులభక్తితో ఒకదేవాలయమందుండిన దేవతా విగ్రహము నారాధించుచుండెను. ఒకనాఁడాతనికి స్వప్నములో భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షమై "ఓభక్తుఁడా నీకు నాయందలి భక్తికి సంతసించితి. నాప్రియభక్తుండొకఁడీయూరువెలుపల నుండు దేవాలయమం దున్నాడు. అతనిచెంతకుఁ బోయినచో నీకు జ్ఞానోపదేశము జేయునని" యనెను. ఈకలఁ గాంచినంతనే యాభక్తుఁడు మిగుల సంతసించి యాదేవాలయమునకుఁ బోయెను. అచట నొకదిగంబరి తనరెండుపాదములను దేవతావిగ్రహముపైఁ బెట్టి పరుండుటఁ జూచి అయ్యో నేనెంతమోసపోతిని, కలనిజమను

కొని యిచటకువచ్చి నొట్టిపుష్కర్యమును జూచుట సం
భవించినదని మిగులనాగ్రహమును, పరితాపమును గలవాఁ
డై "ఓయీ యుస్మత్తుడా! నీకుఁ గండ్లు గాన్పించుటలేదా?
ఇంతటి మూర్ఖమా భగవంతుని శిరస్సుపైఁ బాదములుబెట్టుట
కెట్లు సాహసించితివ" ని కోపించెను అప్పుడా దిగంబరి
అయ్యా! కోపించకుము నాకు దేహస్పృహ లేకుండుటచే
యిట్లు చేయుట గలిగినది నాయందనుగ్రహించి నాపాద
ములను భగవంతునిమీఁదనుండి తొలగించి పుణ్యముగట్టు
కొనుమా యని వేడినంతనే యాభక్తుఁడు వానిరెండు పాద
ములనుబట్టి ప్రక్కకులాగెను. తోడనే యాస్థలమందొక
శివతావిగ్రహము గాన్పించుటచే మఱియొక ప్రక్కకు
లాగెను. తత్క్షణమే యక్కడ నొకవిగ్రహము గన్పించఁగా
భక్తుఁ డాశ్చర్యమునొంది యాదేవాలయమంతటను వాని
నీడ్చెను. కానివానిపాదములె చటఁ బెట్టినను నచట
భగవంతుని విగ్రహము గన్పించుటచే, ఆహా యిదేమి
చిత్రము! భగవంతుడు సర్వవ్యాపియయి యున్నాఁడే

అయ్యో నేనెంతటి పాపిని. ఈమహానుభావుని నిష్కార ణముగ దూషించి పాపముగట్టుకొంటినే అని చింతించి యాబ్రహ్మవేత్తకు సేవయొనర్చి ధన్యుఁడయ్యెను.

67 వ కథ.

పరమదుర్మార్గుం డగురావణాసురునితమ్ముం డగువిభీషణుఁడు తనసోదరునిపాపకృత్యములు సహింపఁజాలక యాతనివీడి శరణాగతరక్షకుం డగుశ్రీరామచంద్రుని శరణు చొచ్చెను. తోడనే యాకరుణాసముద్రుఁడు వాని కభయమునిచ్చి లంకాపట్నమునకుఁ బట్టాభిషిక్తునిఁగ జేసెను. అంతట లక్ష్మణుఁడు అన్ననుజూచి "దేవా, మీరింతతొందరపడితిరేల! రావణుఁడేవచ్చి మీకుశరణుచొచ్చిన మీరపుడేమి సేతురని యడిగెను. అందుకాపావనమూర్తి "ఓతమ్ముఁడా, రావణునకే యంత భక్తిగలిగి తనపాపకార్యమునకుఁ బశ్చాత్తాపచిత్తుఁడై నన్నుశరణు చొచ్చినయెడల, నారాజ్యమంతయు నాతనికిచ్చి నేనరణ్యవాసమే చేసెదను', అనిచెప్పెను.

68 వ కథ.

ఒకకుష్ఠురోగి తనవ్యాధిబాధ సహింపఁజాలక ప్రాణత్యాగము చేసికొనవలెనని యొకనాఁడు నదీతీరమునకుఁ బోయియందు దుముకఁబోవుచుండెను అప్పుడు కబీర్‌దాసుగారిశిష్యుఁడగు పద్మనాభుడు వానిం జూచి మిగులజాలి నొంది రామనామమును మూఁడుమాఱులుచ్చరించినఁతోడనే యాకుష్ఠరోగి కష్టములు దీఱి స్వస్థతఁజెంది మహదానందభరితుఁడయ్యెను. ఈవృత్తాంతమంతయు భక్తాగ్రేసరుండగు కబీరునకుఁ దెలిసినంతనే యాగ్రహమునొంది "ఓశిష్య పవిత్రమగు రామనామము నింతస్వల్పకార్యమునకై ముమ్మారు వ్యయపెట్టితివా? అట్టిమహామంత్రమును త్రికరణశుద్ధిగనొక్కమారుచ్చరించినమాత్రముననే యెట్టియసాధ్య మగుకార్యమైనను సాధించవచ్చునే, నీకింకను బూర్ణమైనభక్తికలుగలేదు గదాయని చింతించెను.

69 వ కథ.

ఒకనాఁడొకఁడు 'జాన్‌సన్' అనుతత్త్వవేత్తయొద్దకుఁ

బోయిఅయ్యో చచ్చితి, చచ్చితి. నింక నాకేమిగతి? ఏందుc బోదునని దుఃఖించెను. జాన్సన్ ఆశ్చర్యముతో నీకేమి సంభవించినదని యడిగెను. అందులకాతcడు "అయ్యో యిcక నీప్రపంచమున నూరవ్వcడేమిచేయcగలcడు? మనుష్యునిజీవితము నూఱేండ్లకంటె నెక్కువలేదుగదా" అద్యంతములు లేనికాలప్రమాణములో నూఱేండ్లన నెంతయల్పము? ఇందునర్థకాలము నిద్రయందే గడచిపోవుచున్నది. ఇంతియేగాక మిగిలినయర్థకాలములో బాల్యమున నాటపాటలయందుc గొంతయును, యౌవనమునc గామక్రోధాదులకులోనై యుక్తాయుక్తములరయక తిరుగుటయందు గొంతయును, వృద్ధాప్యమునc గిరచరణాద్యవయవములుc బట్టుదప్పనేమియుcజేయcజాలనిస్థితియందును వ్యర్థమైపోవుచున్నది. ఇదిగాక అప్పుడప్పుడు గలిగినపావకాలమంత యుండినుటయందును, త్రాగుటయందును గడచుచున్నది ఇదంతయుబోగా మిగిలినయించుకకాలము బిడ్డలతోడను స్నేహితులతోడను, బంధువులతోడను గృహకృత్యములను

చక్కఁబెట్టుకొనుటతోడను పోవుచున్నది. మానవునిజీవితమం తయు నిట్లుపలువిధముల నితరవ్యాపారములచే నాక్రమించఁబడి యుండ మనుష్యునికిఁ బరమార్థచింత జేయుటకు సావకాశ మెట్లుండును. స్వతస్సిద్ధముగా మనుష్యునికి సావకాశమే లేన ప్పుడికఁ నీదేవాలయములెందుకు, బోధకులెందుకు, గ్రంథ ములెందుకు? కొల్పనా! అయ్యో యిఁక నేఁ దరించు టెట్లు! నాకు సావకాశ మెక్కడిది! యని యేడ్చెను. ఇదంతయు 'జాన్ సన్' విని కొంచెమాలోచించి వెక్కి వెక్కి యేడవసా గను. ఆమనుజుఁడు నీ వెందు కేడ్చుచున్నావని' యావేదాం తి నడుగ "అయ్యో యిఁక నాగతియేమి నాభుక్తిగడచు టెట్లు! మనమెంతయో పెద్దది యనుకొనుచున్న యీప్రపం చమంతయు బ్రహ్మాండములోనొక యణువగింజంతయైయుండ దుగదా, యింతయల్పప్రపంచము మూఁడుభాగములుసము ద్రమయమై యొక్కపాలుగదా నివాసయోగ్యమైనది. అయొక్కభాగములోఁ గొంతయడారులచేతను, మఱికొంత కొండలచేతను నాక్రమించఁబడి మిగిలినకొంచములో

జాలాభాగము నదులచేతను, సరస్సులచేతను నాక్రమించఁ బడి, మిగిలినయుంత కొంచెము పట్నములచేతను నివాస దారులచేతను రోడ్లచేతను నాక్రమించఁబడఁగా మనుష్యున కెంతమిగిలి యుండునో యోచించుము. మహాసూక్ష్మముగు ఈప్రపంచమందు మిగిలిన యత్యల్పభూమియందెన్ని కోట్ల జీవరాసులు బ్రతుకవలెనో చూచుచు, ఇన్నిజీవరాసుల జీవనముగడుపఁగా నిఁక మనుష్యునకేమి మిగులును? ఒకవేళని సుమంత మిగిలిన నెన్నికోట్లమంది మనుష్యులు బ్రతుకవలెను? అయ్యా యిఁక నాకుగతియేమి నేనెట్లుబ్రతుకుదును" అని యేడ్చెను. ఇదంతయును నాతఁడు విని "అయ్యా మీరు చెప్పినదంతయు యుక్తియుక్తముగానున్నను నీభూమియందు నీవు బ్రతుకుటకు నాహారము లేకపోదు. మీరు దుఃఖించుట వట్టివెఱ్ఱితన" మనెను. అందుల కాతత్వవేత్త "అయ్యా నేను దుఃఖించుట వెఱ్ఱితనమైనచోఁ బరమార్థచింతసేయుటకు నావకాశమే లేదని మీరు దుఃఖించుట యంతకన్న వెఱ్ఱితనముగదా?" యనెను.

70 వ కథ.

రామతీర్థ స్వాములవారికిని అమెరికాదేశమునందొక క్రైస్తవ
మతాచార్యునకును జరిగినసంభాషణ.

క్రై—స్వామీ, మీమతమగోచరముగా నున్నది! మీరుభ
గవంతుని నమ్మెదరా లేదా?

రా—లేదు, నేనుభగవంతుని నమ్ముటలేదు. నాకుఆయన
విషయమై యనుభవమే. ఒకదానిని దెలియనప్పుడే నమ్ము
టయు నమ్మకపోవుటయుగాని, తెలిసినతరువాత, నమ్ము
టకాదు, యనుభవమే.

క్రై—ఆహా యిదేమివింత, పోనిమ్ము నీకుఆత్మగలదనిమైన
నొప్పుకొనెదవా?

రా—లేదు, నాకుఆత్మలేదు, నేనేఆత్మను, నాకుదేహముక
లదు. దేహములన్నియునావే.

క్రై—మీది విపరీతమతముగా గాన్పించుచున్నదే!

రా—విపరీతమేకాదు, సర్వోత్కృష్టమతము.

క్రై—నీమతము నెవరైన గ్రహించగలరా?

రా—గ్రహించిననాకేమి? గ్రహించకున్న నాకేమి? సత్యము బోధించుటే నాపని. సత్యబీజములు విరజిల్లుటే నాకార్యము. అవియెప్పటికైనను మొలకలెత్తకమానవు.

కై—నిన్ను బిచ్చివాఁడని యనుకొనెదరేమో!

రా—అనుకొననిమ్ము, కురుక్షేత్రమందు నేఁగృష్ణునిగావచ్చి బోధించినప్పుడుమాత్రము నన్ను గ్రహించఁ గలిగిరా? పాలస్తీనుయందు నేనుయేసుక్రీస్తుగా నవతరించి బోధించినప్పు డెంతమంది నన్ను గ్రహించఁగలిగిరి? తిరిగి యిప్పుడు మరియొకసారి ఘంటానాదముగ బోధించుచున్నాను.

కై—నీమాట లతిగంభీరముగ నున్నవే! నీవేమి, ప్రవక్తవా? లేక అవతారమా?

రా—ప్రవక్తయు, అవతారమును, నాక్రిందివే. పరమాత్మనే నేను.

కై—నీబోధ తెలుసుకొనుట కెంతకాలము బట్టునో,

రా—ఎంతకాలమైననాకేమి! యుగములు నావే, కల్పములు నావే, అనంతకాలము నాదే. ఇదంతయు నాయాటయే యనెను. అంతనాక్రైస్తవుఁడమ్మహానీయునిఁ యపూర్వమగుప్రత్యుత్తరములకు విస్మయము జెంది మారుబలుకజాలక వెడలిపోయెను.

71 వ కథ.

ఒకరాజొకభక్తుని కొకయమూల్యమగుపట్టువస్త్రమునిచ్చెను. ఆభక్తుఁడు దానిందీసుకుబోయి, గుడ్డలులేక చలిచే గజగజవణకుచు భిక్షమెత్తుకొనుచున్నయొక ముసలిదానిపైగప్పెను. ఈసంగతి రాజుకుఁదెలసి ఆగ్రహమవన్నుఁడై యాభక్తునిఁ బిలువనంపి "ఓరీ, నన్నెంతయవమానపరచితివి! నీకుబహుమాన మిచ్చినవస్త్రమేదని" యడిగెను. అంతట నాభక్తుఁడు రాజా, నీవిచ్చినబహుమానమును, సకలచరాచరప్రపంచమునకు నీశ్వరియగు జగన్మాతకు సమర్పించితి" నని చెప్పెనంతనే, రాజుసిగ్గుపడి క్షమాపణవేఁడెను.

72 వ కథ.

'అబ్రహామ్' అను క్రైస్తవభక్తుఁడు ప్రతిదినము తనయిం టిముందరఁ గూర్చుండి బాటసారులకొఱకుఁ జూచుచు, వారుకనుపించినతోడనే వారినిదగుసన్మానముతో నింటికిఁదీసు కొనిపోయి తగునుపచారములు చేయుచుండెడివాఁడు. ఇట్లుండ నొకనాఁడు నూరుసంవత్సరములు వయస్సుగలనొక కడువృద్ధుఁ డట్లువచ్చుచుండుటఁజూచి "అహా! నేఁడేమి నాపుణ్యము! ఇట్టియతిథి నాకెప్పుడును లభించెద, అని సంతసించుచు యతనిఁగడు భక్తితో నింటికిదీసుకొనిపోయి కాళ్లుగడిగి, పిండివంటలతో భోజనముపెట్టెను. అంతటవా వృద్ధుఁడు మిక్కిలిసంతోషమున దినుటకుఁ బ్రారంభించెను. అప్పుడు 'అబ్రహామ్' ఆశ్చర్యముతో "ఓముసలివాఁడా నీకింతవయసువచ్చినను లోకనాయకుండగు పరమేశ్వరుని నారాధించకయే భుజించుచున్నావు. ఇప్పుడైనను యూదే వదేవుని స్మరించి భుజించుమా" యనెను. అప్పుడాముసలి వాఁడు "అయ్యా నేనెన్నఁడును దేవుని బ్రార్థించియే యెఱు

గనాజ్ఞసమర్థ్యమందు వానికొక్కసారైన దృచ లేదు, నీవు దేవుఁడు దేవుఁ డన్నవాఁడున్నవాడో లేనివాడో నాకు దెలియదు. అట్టి వానిఁ బ్రార్థించనేల” యనిచెప్పినంతనే అబ్రహాము మిగులఁ గోపముగలవాఁడై యాముసలివానిని దనయింటనుండి రాత్రియనిగూడవిచారించక తరిమివేసెను. ఆరాత్రి పరమదయాళుండును, జగములకెల్లఁ దండ్రియు నగుభగవంతుఁడు అబ్రహామునకు దర్శనమిచ్చి ఆముసలివానిని వెళ్ళఁగొట్టుటకుఁ గారణమేమని యడిగెను. అంతనాభక్తుఁడు “దేవా వాఁడు పరమనీచుఁడు, కృతఘ్నుఁడు భక్తిశూన్యుడు అట్టిమహాపాతకుఁడు నాయింట నుండఁగూడదని తరిమివేసితిని” అనిచెప్పెను. అంతనాదయానిధి “ఓక్రూరుడా, వాఁడెట్టివాఁడైనను నాబిడ్డయేగదా? నూరుసంవత్సరములనుండి నేనువానిని రాత్రింబగళ్ళు గాపాడుచుండఁగా నొక్కరాత్రి నీవుకాపాడలేక తరిమితివిగదా” యనెను. ఈమాటలకు అబ్రహాముసిగ్గుపడి బుద్ధితెచ్చుకొని నాఁటి నుండి యందరియందు నొకేవిధమున దయగలవాఁడై ప్రవ

త్రించుచుండెను.

73 వ కథ.

పడమటలంకయందు సాధనాశ్రమములో నివసించుచున్న సీతారామావధూతను గొందఱసూయాపరు లాయవధూతలవారికిని వారిశిష్యులకు నవమానము కలుగఁజేయ నెంచి వారిప్రియశిష్యుఁ డైనశాంతానందుని మిక్కిలిబాధించి యంతటితోఁ దృప్తిఁజెందక వారియాశ్రమము నిర్మూలముఁ జేయయత్నించుచుండగా వారియందుభక్తి గలకొందఱు గృహస్థులీపాపకృత్యమును నివారింపఁబూనికొందఱు రాజభటులను దీసుకవచ్చి యాదుష్టులను బంధించి చెఱసాలకుఁబంప యత్నించుచుండఁగాఁ బరమపావనుం డగునా యవధూత యాగృహస్థులతో నిట్లనియె "తండ్రులారా, రాజభటులచే మీరుకొందఱినిమాత్రమే స్వాధీనము చేసుకొనఁగలరు, గానిముల్లోకములను స్వాధీనము చేసుకొనగల్గిన యొకమహామంత్రమును మీకుఁజెప్పెద. దానింగ్రహించి జయశాలురుకండని చెప్పినంతనే వారుదానిందెల్పుమని

వేఁడిరి. అంతవారు చిరునగవుతో "శాంతమే యీమహా మంత్రము. శాంతముచే బ్రహ్మాండ మంతయు జయించవచ్చును" అనియుపదేశించి, వారుచెప్పినచొప్పున వారియగ్నుతశాంతమే వారివిరోధుల మనంబులనుగూడఁ గరగించి వారితోం దనురాగము గలవారలుగాఁ జేసెను.

74 వ కథ.

శ్రీసీతారామావధూతలవారిశిష్యుఁ డగుశాంతానంగుఁడు దుష్టులచేమిగుల బాధింపఁబడియుండ వారిహితులు "అయ్యో, యాపరమదుర్మార్గులు మీకెంతకష్టము గల్పించిరి" అనియోదార్చుచుండ నాశాంతనిధి "తండ్రులారా, వారినినిందించకుఁడు వారునాకు బరమమిత్రులు, నాశాంతమును బరీక్షించుటకై యేతెంచిన దయామయులుగా వారి భావించుచున్నా" నని నుడివిరి.

75 వ కథ.

శ్రీరామచంద్రులు రాక్షససంహార మొనరించి సీతామహాదేవితోఁ దిరిగియయోధ్యఁ బ్రవేశించి పట్టాభిషిక్తుఁడైన

కాలమందు శ్రీ ఆంజనేయులవారికి దేవేంద్రునిచే సమ
ర్పించఁబడిన యొకయమూల్య మగుపచ్చలపతకము నొసం
గిరి. ఆభక్తాగ్రేసరుఁ డాపతకము నోటఁబట్టి యొకచెట్టు
కొమ్మనెక్కి యందలిరత్నముల నొక్కొక్కటి కొఱికి తుబు
క్కున నేలపై నుమియుచు దానినంతయుఁ బాడుచేసెను.
దీనింజూచి లక్ష్మణుఁడు మిగుల నాగ్రహముఁ జెంది శ్రీరామ
చంద్రునితో నీసమాచార మంతయు వెఱుంగఁజేసెను.
వెంటనే శ్రీరామమూర్తి యాంజనేయులను బిలిపించి యాం
జనేయా నీకోఁతిచేష్టలు మానవైతివిగదా? నీకిచ్చినపతక
ము నేఁ జూపుమని యడిగెను. అప్పుడా పరమపావనుఁ డంజ
లిబద్ధుఁడై "దేవాధిరాయ నాకిచ్చిన పతకమునందలి మణుల
నొక్కొక్కటియుఁ గొఱికిచూచితి, నములిచూచితిఁ, గాని
యందొక్కదానికిని రామనామమాధుర్యము కొంచమైనను
గాన్పింపలేదు, దేవా, నేనేమి యపరాధముఁ జేసితి? నాకి
ట్టినిస్సారపువస్తువ నేలదయచేసితి రని యడిగెను. లక్ష్మ
ణుఁడు వీని యుపకారభక్తికి నచ్చెరువునొందెను. రామమూర్తి
మిగుల సంతసించెను.

76 వ కథ.

ఒకనాఁడు సీతారామావధూతలవారికి గొందఱుస్త్రీలోకపళ్ళెరమునిండఁ పిండివంటలను దెచ్చి వారినోటఁ బెట్టుచుండిరి. అప్పుడువారు వానినన్నిటిని భుజించి “తల్లులారా, మీభక్తికి సంతసించితి. కానిమీరు నాకుఁ బెట్టినట్టి పదార్థము లన్నియుఁ గోటీశ్వరుని కొక్కగవ్వదానము చేసినట్లున్నది. నేనాకలిదప్పులు లేనివాఁడను. ఆకలిచేఁ బరితపించుదీనులకు వీనిం బెట్టినచో మిక్కిలిప్రయోజనకర మగును. బ్రహ్మానందముచేఁ గడుపునిండినవానికి వీనిని బెట్టుటకంటె భక్తియనెడిఫలములను బెట్టినచో మీరుధన్యలగుదురని హితోపదేశము చేసెను.

77 వ కథ.

ఒకబ్రాహ్మణుఁడు తనభార్యతోఁ గలహించి యిల్లువిడచి సంతోబాయనుజ్ఞాని చెంతకుఁబోయి “ఓస్వామీ, నేనునిస్సారమగుసంసారమును ద్యజించి వచ్చితిని. నన్నుఁ గృతార్థునిఁ జేయు” మనిప్రార్థించెను. అప్పుడాభక్తుఁడు

వానిప్రార్థన నంగీకరించి తనచెంతనే యుంచుకొనెను
పిమ్మటవానికి నాకలిగలిగి సంతోషముగాచూచి "స్వామి
నేనాకలిబాధను సహింపఁజాలకుంటిని. తినుటకేమైన,
బెట్టుమని ప్రార్థింపఁగా వారతని యొకవెఱ్ఱిపుచ్చకాయ
నిచ్చి తినుమనిచెప్పెను. ఆబ్రాహ్మణుఁడు దానిని గొంచము
నోటబెట్టుకొని యదిమిక్కిలిచేఁదుగా నుండుటచే దినఁజా
లక దుఃఖించుచు సంతోషముఁ జెప్పగా నాపరమయోగి
చిఱునవ్వునవ్వి "యోగివిప్రా వైరాగ్యశీలురకు రుచియిట్టి
దని తెలియదు. నీకట్టివైరాగ్యము కలుగకమునుపే సంసా
రము విడచివేసి యిక్కడికి వచ్చితి" వనియాతని యింటికిఁ
దిరుగఁ బంపెను.

78 వ కథ.

శ్రీ శుకమహర్షికిని రంభకును జరిగినసంవాదము.

రం—ఓశుకమునీంద్రా, అయ్యో, నీయౌవన మంతయుఁ
గారడవులపాలుజేసి కాలమంతయు వృథాపుచ్చు
చుంటివే!

శు—వనితా! భగవత్సందర్శనమునకై పాటుపడుటకు యౌవనమే తగుకాలముగాని వృద్ధాప్య మగునా?

రం—మునిశ్రేష్ఠా, కామిగానివాఁడు మోక్షకామి యెట్లగును?

శు—తరుణీ! హరియం దైక్యము నొందఁగోరుటే కామము. ఇంతకన్న నుత్కృష్ట మైనకామము మఱియొకటికలదా?

రం—స్త్రీపురుషుల యన్యోన్యవ్యముకన్న సుఖమున్నదా? అట్టి సుఖమును త్యజించుట యెంత వెఱ్ఱితనము!

శు—అహా! యేమంటివి, క్షణభంగురమై దుఃఖదాయకమై తుచ్ఛమైన కామినీసుఖ మెక్కడ! పరబ్రహ్మానుసంధాయకమగు నిత్యానంద మెక్కడ!

రం—ఋష్యోత్తమా, సకలధర్మవేదులగు మీకుఁ దెలియని ధర్మములు లేవుగదా! తానైకోరి వచ్చినయువతీమణిని నాదరించకపోవుట భ్రూణహత్యామహాపాతకమునకుఁ గారణముగాదా?

శు—కాంతా, నీవుచెప్పినధర్మము మహాంధు నగుకాముకు
లకుఁ జెల్లునేమోకాని తపముచే నడవుల ఁగాలము
పుచ్చుయోగులకుఁ గాదుసుమా!

రం—పూర్వపుఋష్లు కోరివచ్చినమేనకను విశ్వామిత్రుఁడు
చేరఁదీయలేదా పర్వతముని హారిణి యనుదేవవే
శ్యను నాదరించలేదా? వారెల్లయుమీవంటి యోగులు
కారా?

శు—తరుణీ, నీవుచెప్పినవారు స్త్రీసాంగత్యమున యోగభ్ర
ష్టులై యెన్నియో యిడుములపాలై రనినీవు విని
యుండవా?

రం—మునిశ్రేష్ఠా, వేయిమాటలేల స్త్రీలపొందే నరకహేతు
వైనచో భగవంతుడు స్త్రీలనేల పుట్టించవలెనో
పరికించి చెప్పుమా?

శు—ప్రపంచమునే సత్యమునినమ్మి సంసారసాగరమున
మునిగితేలెడు గృహస్తులకొఱకే స్త్రీలను సృష్టించె
నుగాని, ప్రపంచమంతయు స్వప్నతుల్యముగా

కెంచినతపోనిష్ఠాగరిష్ఠు లగుమునీంద్రుల కొలఁదిఁ గాదుసుమా?

రం—మునీంద్రా, కులముచెడనిమ్ము, తపంబులు మంటఁగల యనిమ్ము, బంధువులు వెలిఁబెట్టనిమ్ము, తల్లిదండ్రులు వుందనిమ్ము, తన కన్నియిడుములు పొడమినను ర్చిచంద్రునిబోలుముఖకాంతులు గలకాంతలఁ జేపట్టి, సుఖించువాఁడే ధన్యుఁడుసుమా!

శు—పంకజాక్షీ, తనభార్య యెంతకుంచినను గుందనిమ్ము, బంధువు లెంతచిన్నచూపునఁ జూచినను జూడనిమ్ము; లోకులుతన నెంతదూఱినను దూఱనిమ్ము, అన్నిటి యందును నభిమానశూన్యుఁడై, యాత్మబోధాసుధా రసమును గ్రోలుచుఁ మనసీయుఁడే ధన్యుఁడుసుమా!

రం—మునీంద్రా, కళలనుదెలిసి, మన్మథుఁడే నిజదైవమని నమ్మి! సదాస్త్రీలోలత్వముచేఁ గాలముపుచ్చువాఁడే పూజ్యుఁడుసుమా?

శు—రంభా, వేదములుచదివి, అజ్ఞానము నణఁగఁద్రొక్కి,

ముక్తికాంతంగలసి తన్మయత్వము నొందుమహాను
భావులే పూజ్యులుగురూ!

రం—వేదములన్నియు బూడిదగానిమ్ము, పరమాత్మ పాడు
గానిమ్ము? మోక్షపదము మంటఁగలయనిమ్ము, నిండువె
న్నెలయందు, రమణీయమగునుద్యానవనముల లేజ
వ్వనులతో విహరించు పుణ్యపురుషునికే నేసదాన
మస్కరింతును.

ఘ—అవివేకీ, యేమంటివి! ఘోరారణ్యముల నివసించుచు,
దవశాంతస్వభావముచే, క్రూరమృగంబులసహజబు
ద్ధిని గూడమాన్పి, వానితో నన్యోన్యమైత్రినివిహరిం
చుచు హరిధ్యానపరాయణుం డైనమహనీయునికే
నేసదా నమస్కరింతును.

రం—ఆర్యా, నన్నేలబాముల బెట్టెదరు. మదనతాపమున
కోర్వలేకనీవు శరణంటిని రక్షింపుఁడు, శరణాగత
రక్షణమునకన్నఁ దపమున్నదే!

ఘ—వనితా, అదిసత్యమేగాని అసమర్థుఁడేమి చేయఁ

గలఁడు? గాఢ్బలుని శరణు వేఁడిన కాచి రక్షింపఁగ
లఁడా?

రం—అయ్యయ్యో, మునీంద్రా, ఇట్లనుట న్యాయమా,
నామన పాలింపవా! నీవు నపుంసకుఁడవా! నన్నే
లరాములు ముంచెదవు!

ఋ—బాలా, నన్నేల యీలాగున బాధించెదవు? నేను
నపుంసకుఁడనే కాదు, నపుంసకులలో మొదటివాఁ
డను సుమా!

రం—ఓరి పిచ్చివాఁడవు! సుందరీమణులఁ గూడిన సౌ
ఖ్యము నీకనుభవములేక యట్లనుచున్నావు సుమా!

ఋ—ఛీ! ఛీ! మలమూత్రములతోఁ గూడి, దుర్గంధమయమై,
పైకిమాత్రము వన్నెచిన్నెలం జూపునీతనువులమర్మ
మేరికి తెలియును! తరుణీ నీకొకనమస్కారము. ఇం
తటితోఁ జనుము.

రం—మునీంద్రా, ఇదియా నీసందేహము! నేను దేవాం
గన నను మాట మఱచితివా? ఇదిగో నాశరీరము

చింపిచూపెదఁ జూడుము. మానవులశరీరమువలె దుర్గంధముగాక సుగంధమయమై మనోహరమై, దేదీప్యమానమై యున్నది. ఇఁకనన్నుఁ జేకొనుము!
(అనిపొట్ట చీల్చిచూపెను).
(అంతమహదానందభరితుఁడై)

శు—"తల్లీ, ఆబ్రహ్మదేవుఁ డటువంటిసుగంధమయమై, పరిశుద్ధమైన నీకడుపునఁ బుట్టఁజేయక నాజన్మము వ్యర్థమొనరించెఁగదా!" అనిబల్కి రంభ శుకయోగియొక్క నిశ్చలవిరాగమునకు నచ్చెరువునొంది, సిగ్గుపడి, నమస్కరించి వెడలిపోయెను.

79 వ కథ.

ఒకయరణ్యమందు నివసించునొకఫకీరొకనాఁడు పెద్దపులిచే మిక్కిలిబాధకరమగుగాయమును బొందినవాఁడై, దుఃఖించుచున్నసమయమున నొకఁడు వానింజూచి "అయ్యో యాపులి నిన్నెంతబాధించె" ననివాపోవుచుండ నాఫకీరు "అయ్యా నేనుబాధకై విచారించుటలేదు.

ఇంతకు వేయిరెట్లెక్కుడుబాధ గలిగినను, విచారము లేదు.
గానియిట్టిశిక్షను భగవంతుఁడు నాకువిధించుటకు నే నేమి
పాపము చేసితినో కదాయని నాపాపకృత్యమునకై వగచు
చున్నాననెను.

80 వ కథ.

ఒకపట్టణమందు ఒకమిక్కిలి బలాఢ్యుఁడు గలఁడు. అతఁ
డుబరువులు మోయుటయందుఁ దనకెవ్వరును సాటిలేరని
యధికగర్వము గలవాఁడై యుండెను. అతఁడొకనాఁ
డత్యాగ్రహంబున గ్రుడ్లెఱ్ఱఁజేసి, నోటఁజొంగఁగార్చుచు,
కత్తిని ద్రిప్పుచుఁ, బఱుగిడుచుండ నొకఁడువానిఁజూచి
వానియాగ్రహమునకుఁ గారణమడిగెను. అప్పుడావస్తాదు
"ఒకస్త్రీ నన్నుఁదిట్టినది. అందుచేదానిని జంపుటకుఁ
బోవుచున్నా" నని చెప్పెను. ఇదివినినంతనే యాతఁడునవ్వి
"ఓహో! యిదియే నీబలము! నీవెంతయోగొప్పభారములను
మోయఁగలనని ప్రగల్భములు కొట్టుచుంటివి, ఒక్కయాఁడు
దానివాక్యమునే మోయలేకపోతివి." యనిచెప్పినంతనే

యాతఁడు సిగ్గుపడి యింటికిమఱలెను.

81 వ కథ.

ఒకబాటసారి మలమలమాడు చున్నయెండవేసవిలో నడచిపోవుచు మిగులనలసి యొకపెద్దమఱ్ఱివృక్షమునుగాంచి దానినీడనుబడియుండి, యావృక్షమును బాఱఁజూచి "అహా! యేమిది, భగవంతుఁడు సర్వజ్ఞుఁడని యనుకొంటినే చిన్నగుమ్మడిచెట్టుకు బానలంతకాయలుచేసి మిక్కిలివిస్తీర్ణమగు మఱ్ఱివృక్షమునకుఁ గుంకుడుగింజలంతకాయలను సృష్టించెను, మనుష్యునకున్నంతవివేకమైనను నున్నట్లుగాన్పించ" దనితనలోఁ దానుదలంచుచు నిద్రించెను. ఇట్లించుకనిద్రించి లేచినతోడనే తనదేహముపై మఱ్ఱికాయలు రాలియుండుటఁజూచి విస్మయమొంది అహా! నేనెంతమూఢుఁడను! సర్వేశుఁడొనరించుప్రతికార్యమును మనమేలునకేనని గ్రహింపఁజాలక యజ్ఞానముచే బ్రహ్మాండములకెల్లఁ బ్రభువగు నాదేవదేవుని దూఱితినిగదా! ఈమఱ్ఱివృక్షమునకే గుమ్మడికాయ లంతకాయ లుండినయెడ నొక్కకాయ

నాపైఁ బడినచోఁ జచ్చెదఁగదా; అంతియేగాక దీనినీడ నను
భవించెడి యనేకకోట్లజీవరాసులకుఁ బ్రాణాంతకమై
యుండునే! ఆహా! భగవంతునికార్యము లెంతయగోచర
ములు! అనుచు వెడలిపోయెను.

౮౩ వ కథ.

ఒకఁడొకభక్తునియొద్దకుఁ బోయిస్వామీ యెట్టివిరోధు
లైనను దయతో నాదరించుమని చెప్పితిరిగదా కామక్రోధ
ములనుమాత్ర మేలదయతో నాదరించరా దనెను. అందుల
కాభక్తుఁడు ఎట్టివిరోధియైనను దుదకుఁ గ్రూరమృగమైనను
దయకులోబడి దానిసహజ మగుకార్యమును మానునుగాని
కామక్రోధములకు దయచూపుటచే వాటిదుర్మార్గము
హెచ్చుచుండును గావున వాటియెడ మాత్రముదయ నేమా
త్రమును జూపరాదనెను.

౮౪ వ కథ.

ఒక రాజొకఫకీరును నీ వెప్పుడైన నన్నుఁదలచెదవా
యని యడిగెను. అందుకు ఫకీర్ ఆహా తలచెదను. భగ

వంటువి మఱచినప్పుడా. చిత్తము భగవదాయత్తము గాని యప్పుడు బాహ్యవిషయములను జింతించును గాని రాజా! కెల్ల రాజును రక్షకులకెల్ల రక్షకుడు నగు పరమేశ్వరుఁ యందు లీన మైనప్పుడె యితరవిషయములు జ్ఞాపకము వచ్చును? అనిజవాబు చెప్పెను.

84 వ కథ.

ఒకనాడు "జహీద్, అను ఒకమతగురువు ఒకరాజుచే విందునకుఁ బిలువఁ బడెను. అప్పు డందఱును మిక్కిలియుత్సాహముతో నక్కడ నమర్చబడిన రుచిగలపదార్థములను నారగించఁగ? కడుపుబ్బునట్లు దినుచుండఁ "జహీద్" దన నెల్లరును మహాభక్తుఁ డని కొనియాడుటకై చాలఁ దక్కువగా భుజించి నమాజ్ (దైవప్రార్థన) దీర్ఘకాలము చేసెను. ఇంటికిఁ బోయినవెంటనే యన్నము పెట్టుమని యాజ్ఞాపించెను. మూర్ఖబుద్ధిగల యాతనికుమారుఁడు "దండ్రీ, మీరిపుడేగదా విందారగించి వచ్చితిరి. అప్పుడే యాఁకలియయ్యెనా? యనియడుగఁగ, దండ్రి "కుమారుఁడా యొక ప్రయో

జనము నుద్దేశించి రాజుగారియెదుట నే నేమియుఁ దినలే’ దని చెప్పెను. అంతట నూరుఁడు “నాయనా, నీవక్కడ చేసిన వానిలో నేదియుఁ బ్రయోజనకారిగాఁ జేయలేదు గావున నీ ప్రార్థనలనుగూడ నీవిండివలెనే తిరిగి చేయు మనెను.

౪౫ వ కథ.

ఎపిక్టిటస్, అనువిరాగి సమస్తవిషయములను విసర్జించి, భగవధ్యానము చేయుచుఁ, జేతనైనంతవఱకు నితరులకు సహాయము చేయుచుఁ గాలము గడుపుచుండెను, ఒకనాడు దొంగలు, ఎపిక్టిటస్‌యొక్క గుడిశెలో బ్రవేశించి యందొక దీపపుస్తంభమును దప్ప మఱేదియుఁ గాంచక యద్దానినే దొలగించుకొనిపోయిరి. అప్పు డాభక్తుడు ‘అయ్యో! నే నెంతపాపిని, నేను సర్వవిషయములను విడిచిపెట్టియు, నీదీపస్తంభము నొకదానినుంచుకొంటిని, ఇది యుండఁ బట్టియేకదా వారికి దీనిని దొంగిలించ వలెననెడి దుర్బుద్ధిపుట్టినది, అయ్యో వా రొనరించినపాపమునకు నేనే

కారకుఁడను గదా యనిచింతించి నాటనుండి తిరిగి దీపముగూడ బెట్టుకొనుటయే మానుకొనెను.

89 వ కథ.

శిఖిధ్వజుఁ డనునొకరాజు తప మాచరించుటకై యడవికిఁ బోయెను. బ్రహ్మజ్ఞాని యగు నతనిభార్య రాజునకు నిజమైన మార్గమును బోధించఁ దలఁచి మునివేషమును దాల్చి రాజు చెంతకుఁ బోయెను. అచట నొకఘోరారణ్యమునందుఁ జిన్నపూరిగుడిసె నిర్మించుకొని యందుపద్మాసనాసీనుండై ధ్యాననిష్ఠయందున్న యారాజునెదుట నామె నిలిచెను. రాజు మునివేషముతో నున్న తనభార్యను గుర్తించక తన్నుఁ గృతార్థునిఁ జేయుటకై దర్శనమిచ్చిన ఋష్యోత్తముండని తలఁచి యామెపాదములకు నమస్కరించి "దేవా, నాకు మోక్షప్రాప్తియగుటకుఁ, దగునుపదేశము చేసి నన్ననుగ్రహింపుఁ" డని వేఁడెను అంతనామె "ఓ రాజా, నీవు సర్వసంగపరిత్యాగము చేసినగాని మోక్షము లభించ" దనెను. అంత రాజు "ఆహా, యేమి, నేను సకలభోగములను వీడి,

కౌపీనధారినై, యరణ్యమున నేకాంతముగాఁ దపమాచరిం
చుచుండియు, నేను సర్వసంగపరిత్యాగిని కానఁట! (అని
యాలోచించి) ఓహో తెలిసినది! ఈయరణ్యమందు సహి
తముకకుటీరము నేర్పరచుకొంటిని. దీనిని నిర్మూలముగా
వించెదనని, వెంటనే నాయింటిని మంటఁగలిపి యామెకున
మస్కరించి "దేవా, ఇప్పుడనుగ్రహించుఁ" డని వేఁడెను.
అప్పుడునునామె "ఓరాజా, నీవుసర్వసంగపరిత్యాగివైనఁ
గానిముక్తిలభించ" దనెను. రాజువిస్మయముచెంది యటు
నిటుచూచి, ప్రక్కనున్నతన దండకమండలములను గాంచి,
వానినగ్నిలోఁ బాఱవైచి, చేతులుజోడించి తిరిగియామెను
వేడెను. అంతనామె మునుపటివలెనే సర్వసంగపరిత్యా
గివయే మోక్షమున కర్హుఁడనెను. అంతరాజు తనకింకను
నొకగోచి యుండుటఁజూచి దానినిగూడఁ బెరికి యగ్నిలోఁ
బడవేసి "మహానుభావా, యిప్పుడునిజముగ నేను సర్వసం
గపరిత్యాగిని ఇఁకసంశయములేదు. ఇంకనైన యనుగ్ర
హింపుఁడు" అనిబల్కినంతనే యామె, యారాజుభుజ

ముపైఁ జేయివైచి "యీదేహ మెవ్వరిది" యనియడిగెను.
వెంటనే రాజా "నాదే" యనెను. అంతనామెరాజా సర్వ
సంగపరిత్యాగియే మోక్షమున కర్హుఁడని తిరిగిచెప్పెను.
రాజా కొంచెమాలోచించి అహా! నేను సమస్తము విడిచినను
ఇంకను నాదేహము మిగిలియున్నదే! ఛీ, దీనింగాల్పవలె
నని యామంటలోనికి దుముకఁ బోవుచుండెను. వెంటనే
యామె, యాతనిచేయిఁ బట్టుకొని "రాజా, "నిలువుము!
నిలువుము! యేమిచేయుచున్నావు" అనియడుగ నారాజు
"నాదేహమునుగూడ పరిత్యజించుచున్నా" నని చెప్పెను.
అంతనామెరాజా నీదేహము కాలినపిమ్మట యేమియగునని
యడుగ "బూడిద యగు" ననెను. అంతనామె "ఆబూ
డిదె యెవరిది" యని తిరిగి యడిగెను. రాజు అదియు నాదే"
యనెను. ఆమె "రాజా సర్వసంగపరిత్యాగికే మోక్షము
లభించును సుమా"! యనెను. అంతరాజా "ఓహో యిదేమి
యాశ్చర్యము! నేనుజచ్చినను నాబూడిద మిగులుచున్నదే!'
నేనుసర్వసంగపరిత్యాగ మెట్లు చేయవలెను" అనియే

మియుం దోచక యామె పాదములపైం బడి "దేవా, సర్వ
సంగపరిత్యాగము చేయు తెఱంగెఱింగించు మని వేడెను.
అంతనామె "రాజా, ఈరాజ్యము నాది, ఈభార్యాపుత్రా
దులు నావారలు ఈసకలభోగములు నావి, ఈదేహము
నాది, ఈమనస్సు నాది, యీ మొదలగు వాటియం దన్నిటి
యందును నాదినాదియను మమకారము కలిగియున్నావు.
అదియే బంధమునకుం గారణము. కానిబాహ్యవిషయము
లను విసర్జించిన మాత్రముననే సర్వసంగపరిత్యాగి కానే
రదు. ఈమమత్వబుద్ధి యేక్షణమందు విడిచెదవో యాక్ష
ణముననే మోక్షమును బొందఁగలవు" అని చెప్ప ధీశాలి
యగు నారాజు అన్నిటియందును మమకారమును వీడి,
వెంటనే యాతని నిజస్వరూపంబగు పరిపూర్ణసచ్చిదానంద
పరబ్రహ్మమును బొందినిరవధిక తేజోవిరాజితవదనారవిందు
డై ప్రకాశించెను.

87 వ కథ.

పూర్వకాలమందొక యోగిసత్తముడు కలఁడు. ఒక

ప్పుడు మృత్యుదేవత యతనిప్రాణములను గొనిపోవుటకే తెంచినప్పుడతఁడు తనయోగబలముచేఁ దనరూపమువంటివి యనేకరూపములను సృష్టించెను. మృత్యుదేవత యారూపములనన్నింటిని జూచి నిజమైనమనిషిని గనుగొనలేకపోయెను. అంతకొంతతడవు విచారించి తుదకొకయుపాయమును గనుఁగొని "ఆహా! యేమినేర్పరియున్నాఁడు; అంతయుఁ జక్కఁగనే యున్నదిగాని, నీవొక్కలోపముమాత్రము జేసితివిసుమా!" యనెను. ఈమాటవినినంతనే నిజమైనమనిషి నొక్కఁగంతువేసి "నేనెక్కడ తప్పుజేసితిని! చూపు" మనియడిగెను. తక్షణమే మృత్యువు వానింబట్టి "ఇదియేనీతప్పు, అదినీయహంకారమే! ఓయీ నీకెంతసామర్థ్యమున్నను, నిష్ప్రయోజనమయ్యెసుమా" యనిచెప్పి యీడ్చుకొనిపోయెను.

88 వ కథ.

ఒకఫకీరువాఁడు కొంతద్రవ్య ముండిదానిం గడుదరిద్రున కియ్యవలెనని చూచుచుండెను. అప్పుడాదారినే యాయూ

యరాజు యేనుగపైనెక్కి పోవుచుండగా ఫకీరుచూచి యాధనమంతయు రాజుపైవిసరివేసెను. రాజాశ్చర్యము నొంది యందులకుఁ గారణమడిగెను. అప్పుడుఫకీరు "రాజా యీద్రవ్యమును గడుదరిద్రునకియ్యవలెనని యనుకొంటిని. నీకంటెదరిద్రుఁడు గాన్పించలేదు. ఏలయన, ఐశ్వర్యమెంతహెచ్చుగానుండునో కోరికలంతమెండై యుండును. ఎవరికి కోరికలు విశేషముండునో యట్టివాడే కడుదరిద్రుఁడు. కావననీవె నాకర్హుఁడవుగాఁ గాన్పించితివి" అని బదులు చెప్పెను.

89 వ కథ.

ప్రపంచమంతయు బ్రహ్మస్వరూపమని గురువుచెప్పగా విని యొకరాజు తనభార్యతో "రాణికిని దాసికిని భేదము లేదు. గనుక నేటినుండి నీదాసీనాకు రాణిగానుండు, ననెను. రాణి యీపిచ్చివేదాంతమునకు విచారించి నాఁటి రాత్రి రాజునకు భోజనము పెట్టినపుడొకగిన్నెలో నన్నమును, మరియొకగిన్నెలో నావుపేడయు దెచ్చి యెదుటపె

డైను. రాజుదీనినిజూచి మిగుల నాగ్రహముచెంది భార్య నుగొట్టఁ బోయెను. అప్పుడు రాజుభార్యనవ్వుచు, "నాథా, మీరు మహాజ్ఞానులు. దాసికిని రాణికిని భేదములేదని సర్వమును సమదృష్టితోఁ జూచువారలు, గోమయమునకు నన్నమునకును భేదమేల చూచుచున్నారో తెలియకున్నదనెను. ఈమాటలు వినినంతనే రాజుతనయజ్ఞానమునకు సిగ్గుపడి యూరకుండెను.

90 వ కథ.

ఒకరాజకొమారుఁ డరణ్యమునకుఁ బోయి దారితప్పి యడవి యంతయుఁ దిరుగుచు నొకయాశ్రమముచెంతకు వచ్చెను. అచ్చటఁ దపమాచరించుచున్నయొకమునిపుంగవుని జూచి నమస్కరించి దారియడిగెను. ఆముని యాతనిం జూచి, నీవెవ్వండవు, నీపేరేమి యనియడుగ నాతఁడు "నాపేరు మోహజిత్తు" అనిచెప్పెను. మునియాశ్చర్యమున "ఓహో! రాజులకేమి, మోహజిత్తనుపేరేమి! మోహము నజయించినవాఁడే మోహజిత్తు. అదినీకుఁ దగినపేరుకా"

దనెను. అంతనాబాలుఁడు దేవా "మోహజిత్తును నేనే
కాదు. మాయింట నున్నవారందఱు మోహజిత్తులే"
యనెను. అంతనాముని మఱింతయాశ్చర్యము నొంది వాని
మాటలు పరీక్షింప దలంచి నారాకొమరుని వస్త్రములం
దీసుకొని వాటిపైరక్తమువంటి యెఱ్ఱనిరంగుచల్లి, యబ్బా
లుని నక్కడనే యుంచితాను రాజుచెంతకుబోయెను.
రాజమందిరముచెంతకు వచ్చినతోడనే యచట నొకదాసి
నిగాంచి "అమ్మా! మీ యువరాజు వ్యాఘ్రమునోటఁబడి
చచ్చినాఁడు" అనిదుఃఖించెను. దాసియామునిని గాంచి
"స్వామీ యిందుదుఃఖించుట కేమికారణ మున్నది? పుట్టి
నవాఁ డెప్పటికైనను జావకయుండునా?" యనిబల్కి
యావంతయుఁ జలించక తనదారిఁ బోయెను. అతాపసి
దాసియొక్క మనోనిశ్చలతకు నచ్చెరువునొంది రాజుకడకే
గెను. సింహాసనముపైఁ గూర్చుని యున్నరాజును జూచి
"అయ్యా రాజా! యెంతయుపద్రవము! యెంతఘోరము!
నీముద్దుబిడ్డఁడగు నీవరపుత్రుఁడు క్రూరమృగముచేఁ జంపఁ

బడెను, ఇవిగో యాతనిదుస్తులు" అనిచెప్పి వెక్కి వెక్కి
యేడువసాగెను. కాని రాజసుమంత్రుఁడైనను గలఁతిచెంద
క "ఓమునివరేణ్యా, యిందాశ్చర్యమేమి? ఒక చెట్టుపై నలు
దిక్కులనుండి వచ్చినపక్షులు రాత్రియంతయుఁ గలసియుం
డి తెల్లవారినంతనే తిరిగి దేనికది యెగిరిపోవును, ఈచం
దముననే సంసారవృక్షముపైనెక్కి దెక్కడిజీవులో
యేతెంచి కొంతకాలము కలసియుండి తిరిగి కాలమాస
న్నమైనతోడనే దేనికదియే తొలఁగుచున్నది. ఇందు వింత
యేమి?" అని పల్కినతోడనే ముని నిశ్చేష్టితుఁడై యక్కడ
నుండిలేచి రాజుభార్యచెంతకుఁబోయి "అయ్యో, తల్లీ,
యిక నీకంతోపదినములు కున్న యయ్యెను! ఇవిగో నీకు
మారుని రక్తవస్త్రములు. అతఁడు వ్యాఘ్రమునోటఁ బడి
మృతుఁడయ్యెను." అని మిక్కిలి విలపించెను. అంతనారా
ణిఅత్యాశ్చర్యముతో "యేమీ! మునివర్యా! ఇందులకేనా
మీరింత దుఃఖించుట! నలుదెసలనుండి వచ్చుబాటసారు
లందఱొక సత్రమునఁ గూడి కొంతకాలము గలసియుండి

తిరిగి యెవరిత్రోవను వారుపోవుచుందురు. ఈప్రపంచమే యొక గొప్పసత్రమువంటిది. జీవులందఱును మోక్షపురికిఁ బోవుచు మార్గమధ్యమం దీసత్రమునందుఁగలసి తమతమకా ర్యములంజేసుకొని తిరిగి తమతమదారులం బోవుచుందురు. ఇందు దుఃఖించుటకు గారణము గాన్పించుట లేదని శాంత చిత్తముతో నుండెను. ఈమె మనోస్థైర్యమునకు ముని దిగ్భ్రమచెంది రామామరుని భార్యచెంతకు వెళ్లి "ఆరోగ్యా తల్లీ! యిట్టిదుఃఖవార్త నేనెట్లు చెప్పుదును! పిడుగువంటియీ పాడువార్త నీ వెట్లుభరింతువో గదా! అమ్మా నీవు స్వయం వరమందు వరించిన నీమనోహరుఁడు పులినోటఁబడి మృతి నొందెను. ఇవిగో వానిరక్తబట్ట" లని చెప్పి కడుపుబ్బ నేడువసాగెను. అంతనామెనవ్వుచు "ఓహో ఋషోత్త్తమా మీవంటితపోధనులు కారణములేకయే యింతదుః ఖించుటఁ జూడనవ్వు వచ్చుచున్నది! వేలు వేలవవుల యందుఁ బెరిగినచెట్లకొమ్మలు నదీప్రవాహమునఁబడి యొక చోటఁగలసి యొకచోటనై తుదకు మహాసముద్ర

ములోఁ గలియున్నట్లు మానవులజీవయాత్రకూడ నింతటిదే గదా! శాంతింపుఁ" డని యోదార్చెను. అప్పుడాఋషి అహా! నిజముగ వీరందఱు మోహజిత్తులే" యిఁకవీరిని బరీక్షింప నవసరములేదని తెలిసి తానుబన్నిన మాయానాటకము యొక్క రహస్యమును వెల్లడిచేసి రాజకుమారుఁడు సుఖంబుగఁ దనయాశ్రమమందున్నాఁ డని చెప్పెను. అప్పుడువారందరు నీశుభవార్త కిమ్మంతయైన సంతసింపక నిశ్చలులై యుండ వారందఱికి నొక్కనమస్కారము చేసి శీఘ్రముగఁ దనయాశ్రమమునకు జని యాబాలునితో "అయ్యో! బాలకా, నేనేమని చెప్పుదును. ఈదుఃఖవార్త నీకెట్లెఱుంగఁజేతు! నీరాజ్యమంతయుఁ బరరాజులపాలై నీతల్లిదండ్రులు, భార్యామిత్రులు, నాదుష్టరాజు క్రూరఖడ్గమునకు బలియై నీకోటయంతయు దగ్ధమై పోయినది. అయ్యో, యెంతకష్టము! యెంతకష్టము! అని దుఃఖించెను. ఈభయంకరవార్తల కామోహజిత్తునిముఖతేజము కొంచమైనను మార్పుచెందక శాంతముతో నిట్లుపల్కెను.

"ఓమునివర్యా! రాత్రివేళ కలలోదాను జూచినవన్నియు సత్యమునినమ్మి వాటికై పరితపించుటకంటె నజ్ఞానముక లదా? ఈరాజ్యము, ఈసంపదలు ఈభార్యబిడ్డలు, ఇవియు న్నియుఁ గలవంటివేసుమా! ఎప్పటికిని నిత్యమై, చలనరహి తమై నిత్యానందదాయకమైనపరబ్రహ్మమొకటియే సత్యము గాని యినంతయు సత్యముకాదు. దీనికైదుఃఖించుట యెంతవెఱ్ఱితనము! అనిచెప్పి నిశ్చలముతోనున్న యాబా లుని గాగిలించుకొని "ఓహో యేమినాభాగ్యము, మీవం టినిశ్చలజ్ఞానులవర్ననంబుచే బావనుండనైతి" నని తాను జేసినపరీక్ష నంతయు విస్తరించి చెప్పెను.

91 వ కథ.

భక్తాగ్రేసరుండగు 'కబీర్‌దాసు' మూఁడుదినములనుండి యన్నముదొరకనికతంబున మిక్కిలియాకలి గొనియుండ కొంచ టనొ యొకరొండినరొట్టెయుఁ గొంచము నేయియు సంపా దించి భుజించుటకై కూర్చునియుండఁగా నింతలో నొక కుక్క యారొట్టెను దీసుకొని పారిపోవుచుండెను

అప్పుడు కబీరు “ఓస్వామీ! రొట్టెయెండియున్నది. కడుపు నొప్పివచ్చును. నేతిలో ముంచుకొని యారగింపు” డని యా కుక్కవెంట, నేతిగిన్నెc బట్టుకొని పఱుగెత్తెను.

92 వ కథ.

“తుకారాం’ అనుభక్తునిచెంత నొక స్త్రీవచ్చి మృతి నొందిన తనపిల్లను నెదుటc బెట్టి బ్రతికించుమని యేడ్చెను. చెంతనున్నజను లామెనుజూచి “ఓసీ, పిచ్చిదానా, నీపిల్లను బ్రతికించుటకుc దుకారాంస్వామి యొద్దనమృత మున్న దనుకొంటివాయేమి?” అనిపరిహసించిరి, ఆమాటలు అపర మభాగవతోత్తముcడు విని “ఓభక్తులారా, శ్రీహరినామా మృతముకన్న నమృతము మఱియొకటికలదా”? యనిభగవ న్నామోచ్ఛారణ చేసినంతనే యాశవము తిరిగిబ్రతికెను.

93 వ కథ.

శాంతస్వరూపుc డగుకర్ణునితొడపైc దనగురువు శిరస్సు నుంచి నిదురcబోయి లేచినపిమ్మటc గర్ణునితొడనుండి రక్తధారలు కాఱుచుండc జూచి విస్మయమొంది “ఓశిష్య

గణ్నరూ, నీతొడలనుండి రక్తప్రవాహములౌటకు గారణ మేమని యడిగెను. అందుల కాశాంతమూర్తి "దేవా, మీరు నాతొడలపై నిదురించుసమయమున నెద్దియో యొక పురుఁగు నాతొడలను దొలుచుచుండెను. దేవరవారికి నిద్రాభంగము గలుగు నేమోయని బాధనుసహించి కదల కయుంటి" నని జవాబు చెప్పెను.

94 వ కథ.

భానుదాసుఁ డనునొకభక్తుని కుటుంబసంరక్షణార్థమై యాభక్తునిచే వానిహితు లొకబట్టలయంగడిని బెట్టించిరి. ఆయంగడికి విలువయైనవస్త్రములను గొనవచ్చువారి కాభక్తుఁడు "ఓజనులారా, రోతయగుశరీరమునకు మంచివస్త్రములను గోరుట, పుండుమీదఁ జుట్టుటకుఁ గనకాంబరములను గోరునట్లుండును. మీ రెంతమంచివస్త్రములచే శరీరము నలంకరించినను లోపలనుండు మలమూత్రరక్తాదులకు మార్పుకలుగదు. ఈవస్త్రముల కిచ్చుద్రవ్యముచే భగవంతుని బిడ్డలగు దీనుల కిచ్చుటవలన మీ కిహపరసుఖములు

గలుగును" అని హితోపదేశము చేయుచుఁ దనకష్టము వచ్చు చేరగాండ్లను బంపివేయుచుండెను.

95 వ కథ.

ఒకనాఁడొక ప్రదేశమున నన్నిమతములలో నుండెడి ప్రాముఖ్యులును మతచర్చ చేయుచుండిరి. అప్పుడు శివమతస్థుఁడు శివుఁడే దేవుఁడనియు, శివునికంటె నితరదేవత లను నారాధించువారు పాపకూపమునఁ బడెదరనియు, విష్ణుమతస్థుఁడు శ్రీమహావిష్ణువే భగవంతుఁడనియుఁ గ్రీస్తుమతస్థుఁడు యేసుకంటె సర్వేశ్వరుఁడు లేఁడనియు నిటుండఱు వాదించుకొనుచుండిరి. అప్పుడొక జ్ఞాని వారియజ్ఞానమును గ్రహించి శివమతస్థునితోఁ "నీవు శివుఁడే దేవుఁడని చెప్పుటకు శివుని జూచితివా"? యనెను. విష్ణుమతస్థుని "నీవు విష్ణుని జూచితివా" యని యడిగెను. ఇదేవిధమున నన్నిమతస్థులవారిని బ్రశ్నించ నందొక్కరును జూచియుండ లేదని చెప్పిరి. అంతట నాజ్ఞాని "అయ్యలారా, మీవివాదము లిందుచేత నేకాని నిజముగ భగవంతుని జూచిన

వారికి నెట్టివివాదములుండ" నవిచెప్పి వారివివాదములను మాన్పెను.

96 వ కథ.

ఒకఘోరరక్కసి తనయాహారార్థమై దేవతలను భక్షించుచుండెను. ఇంద్రుఁడు మిగులభయము గలవాఁడై యిట్టి యాపదనుండి దేవతలను రక్షింపుమని భగవంతుని వేఁడఁగా నాదయామయుఁడు "ఓయింద్రా దధీచియను మద్భక్తుం డొకఁడు ఏకాగ్రచిత్తుఁడై తపమాచరించుచున్నవాఁడు. అతనివెన్నెముక యారక్కసికి పుట్టించినమాత్రముననే యారక్కసి మృతినొందును" అనిచెప్పెను. కాని యింద్రుఁడది తనకెట్లు లభ్యమగునాయని మిగులఁ జింతాక్రాంతుఁడై యామునివర్యునిచెంతకుఁబోయి యీ సంగతినంతయు విన్నవించెను. అప్పుడామునిశ్రేష్ఠుఁడు "అహా! యింతస్వల్పమునకై మీరింతచింత నొందనేల? ఈ శరీరము పరోపకారార్థమేగదా ఇదిగో నావెన్నెముకను దీసుకొం" డని తాను ప్రాణత్యాగము చేసెను.

97 వ కథ.

పారసీకదేశమం దొకపట్టణంబున “రబియా” అను నొకగొప్పభక్తుఁ డుండెను. అతఁ డొకానొక సమయమందు మిక్కిలిబాధకర మగువ్యాధిచేఁ బీడింపఁ బడుచుండ “మాలిక్” “హస్సన్” అనునిద్దరు తత్వవేత్తలు వానినోదార్చవచ్చిరి. అందులో “హస్సన్” అనువాఁడు “రబియా” యొక్కయాపదకు మిగులదుఃఖించి యతనితో “ఓరబియా, నిజమైనభక్తి గలవాఁడు భగవంతుఁడు విధించిన దండనలను గష్టమనక మిక్కిలియోర్పుగలిగి యనుభవించవలె” నని ధైర్యము చెప్పెను. అంత “మాలిక్” యొక్కజ్ఞానము కలవాఁ డౌటచే “ఓభక్తాగ్రేసరా, భగవంతుఁడు మనకు విధించినదండనలనోర్పుతోడ ననుభవించుటయే కాదు, వానిని సంతోషముతోడ ననుభవించవలె” నని పల్కెను. అంతభక్తశిఖామణి యగునారబియావారి కింకను జ్ఞానము కలుగ లేదని గ్రహించి “ఓప్రియస్నేహితులారా, భక్తిగలవాఁడు భగవంతుఁడు తనను దండిచె

ననియే తలంపఁడు” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

98 వ కథ.

పూర్వకాలంబున గొందఱు ముముక్షులు భగవన్మహిమను బూర్తిగఁ దెలిసికొనవలె నని యిచ్ఛ గలిగి దీర్ఘకాలంబు తపంబు చేసిరి. ఇట్లు నూరుసంవత్సరములు తపంబొనర్చినపిదపఁ గన్నులు తెఱవఁగనే భగవంతుఁడు వృద్ధబ్రాహ్మణరూపంబున వారిచెంత నగుపడి “ఓ తాపసులారా, మీ రెందుకై తపంబుచేయుచున్నా” రని యడుగ వారు “మేము భగవన్మహిమను దెలిసికొనుటకై తపస్సు చేయుచున్నా” మనిరి. అంత భగవంతుఁడు “అట్టైన భగవన్మహిమను దెలిసికొంటిరా” యని ప్రశ్నించ “మే మింక నణుమాత్రమైనను దెలిసికొనలే” దని చెప్పి తిరిగి తపంబు చేయఁ బ్రారంభించిరి. ఇట్లుమఱియొకనూరుసంవత్సరములు నిశ్చలతపంబు చేసి కనులు విప్పినతోడనే తిరిగి భగవంతుఁడు పూర్వమువలెనే ప్రత్యక్షమై “ఓ తపోనిష్ఠాగరిష్ఠులారా, మీ రిప్పటికైన భగవన్మహిమను దెలుసుకొంటిరా” యని

యడుగ "మే మిప్పుడు కొంచము తెలుసుకొంటి" మని చెప్పి తిరిగి తపవు సేయక తపంబున మగ్నులైరి. ఇట్లు వారు ఆఱువందలసంవత్సరములు ఘోరతపంబు చేసి కనులు తెరచినప్పుడెల్ల భగవంతునిచేఁబ్రశ్నింపఁ బడుచుఁ బ్రతి సారియు "మేము పూర్వముకన్న నెక్కువగాఁ దెలుసు కొంటిమి అని చెప్పచుఁ గడపట ఇప్పుడు మేము తెలుసు కొంటి" మని చెప్పిరి. అందుకు భగవంతుఁడు "ఏమని తెలుసుకొంటి" రనియడుగ "ఆమహామహునిమహిమను బూర్ణముగ దెలుసుకొనుట కెవ్వరికిని సాధ్యము కాదని తెలుసుకొంటి" మనిచెప్పిరి. అది విని భగవంతుఁడు మిక్కిలిసంతోషించి "ఆహా మీరే భగవంతుని నిజముగా తెలుసుకొన్నవార" లని చెప్పి తననిజరూపమును వారలకుఁ జూపి యంతర్ధానం బయ్యెను.

99 వ. కథ.

ధర్మరాజులవారి నింద్రుఁడు స్వర్గమునకు సశరీరునిగాఁ దీసుకొనిపోవుచుండ మార్గమధ్యమందు నరకములో మహా

పుణ్యవంతులును, సకలసద్గుణసంపన్నులు నగుతననలుగురు సహోదరులును, పతివ్రతాశిరోమణి యగుద్రౌపదియుఁ గాన్పించిరి. పిమ్మట సకలభోగములకు నునికిపట్టగుస్వర్గము నకుఁ బోవ నచ్చట నతిదుర్మార్గు అగుదుర్యోధనాదులు గాన్పించ, నిదేమివిపరీతము? యింతకంటె నన్యాయ మెంతైనఁ గలదా? యని ప్రశ్నించ, ఇంద్రుఁడు "ధర్మరాజా, పుణ్యాలురు స్వర్గసుఖముల ననుభవించుటయును, పాపులు నరకబాధల ననుభవించుటయును న్యాయమే. కాని దుర్యోధనాదు లణుమాత్రపుణ్య మాచరించిరి. కావున వారలు క్షణమాత్రము స్వర్గమునం దుండి పిమ్మట వారి యనంతము లగుపాపములకు ఘోర మగు నరకమున నిత్య నివాసము చేయుదురు, మఱియు నీసహోదరులును, భార్యయుఁ గించిన్మాత్రముపాపము నాచరించిరి. వారలే కాదు నీవుకూడ పాపలేశమును చేసితివి కావుననే నీకును యమలోకదర్శన మయ్యెను. ఇంక నీవును నీభార్యయు సహోదరులును స్వర్గమున నిత్యము నుండఁ గల" రని చెప్పెను.

100 వ కథ.

ఒకయోగి సముద్రతీరమునందుఁ గూర్చుండి భగవంతుని మహిమను బూర్ణముగఁ దెలియఁగోరి దీర్ఘతప మాచరించుచుండెను. ఇట్లనేక సంవత్సరములు ఘోరతపస్సు గావించి యొకనాఁడు కండ్లుదెరచి చూడఁగా నొకబాలుఁడు దోసిలితో సముద్రజలమును దీసి నావలఁ బారబోయుచుండెను. ఇట్లు దినమంతయుఁ గష్ట మనక చేయుచుండుట యాముని చూచి "ఓయీబాలకా నీ వేమి చేయుచున్నా" వని యడిగెను. అప్పు డాబాలుఁడు "స్వామీ, సముద్రమునుండి జలమంతయు నావలఁ బారఁబోయుచున్నా" నని చెప్పెను. అంత నాయోగి "ఓ బాలుఁడా నీ కేమి పిచ్చి పట్టినదాయేమి? సముద్రజలమునంతయు నావలఁ బోయుట కెవరితరము?" అని చెప్ప నాబాలుఁడు నీవు భగవన్మహిమను బూర్ణముగఁ దెలుసుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించుటకన్న నేను బూనినకార్యము పిచ్చి యగునా?" అనిచెప్పి యదృశ్యుం డయ్యె.

101 వ కథ.

ఒక బ్రహ్మసమాజకుఁడు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస చెంతకువచ్చి స్వామీ “మీ రెప్పుడు చూచినను మేల్కొనియే యుందురు. మీరు నిదుర యేల పట్ట” దని యడిగెను. అందులకాపరమహంస “అయ్యా యొకదొంగవానికిఁ దనయింటిప్రక్కనే గొప్పధన మున్న దని తెలిసిన పిదప రాత్రింబగళ్ళు నాచోరునిచిత్తమంతయు దానిమీదనే యుండి, యాధనమంతయుఁ దనకెట్లులభ్యమగునా యని పరితపించుచు నిద్రసహితము పోనేరఁడు. అదేవిధమున సచ్చిదానందస్వరూపుఁడగుభగవంతుఁడు మనచెంతనే యున్నాఁ డని దృఢముగా నమ్మినవాఁడాభగవంతునిఁ గాంచువరకుఁ బరితపించుచు నిద్రాహారములుసహితము మఱచియుండు నని జవాబు చెప్పెను.

102 వ కథ.

ఒకరాజు మిక్కిలిదుర్మార్గుఁడై ప్రజాసంరక్షణ చక్కఁగఁ జేయకుండుటచేఁ బ్రజలందఱొకనాఁడు ఆయుధపాణులై

రాజుమీఁదకు దండెత్తివచ్చిరి. రాజా యీయుపద్రవమునకు సిద్ధుఁడు గాకుండుటచే మిగుల జింతాక్రాంతుఁడై యుండెను. సకలసద్గుణశీలుండగు నారాజకుమారుఁడు ఇదంతయు నెఱింగి తండ్రిచెంతకుఁ బోయి "తండ్రీ, మీరు చింతించవలదు. నేబోయి శత్రువులను జయించి వచ్చెద, సెలవిండు" అని వేఁడెను. అంతనారాజు "అయ్యో కుమారా, యిప్పు డేమిగలదు, యింతశీఘ్రములో నాసైన్యములు కూర్చు టెట్లు!" అని నిట్టూర్పులు విడువ నా భాగవతోత్తముఁడు "నాయనా యీస్వల్పపనికి సైన్యములు కావలయునా, యిదిగో నేనొక్కండనే పోయి యీశత్రుల నోడించి వచ్చెద నాసామర్థ్యము చూడు" మని వేవేగ గుఱ్ఱము నెక్కి దండెత్తినవారలయొద్దకు బోయెను. రాజకుమారుఁ డొంటరిగా వచ్చుటఁ జూచి దండెత్తివచ్చినవారలందఱు నాతనిచుట్టును జేరిరి. అప్పు డాయువరాజు వారిని సంతోషముతో నెదుర్కొని, వారి యాగ్రహమునకుఁ గారణ మడిగి, వారిని ప్రియవచనంబులచే శాంతింపఁ

జేసి, వారికష్టసుఖములు తాను జూచుచుండు నని యథయ నొసంగి వారిని సంతోషచిత్తులం జేసి వారివారిగృహము లకుం దిరిగి పంపివేసెను. పిమ్మటఁ దంత్రీ చెంతకుఁ బోయి తాను విరోధుల సంపత్తిని జయించితి ననిచెప్పఁగా రాజా శ్చర్యమునొంది "ఒంటరిగా నింతటికార్యము నీ వెట్లుచేసితి వని యడిగెను. అప్పు డాబాలుడు 'తంత్రీ యెటువంటి శత్రుసైన్యమునైనను క్షణమాత్రమున జయింపఁ గలుగుశ్రీ మాస్త్రిమును బ్రయోగించితి" నని తాను జేసినకార్య మం తయుఁ జెప్పి రాజును సన్మార్గునిగాఁ జేసెను.

103 వ కథ.

ఒకానొకమనిషి భగవంతునిఁ జూడఁ దలంచి యాసేతు హిమాచలపర్యంతము నున్నక్షేత్రముల నన్నింటిని దర్శించి తుదకు భగవంతునిఁ గనఁజాలక విసుకు చెంది యొకచెట్టు క్రిందఁ గూర్చుని చింతించుచుండెను. అప్పు డొక బాలుఁడు అక్కడ నిసుకలో నేద్దియో వెదకుచుండుటఁ గాంచి "ఓ బాలకా నీ వేమివెదకుచున్నా వని యడిగెను.

బాలుఁడు "అయ్యా మాయింటిలో నొకసూదిని బారవై
చితి. దానికొఱకై వెదకుచున్నా నని చెప్పెను. అంత
నామనిషి పకపక నవ్వి "ఓ బుద్ధిహీనుఁడా నీయింటఁ
బారవైచిన సూదిని యిక్కడ వెదకిన నెట్లు దొరకును?"
అని చెప్ప నాబాలుఁడు "నీహృదయమం దున్నదేవుని
కొఱకు నీవు దేశదేశములు వెదకినట్లు లేదా?" యనిచెప్పి
అంతర్ధానుండయ్యె.

104 వ కథ.

పూర్వ మొకరాజు తనపట్టణమున రాత్రివేళలందు గస్తి
తిరుగుటకై, యొకతలారిని నియమించెను. ఒకనాఁ డాత
లారి కేదియో కార్యాంతరనిర్బంధ మండినందున యూరి
ప్రక్కపాలెములో శయనించి యున్నయొకజ్ఞానిని బట్టి
తెచ్చి తనడప్పును వానిమెడకుఁ దగిలించి, నిద్రించుచున్న
మనుష్యులను మేల్కొలిపి జాగ్రతగా నుండునటుల పాటిం
చుటకై నియమించెను. అంతట నాజ్ఞాని డప్పువాయించుచు
సందుసందుఁ దిరిగి యిట్లు మేల్కొలిపెను,

మొదటి జామున.

లోకమందు జనులందరు నాశచేత బద్ధులై దుఃఖముల పొలగుచున్నారు. ఆహా! దినదినము నాయుర్దాయము క్షీణించుచున్నది సుమా, జాగ్రత్త! జాగ్రత్త!

రెండవ జామున.

ఈసిరిసంపత్తులును నిజీవితములును క్షణికములు. నిర్దయుఁడగుయముఁడు కాచుకొని యున్నాఁడు సుమా, జాగ్రత్త! జాగ్రత్త!

మూడవ జామున.

తల్లిదండ్రులు బంధుమిత్రులు, ధనధాన్యములు ఎప్పటికిని స్థిరముగానుండవు. గాన జాగ్రత! జాగ్రత! యనియు

నాలుగవ జామున.

దేహ మనెడిగృహమునందుఁ, కామక్రోధము లనెడి దొంగలు బ్రవేశించి జ్ఞానమనెడిరత్నమును దొంగలించ వేచి యున్నారు గావున జాగ్రత! జాగ్రత! యనియు పాటించెను,

105 వ కథ.

ధర్మరాజులవా రశ్వమేధయాగము చేయునపుడు కృష్ణా
ర్జును లిరువురు నశ్వసంరక్షణార్థమై వెంటఁ జనిరి. ఇట్లా
యశ్వము దేశదేశములఁ దిరుగుచు మయూరధ్వజమహారాజు
దేశమునకుఁ బోయినప్పు డారాజు దానిం బట్టుకొనెను.
అప్పుడు మహాశూరుం డగు అర్జునుఁడు వానిపై నాగ్రహ
మున బాణవర్షమును గురిపించ మయూరధ్వజుఁడు నిమిష
మాత్రంబున వాటి నన్నింటిని ద్రుంచి యొక్కబాణంబున
నర్జునుని మూర్ఛిల్లఁ జేసెను. అప్పుడు భువనైకరక్షకుం డగు
శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమును గిరగిరఁ ద్రిప్పుచు నారాజుపై సిం
హమువలె నురుకఁ బోవుచుండఁగా మయూర ధ్వజమహా
రాజు, కృష్ణా! శాంతిల్లుము నే నెరుండనైనది గుర్తించకుం
సుమీ. ఇదిగో దీనిని గైకొనుమని యొక్కబాణము గొట్టగా
యాదేవదేవుఁడు సహితము నేలపైఁబడెను. కొంతతడవైన
పిమ్మట నర్జునుఁడు మూర్ఛనుండి లేచి తనయపజయమునకు
మిక్కిలిచింతిల్లి యాగ్రహముతోఁ బండ్లు పటపట గొరు

నుచు గాండీవమును జేఁ బూని మయూరధ్వజునికొఱ కైటునటు చూచుచుండఁ బరమాత్మ స్వరూపుండగు శ్రీకృ ష్ణభగవానులు "ఓ యర్జునా, యేల యింతయాగ్రహము నీవు మయూరధ్వజుని జయింపజాలవు. కౌరవులనోడించి. నట్లనుకొంటివేమో? నీగాండీవ మాతనిపై నిష్ప్రయోజ నము సుమా, శాంతిల్లు" మనెను. అప్పు డర్జునుఁడు మిగుల నాశ్చర్యముచెంది "నాగాండీవము నిష్ప్రయోజన మైనచో నీచక్రముయొక్క సామర్థ్య మేమాయెను" అని మంద హాసముచేసెను. అందుకు శ్రీకృష్ణస్వామి "అర్జునా మయూరధ్వజుఁడు వ్యాపియుభక్తుఁడు అట్టిభక్తునిపై నాచ క్రము పోఁజాలదు, నేనుభక్తవత్సలుండ ననుమాట మరచి తివా? భక్తులయభీష్టమును నెఱవేర్చుటయే నాపనిసుమా? లేకున్న ముల్లోకములు కలసి వచ్చినను నాయాగ్రహజ్వా లకు భస్మీపటలము గావా యని చెప్పెను.

106 వ కథ.

మయూరధ్వజమహారాజుయొక్క భక్తియు దాతృత్వ

మను శ్రీకృష్ణుఁడర్జునునికిఁ జూపవలెనని యిద్దరును బ్రాహ్మణవేషములుదాల్చి యారాజుచెంతకుఁ బోయిరి. అప్పుడా భక్తాగ్రేసరుండు మిగుల గౌరవముతో వారి నాదరించి బంగారుపళ్లెములనింపి మణులను నింపి వారియెదుటఁ బెట్టి స్వీకరించుఁ డని ప్రార్థించెను. అప్పుడు మాయానాటకసూత్రధారుఁడగు శ్రీకృష్ణుఁడు మఱియొక మాయానాటకము నుపన్ని యిట్లుబదులు చెప్పెను. రాజా, యీధనము నాకేల? నాకొక్కఁడే కుమారుఁడు కలఁడు అతని నొకసింహము పట్టుకొని యీడ్చుకొని పోఁగా నే నామృగరాజును నాపుత్రునివిడువు మని ప్రార్థించితి. అప్పు డాసింహము "రాజా నీవు మయూరధ్వజ మహారాజు దేహము రెండు తునకలుగాఁ గోసి కుడిపార్శ్వము నాకిచ్చినయెడల నీకుమారుని విడిపింతునని చెప్పినది. నామాటలయం దనృతములేదు. కావలెనన్న నాతోరండు. నేబలికినపలుకు లన్నియు నిజమేయని మీకుఁ జూపించెద కాన నోపుణ్యశీలా నాకుఁ బుత్రభిక్షము పెట్టి నన్నురక్షింపుఁ డని వేడెను. అప్పు డాపరమ

పావనుఁడు మిగుల సంతోషముతో అహా! నేడెంత సుదిన మనే ధన్యుఁడ నైతిని. నాకు జన్మసాఫల్య మయ్యె నాశరీరము నేఁడుగదా పరోపకారార్థమై వినియోగపడు చున్నది. అని లేశమైనను శంకించక మిగుల నానందముతోఁ దనదేహమును వారి కర్పణచేసెను.

107 వ కథ.

మయూరధ్వజునిఁ బరీక్షింపుటకై వచ్చిన కృష్ణార్జును లామహారాజు దేహమును రెండుముక్కలుగాఁ గోయుట కారాజు భార్యను బుత్రుని నియమించి శిరస్సుపై రంపము నుంచి కోయుటకుఁ బ్రారంభించిరి. తల కొంచెము తెగిన పిమ్మట నారాజు నెడమకంటినుండి కన్నీరు గారుచుండగాఁ గృష్ణుడుచూచి “ఛీ యిట్టిదానము నాకేల, ఏడ్చుచు నిచ్చిన దానము నేనొల్ల” నని చెప్పి వెడలుచుండెను. అది యామహారాజు చూచినవాఁడై యాబ్రాహ్మణులతో “ఓ భూసురోత్తములారా! మీరిట్లు చేయుటకు నే నేమియపరాధము చేసితిని. బాధచేతఁ గాని యిట్టిదానము మీకిచ్చితినని

గాని నే నేడ్చుటలేదు. అట్లయిన నారెండుకండ్లనుండి యుఁ గన్నీరు గారవలెఁగదా; దయచేసి వినుండు. నాకుడి భాగము మీవంటిమహానుభావులకు దానముగా వినియోగ పడి యెడమభాగము వ్యర్థమై పోయెనుగదా. నాకేమిగతి యని యెడమకన్నేడ్చుచున్నదే గాని మఱియొకటి కాదు” అని చెప్పఁగా నప్పుడు భగవంతుఁ డాతనిభక్తికిమెచ్చి తననిజస్వరూప దర్శనంబుచే నాతని ధన్యుంజేసి యర్జు నుని సంశయముదీర్చి వెడలిపోయెను.

108 వ కథ.

మహాభక్తుండగు మహమ్మదునికంటినుండి యొకనాఁడు కన్నీరు కాల్వలై పాఱుచుండెను. వారిశిష్యులు దీనిం జూచి ఖిన్నులై “స్వామీ మీరింతగా దుఃఖించుటకుఁ గారణమే” మని యడిగిరి. అప్పు డాదయాసముద్రుఁడు “అయ్యో మనుష్య లద్వితీయానందము నిచ్చు భగవద్భ క్తిని విడనాడి తుచ్ఛములగు ప్రాపంచకసుఖములకు లోనై పడరానియిడుములఁ బడుచున్నారు. వారికెన్నివిధముల

బోధించినను వారిమనసునకుఁ బట్టకున్నది. వారియజ్ఞానమును దలఁచినకొలఁదిని నాకు దుఃఖము కలుగుచున్నదని చెప్పిరి.

109 వ కథ.

అనూయపరు లైనకొందఱు దుర్మార్గులు శ్రీవేదాంతదేశికులవారిని నగౌరవపఱచుటకొకనాఁడు వారియింటి గుమ్మములోఁ దలకుఁ దగులునట్లు పాతచెప్పులను గట్టిరి. అప్పుడా మహనీయుఁడు తనశిరస్సున కవి తాకినంతనే కొంచమైనను విచారించక యిట్లుపలికెను. "ఈప్రపంచమందు ముక్తికొఱకుఁ గొందఱు కర్మమార్గమును, గొందఱు జ్ఞానమార్గమును నాశ్రయింతురు. కాని నేను హరిదాసుల పాదరక్షలను సదా నాశిరస్సున కద్దుకొనుచు భక్తిమార్గము నవలంబించెదనని మహదానందమునఁ బలికినంతనే యాపాపకార్య మొనరించిన దుర్మార్గులు సిగ్గుపడి పశ్చాత్తాపము నొంది వారిశరణు జొచ్చిరి.

110 వ కథ.

దరిద్రముచేఁ గృశించుచు, వృద్ధాప్యముచే గజగజ

వణఁకు చున్నయొక మానవుని శ్రీబుద్ధభగవానులు చూచి “నాయనా, యీజీవయాత్ర నీకెట్లున్నది” యని యడిగెను. అందు కాతఁడు “అయ్యా! మనుష్యుఁడు పుట్టిన నాఁడనే తనకురాఁబోవు నవస్థలనుగూర్చి కావు కావు మని యేడ్చుచుండును. కావుననిఁక నేఁ జెప్పవలసిన దేమున్నదీ?” అని బదులు చెప్పెను.

111 వ కథ.

శ్రీరంగావధూతలవారి నొకబ్రహ్మసమాజ మతస్థుఁడు “మీకాలము నిట్లువృథా చేయక యేదైన నొకగ్రంథమును జదువుకొనరాదా యనెను. అంతట రంగావధూత “అయ్యా! నాకొక క్షణమైనను సావకాశమే లేకున్నది, ఇఁక నేఁ జదువుకొను టెట్లు?” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అప్పుడా బ్రాహ్మసమాజమతస్థుఁడు ఔరా! “ఏమీ, మీకు సావకాశము లేకున్నదా! మీ రేమిపని చేయుచున్నారు?’ అని యడుగ నాబ్రహ్మవేత్త పని లేనిపని యందుఁ బూర్ణుడనై యున్నానని జవాబు చెప్పెను.

112 వ కథ.

శ్రీరామానుజుల వారి శిష్యునిభార్య యొకనాటిరాత్రి నిదురించుచుండఁగా గొందఱుదొంగ లామెపడకటిల్లు ప్రవేశించి మెల్లన యామెనగలను దీయుచుండిరి. ఇట్లు కొన్ని నగలను వారు తస్కరించిన పిమ్మట నాసాధ్వీమణి మెల్లన ప్రక్కకు మరలెను. తోడనే వారు భయము చెంది పారి పోయిరి. ఈసంగతినంతయు మఱునాఁ డామెభర్తకుఁ జెప్పఁగా నాపరమభాగవతోత్తముఁ డాగ్రహము చెంది ,,ఛీ, నీ కింకను ధనముపై వాశ పోలేదు. వారు నగలను దీయుచున్నప్పుడేల కదిలితివి? పాపమాదరిద్రులు నీనగలలో సగమమాత్రమే తీసుకొనఁ గల్గిరి గదా" యని కోపించెను. అప్పు డాపతివ్రతాశిరోమణి "నాథా కోపించకుడు అదొంగలు నాదేహముపై నున్నయొకవైపు నగలను దీసి కొనినపిమ్మట రెండవ వైపునగలుకూడవారు తీసుకొనుటకై రెండవ ప్రక్కకు మరలితిని గాని పాపము వారు భయము చెంది పారిపోయిరి" అని జవాబుచెప్ప నామెభర్త యామె

వైరాగ్యమునకు మిక్కిలి యానందించెను.

113 వ కథ.

శ్రీబుద్ధభగవాను డొకనాఁడు బాల్యమున, వనమునందు విహరింపుచుండఁగా మంత్రికుమారుఁ డగుదేవదత్తుఁ డొక పక్షిని బాణముతోఁ గొట్టెను. అప్పుడది నేలపైఁ గూలఁగా దయాసముద్రుం డగుబుద్ధుడు తన కన్నీటిచే దానిమేనంత యుఁ దడుపుచుఁ, దనపట్టువస్త్రముచే దాని రక్తముఁ దుడుచుచు గాయము చెందియున్న యాపక్షిని మృదువైన తనహస్తములచేఁ బట్టుకొని యింటికిఁ బోవుచుండఁగా దేవదత్తుఁ డడ్డగించి "నేను గొట్టినపక్షిని నీవు తీసుకొని పోవుటకు నీకేమిహక్కు గల" దని ప్రశ్నించెను. అప్పు డాదయామయుఁడు "దయ యనెడియధికారము చేతను, ప్రేమయనెడి హక్కుచేతను, నీపక్షి నాదై యున్న" దని చెప్పి దానిం దీసుకొని రక్షించి విడిచిపెట్టెను.

114 వ కథ.

ఒకరాజు ధనలక్ష్మికొఱకనేక సంవత్సరములు తపము

చేసి యెన్నిదినములకును దనమనోభీష్టము నెరవేఱనందునం దుదకు విసుకుజెంది వైరాగ్యమును బూని రాజ్యమంతయు విడిచిపెట్టి యరణ్యమునకుఁ బోవుచుండెను. అప్పుడు ధనలక్ష్మి ఘల్లుఘల్లున వచ్చి యెదుటనిలచెను. అప్పు డారాజు "అహా! నిన్ను గోరినంతవఱకు నీవు రావైతివి. నే నిప్పు డాశారహితుండను నీతో నాకవసరం బే" మని యడిగెను. అంతకు ధనలక్ష్మి "రాజా నీవింతవఱకు భిక్షుకుఁడవు గాని యిప్పుడో నీవు నిజముగఁ జక్రవర్తివి. నేను బ్రపంచమంతయుఁ దృణప్రాయముగఁ జూచు మహానుభావుల నాశ్రయింతును గాని యాశాబద్ధు లగుదరిద్రుల చెంతకు రానొల్లనని చెప్పెను.

115 వ కథ.

పరిష్యాదేశమునందు 'సాదీ' యను నొక కవిశ్రేష్ఠుఁడు గలడు. ఒక నాఁటితెల్లవారుజామున సాదీయును నాతని తండ్రియును మసీదునకు వెళ్ళి దైవప్రార్థనలను గావించి తిరిగియింటికి వచ్చిరి. అప్పటికిని గొందఱుగురకలుపెట్టుచు

నిద్రించుచుండుట 'సాదీ' చూచినవాఁడై "తండ్రీ! వీరి మూర్ఖత్వమును జూడుము! ఇంతపెద్ద వారైననుగూడ భగవంతునారాధింపక పశువులవలె నించుకైనను జ్ఞానము లేక యెట్లు నిదురించుచున్నారు!" అని చెప్పఁగా దండ్రి "హా కుమారా యేమని పల్కితివి! నీవు వేకువజామున లేచి భగవ ధ్యానముచేసి పరదూషణ చేయుటకంటెఁ నీవును వారివలె నింకను నిద్రించుటయే మేలు. భగవదారాధన చేయుట కంటెఁ బరదూషణమే యెక్కువ పాపము సుమా" అని హితోపదేశము చేసెను.

116 వ కథ.

రామతీర్థస్వాముల వారిచెంత కొకనాఁడు అమ్మహాని యొకతి వాపోయేడ్చుచు, గుండెలుబాదుకొనుచు నతిదుఃఖములో వచ్చెను. బ్రహ్మానంద మగ్నుఁడైయున్న యాస్వామి యాతని దుఃఖమునకుఁ గారణ మడిగెను, అప్పుడాయమ "అయ్యో యింకేమున్నది. కొంపకూలినది. వంశము నాశనమైనది. నాముద్దులబిడ్డ నాకస్మికముగ మృత్యువు పాలయ్యె

ను" అని చెప్పి వెక్కి వెక్కి యేడ్చుచుండెను. అప్పుడా మహానుభావుఁడు కొంచెమైనను చలించక యద్భుతశాంతముతో ,, అహా యిందు దుఃఖించుట కేమికారణమున్నది! గాలివీచుచున్నది. నీరు ప్రవహించుచున్నది. అగ్ని కాల్చుచున్నది. అని చెప్పి యేడ్చువారుందురా ? పుట్టినవాఁడు చచ్చినాఁ డని చెప్పుటయు నట్టిదేగదా ఇందాశ్చర్యమేమి ?" అని పల్కి యూరడించెను.

117 వ కథ.

ఒకనాఁ డొకస్వామి వీధిలోఁ బోవుచుండఁగా నొక మహమ్మదీయుఁడు చేతిలో నొకసారాయిబుడ్డిఁ బట్టుకొని యదేదారిని బోవుచు నాస్వామినిజూచి ,,స్వామీ జైలుకు మార్గమేది"ని యడిగెను. అంతనాస్వామి వానిచేత నున్న సీసాను జూపి ,, ఇదే జైలుకు మార్గ" మని చెప్పెను.

118 వ కథ.

పూర్వకాలంబున నొకరాజు గలఁడు. అతఁడు సదా యైహికసుఖములకు లోనై మదోన్మత్తుఁడై యుండెను.

ఆరాజు తనవినోదార్థమై కొందరు హాస్యగాండ్రను తనకడ నుంచుకొని వారితోఁ గాలము గడుపుచుండెను. వారందఱిలో నగ్రగణ్యుఁ డగునొకనికి బంగారుపతకము నిచ్చి దానిపై, అవివేకదామోదరశిఖామణి అని చెక్కించెను. ఇట్లుండ నొకనాఁడు రాజున కవసానకాలము సమీపించి, వ్యాధిగ్రస్తుఁడై పరుండి యవివేకదామోదరశిఖామణిని బిల్వనంపి కన్నీరు గార్చుచు "ఓమిత్రమా నేను బోవుచున్నాను" అనెను. అప్పు డాహాస్యగాడు లటాలున లేచి "స్వామీ గుఱ్ఱపుబగ్గీ కట్టించమందురా" యని అడిగెను. అంతట రాజు "ఓబుద్ధిహీనుఁడా నేను బోవుస్థలముకుఁ బండ్లమీదఁ బో"రని చెప్పెను. తిరిగివాడు "అట్లైనదేవా యేనుగ దెప్పించ మందురా" యనెను. రాజు వీనియజ్ఞానమునకు విసుకుచెంది "ఛీ మూర్ఖా యచటకు నేనుగపైఁ గూడ బో" రని చెప్పెను. అప్పు డాయవివేకి కొంచెమాలోచించి "అహా జ్ఞాపకము వచ్చినది. రాజా, పల్లకీ తెప్పింతునా" యనెను. రాజువీని మాటలకు మిగుల నచ్చెరువు

నొంది "ఓబుద్ధిహీనుఁడా! యచటకు పల్లకిపైఁ గూడఁ బోవుటకు వీలుకాదనెను. ఈమాటల కాదామోదరశిఖామణి విస్మయము చెంది "ఓప్రభువర్యా, మీ కేమితక్కువ! మీరు నడచిపోవునంతటి గ్రహచార మేమి? అని తిరిగి యడిగెను. రాజు మరణావస్థయం దున్నను వీని తెలివితక్కువకు నవ్వువచ్చి "ఓ పిచ్చివాఁడా నేనుబోవుచోటకు నడచిపోవుటకు సయితము వీలుండద"నెను. ఈమాటల కాహాస్యగాడు మఱింత యాశ్చర్యమును జెంది "రాజా, మీరు పోవుస్థలము వింతగా నున్నది. మీతో నేనుగూడ రావచ్చునా" యనెను. రాజు మిగుల కోపముతో "ఛీ! నోరు మూసుకొనుము. అక్కడకు నెవరికి వారేపోవలెను. కాని నీవునాతో నెట్లువచ్చెదవురా" అని యడిగెను. అంత నాయవివేకి ఇదేమి విచిత్రము! రాజా మీరు పోయెడిస్థలము బహువిచిత్రముగా నున్నది! అది దయచేసి యెద్దియో సెలవిండు" అని యడుగ నారాజు కొంచ మాలోచించి నేమియుఁ జెప్పఁ జాలక "నాకుఁ తెలియదు" అని చెప్పెను.

ఇట్లు చెప్పినతోడనే నాహాస్యగాడు తనబంగారుపతకమును వూడఁదీసి "రాజా దీనిని మీరే ధరించుట కర్హులు. ఇంత రాజ్య మేలుచు, నింద్రాదిభోగముల ననుభవించుచు మీజీవితములో మీరు తుదకెక్కడకుఁ బోయెదరో దానిని గూర్చి యించుకైనను విచారించ కుండుటకంటె నవివేక ముండునా? కనుక యవివేకదామోదరశిఖామణి యను బిరుదుకు మీరేతగుదురు గాని నేనుగాదనిచెప్పి వెడలిపోయెను.

119 వ కథ.

ఒకనాఁడొక బ్రాహ్మణుఁడు బుద్ధభగవానులను జూచి "సోమరివలె నీవు బిచ్చమెత్తి జీవించెదవేల? ఏదైన నొక వృత్తి చేసుకొనరాదా" యనెను. అప్పు డామహానుభావుఁ డిట్లు జవాబు చెప్పెను. "ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా నేను దున్నితిని. విత్తునాటితిని. ఇప్పుడది ఫలించినది. దాని ననుభవించుచుంటిని నీవును నావలె దున్ని విత్తు నాటినయెడల నీకును మేరలేనియాహారము దొరకును." అంతట నాబ్రాహ్మణుఁడు "నీయెద్దు లేవి, నీనాగలియేది, నీపాలమెక్కడ యేగింజలు

నాటితివి?" అని యడిగెను. అప్పు డమ్మహానీయుండు "హృదయమే పొలము, మనస్సే నాగలి, వివేకమే కొరడా, ఇంద్రియములే యెద్దులు, ప్రేమయే విత్తనము, పట్టుదలయే ఎరువు, భక్తియే వర్షము, నిత్యానందమే దీనిఫలము, అది నేను సదా యనుభవించుచుం దృప్తుండనైయున్నాను. నీవును నావలెం గష్టించి సంతృప్తుడవు కమ్ము" అని చెప్పెను.

120 వ కథ.

పరమభక్తుండును, జీర్ణోద్ధారకుండు నగు 'మహమ్మద్' ఒకనాండు భగవంతునిదర్శనార్థమై స్వర్గమునకుం బోయెను. అప్పుడు స్వర్గద్వారము మూసియుండుటచేం దలుపు గొట్టెను. అంతట లోపలనుండి యొకశబ్దము "నీ వెవ్వడవు" అని వినవచ్చెను. అంతట నామహనీయుడు "నేను మహమ్మద్" అని యుత్తరవు చెప్పెను. ఇట్లు చెప్పినంతనే "పో పొమ్ము, నీవు నిచటకు వచ్చుటకర్హుండవుగావు" అని తిరిగి వినంబడెను. అప్పుడు మహమ్మద్ కొంచె మాలోచించి

మఱియొకసారి తలుపు గొట్టెను. అంతట తిరిగి "నీవె
వ్వఁడవని ధ్వని వచ్చెను. అప్పు డాభక్తుఁడు "దేవా నేను
నీదూతను మానవులకు సన్మార్గమును బోధించి నీ నిజభక్తుల
నుగా జేయుచుంటిని. నీపాదారవిందములను గాంచుటకై
వచ్చినాఁడ" నని చెప్పెను. అప్పుడును "నీకు స్వర్గప్రాప్తి
యింకను గలుగలే" దని శబ్దము వినవచ్చెను. మహాత్ము
ఖిన్నుఁడై మఱియొకసారి తలుపు గొట్టెను. తిరిగి యాదే
విధమున "నీ వెవ్వఁడవు" అని ధ్వని వచ్చెను. మహాత్ముడు
"దేవా నీదాసాను దాసుండను" అని జవాబు చెప్పెను.
తిరిగి "ఛీ పాత్మా, నీ విచటకు వచ్చుటకు అర్హుఁడవుగావు"
అని వినఁబడెను. ఈసారి యతఁడు తన మనోభీష్టము నెఱవేఱ
నందునఁ చింతాక్రాంతుఁడై విచారించి విచారించి బాహ్య
స్పృహతప్పి యింద్రియచలనము లన్నియు నుడిగి సంకల్ప
శూన్యుండై సమాధిస్థుండై కొంతసేపు మగ్నుడై
యుండి మహానందమున లేచి తిరిగి యొకసారి తలుపు
గొట్టెను అప్పుడును నదే విధమున "నీ వెవ్వడవు" అని

భగవద్వాక్యమును వినినంతనే "నేను నీవే" అని మహాత్ముఁడు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఆతక్షణమే స్వర్గద్వారము తెరచుకొనెను.

121 వ కథ.

శంకరుఁ డొకనాఁడు తనయిద్దరు కుమారులగు గణపతి సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరులను బిలచి "యిద్దఱిలోఁ బ్రపంచమంతయు ముందెవరు చుట్టివత్తురో వారికి మంచిఫలము నిత్తు" నని చెప్పెను. ఆతక్షణమే సుబ్రహ్మణ్యస్వామి తన నెమలి వాహనము నెక్కి వాయువేగమనోవేగంబులతోఁ బరుగిడుచుఁ బోయెను. గణపతి యూరక తండ్రిచెంతనే కూర్చునియుండెను. ఇట్లు కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట సుబ్రహ్మణ్యము భూమిచుట్టును దిరిగి యతివేగంబునఁ దండ్రిచెంతకు వచ్చుచుండుటఁ జూచి గణపతి మెల్లన లేచి తండ్రిచుట్టును దిరిగి "తండ్రీ నేనే గెల్చితిని, ఫల మొసంగుము"ని యడిగెను అంత శివుఁడు, నవ్వుచు "బాలకా ప్రపంచమంతయుఁ దిరిగివచ్చిన సుబ్రహ్మణ్యమునకుఁ గాక

నీ కెట్లు తెచ్చు" నని యడిగెను, అప్పుడు గణపతి "దేవా నేనొక్క ప్రపంచమునే గాక అన్నిలోకములు నయితము మాయన్నకంటె ముందుగాఁ దిరిగి వచ్చితిని. ఏలయన సమస్తలోకములు నీయందే యున్నవి. నీకుఁ బ్రదక్షిణము చేయుట లోకము లెల్లఁ దిరిగినట్లే గదా" యని చెప్ప యాదేవదేవుఁడు మిగులసంతసించి ఫలమును గణపతికి యిచ్చెను.

122 వ కథ.

సకలసద్గుణసంపన్నుఁడై తపోనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడైన యొక మునిపుంగవుని కొక శిష్యుఁడు గలఁడు. ఆశిష్యుఁ డనుదినము గురువునకు మిగులభక్తిశ్రద్ధలతో నుపచారము చేయుచుండెడివాఁడు. ఇట్లుండ నొకనాఁ డొక పాతయోగి యాశిష్యునిఁ జూచి "ఓయీ! నీ వెంతశక్తివాఁడవు, గురువున కేమిజరిగెను నని వాని నాశ్రయించితివి? వాఁడెందుకును బనికిరానికట్టె మొద్దు. నావలె వాఁడు శిష్యుపై నదుకఁ జాలఁడు. అట్టి తెలివిహీనుండగు పరమనీచుని నాశ్రయించి

నీకాలమంతయు వ్యర్థము చేయుచుంటివి గదా" యనిపలు
కఁగా నాతఁడు మిగులశాంతవచనములతో "అయ్యా మీరుచెప్పి
న మహిమలు నాకు చేయవచ్చును, ఇంతకంటె వేయిరె
ట్లుత్కృష్టమైన మహిమ వారియొద్ద నుండుటచే వారి
నాశ్రయించితి" యనెను. ఈమాటల కాయోగి యాశ్చ
ర్యము చెంది "అహా! యామహిమ యెట్టిదో కొంచము
నాకుఁ జెప్పు" మని కోపముగఁ బల్కెను. శిష్యుఁడు
"అయ్యా గర్వము, పరదూషణ, క్రోధము మొదలగుదుర్గుణ
ములు వారియొద్ద వెదకినను గాన్పించవు. ఇంతకన్న నెక్కువ
మహిమ కలదా?" యని చెప్ప నాయోగి తనదుర్గుణంబు
లకు సిగ్గుపడి యూరకుండెను.

126వ కథ.

ఒకజ్ఞాని బజారునకుఁ బోవుచుండఁగాఁ బురజనులు
జూడవచ్చిరి. కొందఱాయనకుఁ బట్టువస్త్రములఁ గప్పిరి.
కొందఱాభరణములచే నలంకరించిరి. కొందఱు నమస్కా
రములు చేయుచుండిరి. ఇదంతయు నాతఁడుచూచి

ఓహో నిత్యకల్యాణస్వరూపుండగు భగవంతుని చేతుల
కాభరణము లేల, కాళ్ళకు నగ లేల, యాదివ్యమంగళస్వ
రూపుని దేహమునకుఁ బట్టవస్త్రము లేల" యని నవ్వుచుఁ
బల్కెను ఈవృత్తాంతమంతయు రాజునకుఁ దెలిసి
"ఔరా, యీకపటసాధువు తాను భగవంతునిగా భావిం
చుచున్నాఁడుగా! ఇట్టిఘోరపాతకుని శిరము వాఁడియైనకటచే
ఖండింపుఁడని యాజ్ఞాపించెను. తక్షణమే యాజ్ఞానిని బం
ధించి రాజసాన్నిధ్యమున నిలువఁబెట్టి, తలారి ఖడ్గము
పైకెత్తి తల నరుకఁ బోవుసమయమున నాసాధువు "ఆగు
ఆగు, రాజా మిమ్ముల కొన్నిప్రశ్నల నడిగెద. వాటికి బ్రత్యు
త్తర మిచ్చి పిమ్మట మీపని కానిం" డని చెప్పెను. రాజం
దుల కంగీకరించెను. అప్పుడు సాధువు "రాజా! యీప్ర
పంచ మెవ్వరిది?" అనియడిగెను.

రాజు :— భగవంతునిది.

సాధు :— ఈసూర్యచంద్రాదు లెవ్వరివి?

రాజు :— భగవంతునివి.

సాధు:— ఈ యనంతకోటి జీవరాసు లెవ్వరివి?

రాజు:— భగవంతునివే.

సాధు:— ఈశరీరము లెవరివి?

రాజు:— భగవంతునివే. యందేమి సందేహ మేమి?

సాధు:— ఈచేతులు, కాళ్లు, మొదలైన యంగములెవరివి?

రాజు:— ఇవియును భగవంతునివే.

యనెను. అంత సాధువు "రాజా నే నీమాటలు చెప్పినం దుకే గదా నాకుమరణదండన విధించితిరి! ఇప్పుడు మీరు చెప్పినమాటలనే నే నంటిని గాని భగవంతుని నింద చేయ లేదే!" యనెను. రాజు తనయవివేకమునకు సిగ్గుపడి యాభ క్తుని పాదములపైఁ బడి క్షమాపణ వేఁడెను.

124 వ కథ.

ఒకనాఁడు రామతీర్థస్వాముల వారిపరిచారకుఁ డగునొక బాలుఁడు మేడపై నెక్కి "నేనే పరమాత్మను, అంతా నేనే." యని సంతోషమున నరచుచుండెను. ఈమాటలు వినిన యొకపెద్దమనిషి వానిమాటలకు నవ్వి "ఓరీ బాలకా

నీవే పరమాత్మ వైనయెడల నక్కడనుంచి క్రిందకు దుముకుము చూచెద"ననెను. అబాలుఁడు కొంచ మైనను తడుముకొనక "ఓయీ బ్రహ్మాండ మంతయు నేనే నిండియున్నాను. నేను లేని స్థలము చూపించినచో నచట దుమికదను" అని చెప్పెను. అంత నాతఁడు పరమాత్మ లేనిదావు చెప్పుటను నిర్దేశించలేక సిగ్గుఁ జెంది వెడలిపోయెను.

125 వ కధ.

ఇద్దరు మనుజులు కలిసి యొకయూరికిఁ బోవుచుండిరి అందొకఁడు దైవభక్తుఁడు, రెండవవాఁడు నాస్తికుఁడు వారి మార్గమధ్యమున నొక దేవాలయము తటస్థించెను. అప్పుడు భక్తుఁడు లోపలకుఁ బోయి భగవంతుని ఇంచుక ప్రార్థించి తిరిగి వచ్చుచుండఁగా వాని కాలిలో ముల్లు గుచ్చుకొనుటచే కుంటుచు వచ్చెను. బయటనే కూర్చున్న నాస్తికునికి నొక వరహా దొరికెను. అప్పుడు నాస్తికుఁడు భక్తునిఁ జూచి "ఓయి బుద్ధిహీనుఁడా, చూచితివా? దేవుఁడఁట! దయ్యమఁట! నీభక్తికిఁ గలిగిన ఫలము కాలిలో

ముల్లు, నాభక్తిహీనతకుఁ గలిగిన ఫలము వరహా. నిజముగ
భగవంతుఁడే యున్న నిట్టియన్యాయ ముండదుగదా? ఇక
నైనను నీపిచ్చిభ్రాంతి విడచి నావలె నుండుము" అని
చెప్ప నాభక్తునికిఁ గొంచెము మనసు కలవరపడి యను
మానించుచుండగా నొకజ్ఞాని యటుపోవుచు వారిం జూచి
జరిగిన వృత్తాంత మంతయుఁ దెలిసుకొని యాభక్తునిఁ
జూచి "ఓయీ, నీవు పూర్వజన్మంబున నొకగొప్ప నేరము
చేసితివి. దానికిఁ బ్రతిఫల మిప్పుడు నీవు పాముచేఁ గరువఁ
బడి చావవలసి యుండెను. కాని యీజన్మమందు నీకుఁ
గలిగిన దైవభక్తి యడ్డమువచ్చి నీశిక్ష తేలిక యయ్యెను.
పిమ్మట నాస్తికునిఁ జూచి "ఓయీ నీవు క్రిందటి జన్మమున
నొక గొప్ప సత్కార్యము చేసితివి. అందులకు ఫలముగా
నీ కిప్పుడు ధనరాసి ప్రాప్తము గావలసియుండ నీభక్తివిహీ
నత దానికి నడ్డము వచ్చి నీఫల మతిస్వల్ప మయ్యెను."
అని చెప్ప భక్తునికి సనుమానము దీరి భక్తి వృద్ధినొందెను.
నాస్తికునికి భక్తిబీజములు నాటెను.

126 వ కథ.

ఒక పరమహంస సమాధినిష్ఠుఁడైయుండ నమ్మహాత్ముని స్థితి నెఱుంగని యొక గృహస్థుఁ డాతనిం జూచి, "యోగి వర్యా! మీరేల సకాలంబున సంధ్యావందనము చేయరు?" అని యడుగ నాతఁడు "ఓగృహస్థుఁడా, అజ్ఞాన మనెడి తల్లి చచ్చినది; సుజ్ఞాన మనెడి పుత్రుఁడు పుట్టినాఁడు. ఇట్లు మృతకము, పురుడు రెండు నొకసారి సంభవించి యుండగా సంధ్యావందనము చేయుట కెట్లగును? అని యుత్తర మిచ్చెను.

127 వ కథ.

ఒకానొక స్థలమందుఁ బ్రతిదినమును వేదాంతులు గూడి పరమార్థమునుగూర్చి చర్చించుచుండెడివారలు. ఇట్లుండ నొకనాఁ డాగ్రామమున కొకమహానీయుఁడు వచ్చి నను సంగతి తెలిసి యావేదాంతు లందఱును వారిని దర్శించు టకై బోవ యత్నించుచుండఁగా నచటఁ బంజరము నున్న చిలుక చక్కఁగా మాటలాడుట నేర్చిన దగుటచే నొక

వేదాంతిని బిలచి "యయ్యా మీరమ్మహనీయునిఁ జూచిన ప్పుడు నాకీబంధమునుండి విముక్తి యెట్లగునో తెలుసుకొని రమ్మని" వేఁడుకొనెను. అట్లే యావేదాంతి యామహాపురు షునిచెంతకుఁ బోయెను. అప్పు డాయన నదిలో స్నానము చేయుచుండఁగా "స్వామీ పంజరములోనున్న చిలుకకు బంధవిముక్తి యెట్లగు" నని యడిగెను. ఆమహానుభావుని చెవికి నామాటలు సోకినంతనే తిరిగి మాట్లాడక గభాలున నీట మునిఁగి శవమువలె ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోయెను. ఈయుపద్రవమునకా వేదాంతి యాశ్చర్య పడెను. మిగిలినవా రందఱామహానుభావుని మరణమున కీవేదాంతియే కారణమని వానిని దిట్ట సాగిరి. పాపమా వేదాంతి ఖిన్నుఁడై యింటికిఁ బోయెను. ఇల్లు చేరినంతనే చిలుక "అయ్యా నాప్రశ్న కేమి జవాబు చెప్పినార"ని యడిగెను. అప్పు డాతఁడు "అయ్యో! యేమని తెల్పు దును. నీపాడుప్రశ్న యడిగినంతనే యామహనీయుఁడు మృతి నొందెను." అని యిట్లు పలికినలోపలనే చిలుకగిర

గిర్రఁ దిరిగి నిస్స్పృహమై క్రిందఁ బడెను. ఈయద్భుతమును జూచినవా రందఱు మిగుల నాశ్చర్యమును జెంది యేమి యుఁ దోచక చచ్చినచిలుకను బంజరమునుంచి తీసి యావల విసరి పారవేసిరి. అట్లు పారవేసినంతనే చిలుక బుఱ్ఱున నెగిరి యొకవృక్షాగ్రమునఁ గూర్చుండి " ఓమతి హీనులారా! మీరిన్ని దినములనుండి వేదాంతశ్రవణముఁ జేయుచున్నను, బంధవిముక్తికి మార్గమును గ్రహింపఁ జాల రైరి. ఆమహనీయుఁడు చచ్చెనని మీరు తలఁచుచున్నారు. అయ్యో! మీ రెంతశాస్త్రివారలు! నాప్రశ్నకు వారు చెప్పిన యుత్తరము వారు నాచరించియే చూపిరి. మీ రెన్నిదిన ములు వేదాంతశ్రవణము చేసినను, యెందఱి మహనీయుల దర్శించినను, ఎన్ని దేవతలకు మ్రొక్కినను బ్రతికియుం డియు నెవఁడు ప్రపంచమునకుఁ జచ్చునో వాఁడే జరామ రణము లనెడి బంధములనుండి తప్పించుకొని యానంద ములో నిప్పుడు నావలె స్వేచ్ఛను గాంతు రని హితోప దేశము చేసి యాకాశముపై నెగిరి పోయెను

128 వ కథ.

ఒకసాధువు సర్పముచేఁ గఱవఁబడి మరణావస్థయం దుండఁగా నాతని శిష్యులు "గురువర్యా! అయ్యో, యీ పాడుపాము మీకు మృత్యు వయ్యెఁగదా! మీయోగబల ముచే దానివిషమును హరింపఁ జేయ రాదా" యని యడిగిరి. అందుల కాభక్తుఁడు "శిష్యులారా, జగన్మాత, నన్ను తక్షణమే యామె సాన్నిధ్యమునకు రమ్మని సర్పముచే వార్తఁ బంపి యున్నది. మాతల్లియాజ్ఞను నే నుల్లంఘించను" అని చెప్పి యానందమునఁ గన్నులు మూసుకొని ప్రాణములు విడచెను.

129 వ కథ.

ఒకానొక మనుజుండును వానిభార్యయు విరాగులై యరణ్యమునకుఁ బోవుచుండిరి. ఇట్లు పోవుచుండఁగాఁ ద్రోవలో నొకనవరత్నఖచిత మగు నాభరణము భర్తకుఁ గాన్పించెను. వెంటనే యాతఁడు దానిం జూచి "అహో! యిది నాభార్యకంటఁ బడినయెడల దీనిపై నాశ గలుగ

వచ్చు నని దానిపైఁ గాలితో మట్టి వేసెను. ఇదంతయుఁ జూచుచున్న యాతనిభార్య “ఆహా! మీ రేమి చేయుచున్నారు, చెప్పు” మని బ్రతిమాలుకొనెను. అంతనాతఁడు దాచుటకు వీలు లేక తాను జేసినకార్యమును చెప్పెను. అప్పుడామె నవ్వుచు “ఆహా మీరు తిరిగి యింటికిఁ బోవచ్చును. మీ కింకను వైరాగ్యము కలుగలేదు. నిజమైన విరాగికి మన్నును బంగారము నొకటిగానే గోచరించును. ఇట్టి భేదబుద్ధి మీకుఁ బోకయున్నచో సంసారము నేల త్యజించితిరి” యని చెప్పినంతనే నాతఁడామెవైరాగ్యమునకును, బుద్ధికుశలతకును మిగుల సంతసించెను.

150 వ కథ.

కర్ణునితో సమానమైనదాత లేఁడని ప్రపంచమంతయుఁ బొగడుచుండ దుర్యోధనుఁడు సహింపఁ జాలక యాతనికన్న నెక్కుడుపేరు సంపాదించవలెనని, కర్ణునివలె దానము దానకంకణము గట్టుకొనెను. సర్వజ్ఞుఁడగు శ్రీకృష్ణభగవానులు దుర్యోధనుని బరీక్షింపఁదలఁచి యొక

బ్రాహ్మణవేషము దాల్చి వానిచెంతకుఁ బోయి దాన మడి
గెను. అప్పు డా రాజు "ఓభూసురోత్తమా మీకు ద్రవ్య
ముగాని, యిండ్లుగాని, భూములుగాని యేమి కావలె న
న్నను నిచ్చుటకు సిద్ధుఁడనై యున్నాను. మీ కేమి కావ
లయునో సెల వొసంగుఁడు" అని వినయవిధేయములతో
నడుగ నాబ్రాహ్మణవేషధారి "రాజా నా కివేమియు నవస
రములేదు. నే నొకక్రతువును జేయ సంకల్పించినాను.
అనాఁటికి నాకుఁ గావలసిన కట్టెపుల్లలుమాత్రము దయచే
సినచో నదే మహాభాగ్య" మని విన్నవించినంత నే దుర్యో
ధనుఁడు "ఓహో, యెంతస్వల్పకోరిక గోరితివి ! అట్లే
కానిమ్ము" అని చెప్ప యాబ్రాహ్మణుఁడు వెడలిపోయెను.
పిమ్మట సర్వశక్తుం డగుశ్రీకృష్ణుఁడు పదిహేనుదినము
లహోరాత్రములు కుంభవర్షము గురిపించి యెచ్చటను
నొక్కయెండుపుల్లయైన లేనట్లుచేసి దుర్యోధనునికడకుఁ
దిరిగి బ్రాహ్మణవేషముతో బోయి "ఓ మహారాజా, నేనడి
గిన కట్టెపుల్లలు దయచేయరాఁ" దని యడిగెను. అప్పుడు

దుర్యోధనుఁడు విస్మయముఁ జెంది "ఓబ్రాహ్మణోత్తమా, గడచిన గొప్పవర్షములచే నెచ్చటను రెండుకట్టెయే లేదు. మీకుఁ గావలె నన్న నెంతధనమైన నిచ్చెదను. లేక కొన్నిరోజులు మీక్రతువును నిలిపినచోఁ బిమ్మట మీకెంత కలపనైన నిచ్చెదను" అని చెప్పినంతనే యాబ్రాహ్మణుఁడు "ఓహో రాజా నీవేమో మహాదాతవని విని నీచెంతకు వచ్చితిని. నీమాటలునమ్మి క్రతువుచేయుట కిప్పుడు సమకూర్చుకొంటిని. కట్టెపుల్లలే యివ్వజాలక నాక్రతువుగూడ నిలుపుకొమ్మని సలహా యిచ్చుచుంటివి. చాలు చాలు నీచేత కానిచోఁ గర్ణునిచెంతకే పోయెదను" అని చెప్పి తిరిగి పోయి కర్ణునియొద్దకేగెను. కర్ణుడు వీనికోరిక విని కొంచమాలోచించి సేవకులను బిలచి తనదివ్యభవనమును కొంత నూడఁదీయించి యందలి విలువగల కలపనంతయు నాబ్రాహ్మణుని కిచ్చి పంపెను. ఆబ్రాహ్మణుఁ డాకలపనంతయుఁ బండ్లపై నెక్కించి దుర్యోధనుని యింటిముందరగాఁ బోవుచుండ దుర్యోధనుఁ డాశ్చర్యముచెంది అహా, నిజముగఁ

గర్జనకే దాతశబ్దము చెల్లును గాని నావంటివానికిఁ గాదు ”
అని సిగ్గుఁ దెచ్చుకొని తాను గట్టుకొనిన దానకంకణమును
దీసివేసెను.

131 వ కథ.

ఒకగ్రామములో నొకపేదవాఁడు కలడు. వాఁడొక చిన్నగుడిసెలోఁ దనయాలుబిడ్డలను దనకష్టార్జితమువల్ల బోషించుచు సుఖంబునఁ గాలముఁ గడుపుచుండెను. ఆగుడిసెకు సమీపముననే మిక్కిలిసౌందర్యమైన యొక భవనమును నిర్మించి యందుఁ గాపురము చేయుచున్న యొకధనికుఁడు కలడు. ఆధనికున కొకప్పుడును మన శ్శాంతి లేకఁ యెద్దియో యొక కలవరముగలిగి సంతోష మన నెట్టిదో నెఱుఁగనివాఁడై యుండెను. ఇట్లుండ నాగ్రామమున కొకసన్న్యాసి వచ్చెను. అప్పు డాధనికుడు ఆయనను దర్శించి “ స్వామీ, భగవంతుడు నాకన్నివిధ ముల పూర్ణమైన నైశ్వర్య మిచ్చినను అదరిద్రున కున్న మన స్థిమితము నాకు లేదు. వాని ముఖమం దెప్పుడును సంతో

వము తాండవమాడుచుండును. ఇందుకుఁ గారణ మేమని యడిగెను. అప్పు డాసన్యాసి "ఓయీ! నీమనశ్శాంతిని భంగము చేయుచున్నది నీధనమే" యనెను. అంత నాధనికుఁడు ఆశ్చర్యము జెంది "అహా! సమస్తసౌఖ్యములు ధనముచేతనే లభించుచుండగా నాసౌఖ్యభంగమునకు ధనమెట్లు కారణమగును? ఇది వింతగా నున్నది. నాసందేహము దీర్పు" డని యాసన్యాసిని యడిగెను. అంతట వారిద్దరును యాపేదవాని గుడిసెకుబోయి వానికి దెలియకుండ నొక గుడ్డలో 99 రూపాయలనుగట్టి గుడిసెలో బడవేసిరి. అమరునాడు తిరిగి వారిద్దరును యాగుడిసెకుఁబోయి వానిని జూచిరి. ఆబీదవానిముఖము వాడిపోయి సంతోషహీనమై విచారగ్రస్తమై యుండెను. అందులకు కారణమేమని సన్యాసి వానినడుగ వాడు అయ్యా నాకు నిన్నటిదినమున ఒకసంచి దొరకినది. అందు 99 రూపాయలు మాత్రమే యున్నవి. నూటికి ఒక్కటి తక్కువగా యుండుటచే దానిని గూడ పూర్తి జేయ వలెనని మేమందరము నిన్నటి

నుండి పస్తుంటిమి. ఈకారణముచే నాముఖము వాడియు
న్నది. మఱియు ఈరూపాయలను ఎక్కడైన దాచినచో
నొంగ లపహరింతురేమో ననియు నెవరికయిన అప్పిచ్చి
నచో తిరిగి యివ్వరేమో యని జిజ్ఞాసయు నాపిల్లలు
యీధనమంతయు తమకే యివ్వమని బాధించుటచే దుఃఖ
మును పొంది యున్నా నని చెప్ప యాధనికుని సందేహము
తీరెను.

132 వ కథ.

జర్మన్ దేశస్థుడును తత్వవేత్తలలో నగ్రగణ్యుండు
నగు "క్యాంటు" అను నాత డొకదినమున నాత్మవిచారణ
యందు మగ్నుడై మార్గమున బోవుచుండ తనచేతికఱ్ఱ
యొక పెద్దమనిషికి తగిలెను. అంత నాతడు "క్యాంటు"
ను జూచి కోపముతో "ఓయీ నీ వెవరు?" అని ప్రశ్నిం
చెను. అంత క్యాంటు చిరునవ్వుతో నీవు నన్నడిగిన
ప్రశ్నకు నీవే సదుత్తరము చెప్ప గలిగినయెడల నీభూమండల
మంతయు నే నెట్లయిన నార్జించి నీకు బహుమాన మొసం
గెదను" అని చెప్పెను

133 వ కథ.

ఒకపిల్లవాడు మరియొకపిల్లవానితో “నీవు దేవుడున్న స్థలము చూపించినయెడల నీ కొకపండు నిచ్చెద” నని చెప్పెను. రెండవపిల్లవాడు “నీవు దేవుడు లేనిస్థలము చూపించినచో నీకు రెండుపండ్లు నిత్తు నని” జవాబు చెప్పెను.

134 వ కథ.

పూర్వకాలమున ఒకమనుష్యుడు మఱియొకనికి కొంత భూమి నమ్మెను. అతడు దానిని త్రవ్వుచుండగా ధనముతో నిండిన రెండుబంగారుకలశములు దొరికెను. వెంటనే వాడు యాకలశములను దీసికొని తనకు భూమి నమ్మినవాని యొద్దకు వెళ్ళి “అయ్యా మీకు నా కమ్మినభూమిలో యీద్రవ్యము దొరకినది. ఇది మీదే గనుక దీనిందీసుకొను” డని చెప్పెను. అంత నామనిషి “అయ్యా నాభూమిని మీ కమ్మినపుడే అందుండెడిధనముసహా మీదేగాని నాదె ట్లగును? గనుక దానిని మీరే దీసుకొం” డని తిరిగి యిచ్చె

వేసెను. గాని యాతడు “ఓహో యి దెక్కడియన్యా
యము మీరునాకు భూమినే అమ్మితిరిగాని అందుండెడి
ధనము నమ్మలేదు గదా. ఇట్టి పాపకృత్యమునకు నేనొడి
గట్టుకొనను” అనిదానిని తిరిగివానికేయిచ్చెను. ఇట్లీయిరు
వురు వివాదములాడుచు ధర్మరాజు చెంతకు బోయి చెప్పు
కొనెను. ఆరాజు యిద్దరిని తృప్తిచేయ జాలక సర్వజ్ఞుడగు
శ్రీకృష్ణుని సాన్నిధ్యమునకు బంపెను. అంత నామహాను
భావుడు వీరిద్దరి వివాదమును విని “మీకొక సంవత్సరము
గడువు బెట్టితి. అంతవరకు నీరెండుకలశములను చెరియొ
కటి భద్రముగా గాపాడి సంవత్సరాంతమునకు తిరిగి నా
యొద్దకు వచ్చినచో మీకు న్యాయము చెప్పెద” నని చెప్పి
పంపివేసెను. ఇదంతయు జూచుచున్న ధర్మరాజు ఆశ్చ
ర్యము జెంది “కృష్ణా నీవు మహానుభావుడ” వని “వారిని
నీయొద్దకు బంపితిని, వారికి హిత మగు తీర్పును చెప్పి యిద్ద
రిని సంతోష పరచక యీస్వల్పకార్యమునకు సంవత్స
రము గడువుబెట్టితివి. ఇంతమాత్రము నేను చేయ లేక

పోలినా" యని పరిహసించెను. అంత శ్రీకృష్ణుడు చిరున
గవ్వుతో « ధర్మరాజా నేను వారివివాదము పరిష్కరించి
తిని. వారు మరల మనవద్దకు రారు" అని చెప్ప నారాజున
కేమియు నర్థముగాక దానిని వివరించి చెప్పుమనెను.
అప్పుడు కృష్ణుడు « రాజా ఆబంగారు కలశముల నిద్దరికి
చెరియొకటి నిచ్చి క్రమముగా నొకసంవత్సరము కాపాడు
డని చెప్పియుంటిని. ఇట్లొకసంవత్సరము ఆధనమును
తమయొద్దనే యుంచుకొనుటచే కొంతకాలమునకు సాంగ
త్యదోషము వాటిల్లి వారిద్దరికిని దానియందు ఆశగలిగి
దక్కినదే చాలు నని సంతోషించి న్యాయస్థానమునకు
బోయిన అదికూడ పోవునేమో యని భీతిచే యూరక
యుందురు" అని చెప్ప ధర్మరాజు శ్రీకృష్ణుని యపారజ్ఞా
నమున కచ్చెరవు నొందెను.

135 వ కథ.

ఇగ్లాండు దేశమునందు న్యూటన్ అనుతత్వవేత్త తన స్నేహి
తు నొకనిని భోజనమునకు బిలచి, ఆసంగతి తనయింట నందు

వానికి తెప్పటకూడ మరచి తత్వవిచారణయందు మగ్నుడై
యుండెను. పిమ్మట వానిస్నేహితుడువచ్చి యాతత్వవేత్తకు
భంగము కలుగునేమో యని పిలువకనే అతనికద్ద బల్లపై
నమర్చియున్న యాహారమును భుజించి వెళ్ళిపోయెను. పిమ్మ
టకొంతసేపటికా తత్వవేత్త స్పృహకువచ్చి బల్లమీదనున్న
యుత్తపళ్లెమును గిన్నెను, పండ్లతోళ్లను జూచి, ఆహా
నేను భుజించినసంగతియే నాకు తెలియలేదు! ఈదృష్టాం
తమిక్కడ లేకున్నచో నేనింకను భోజనము జేయలేదనే
యూహింతునుగదా యని కడుపునిండిన వానివలె సంతసించి
తిరిగి ధ్యానమగ్నుడైయుండెను.

186 వ గథ.

ఒకరాజుభార్య చాలదైవభక్తిగలిగి సకల సద్గుణసంప
న్నురాలై యుండెను. ఒక్కసారియైన నోట "రామా"
యని యుచ్చరించనియామెభర్తను ఎటులైన భక్తివంతు
నిగా జేయ వలెనని యెన్నివిధముల భోధించినను నిష్ఫలమై
మిగుల చింతించుచుండెను. ఇట్లుండ నొకనాడు రాజు

నిద్రబోవుచు 'రామా' యని నెమ్మదిగ కలువరించెను. అప్పు
డాపార్థివమణి మహదానందంబునొంది అహా నేటికిగదా
నేను ధన్యురాల నైతిని అని మిగుల సంతసించి మరునాడు
పట్టణమంతయు నలంకరింప జేసి పేదలకు అన్నవస్త్రము
లనిచ్చి విశేషధనమును దానము జేసి గడువైభవముల
జరుపుచుండగా రాజు యింతలకుఁ గారణము దెలియక
భార్యకృత్యముల కాశ్చర్యమొంది యామెను దానికి గార
ణము జెప్పుమని యడిగెను. అంత నా పతివ్రతాతిలకము
'నాథా, యిన్నిదినములకు మీనోట భగవన్నామమును,
వినగల్గితిని. ఇంతకన్న నాకు బరమానందమేమున్నది, ఇది
యేకారణము" అని చెప్పెను. ఇది వినినంతనే రాజు విస్మ
యము జెంది "నే నేమని బల్కితి! యెప్పుడు బల్కితి!'
యని యడిగెను, అంత నామె "నాథా మీరు నిద్రించుచు
రామా యని కలువరించితిరి" అని యనినంతనే రాజు
"అయ్యో యెన్నిసంవత్సరములనుండియో మిగుల భద్రము,
గ నాహృదయకమలమునందు దాచుకొనిన నామూలధనము

వెల్లడి యయ్యె గదా యని ప్రాణములువిడిచెను.

187 వ కథ.

కొన్ని సంవత్సరములక్రిందటనే గుంటూరుపురమున కొకది
గంబరిగానున్నయోగిని యెచ్చటనుండియోవచ్చి బజారున
బోవుచుండగా ఒక రాచకీయయుద్యోగస్తుడు చూచి యా
మెను కారాగృహమున బెట్టించెను. అప్పుడమ్మహాసీయూరా
లిని దర్శించుటకై వెళ్ళినవరొకరు "అమ్మా మీరేల బట్టకట్ట
రు? అని ప్రశ్నించెను. అందు కామె నేను బుట్టినపుడే
చర్మవస్త్రమును ధరించి వచ్చితి. దీనిపైమరియొకవస్త్ర
మేల?" నని చెప్పెను. అంత వారుతిరిగి "అమ్మా మీరిట్లుం
డదలచినచో నడవులలో నుండవలెను గాని పట్టణములకు
రా కూడదు" అని చెప్ప నాదిగంబరి "నేనిప్పుడు ఘోరా
రణ్యమం దున్నాను. మీరు చెప్పినయడవులలో నుండు
యడవిమృగములు నన్నేమియు బాధించక నాతో మైత్రి
గలిగియుండెను. గాని యాప్రదేశమున నన్ను గారాగృహ
మున బంధించి విచ్చుకత్తులతో పహారానిచ్చుచున్నారు

నే నొకరిని సలుకరించలేదు. ఒకరిని దూషించలేదు. నా త్రోవను నేను బోవుచుంటిని, యిట్టి నిరపరాధులను బాధించు ప్రదేశము ఘోరారణ్యముకంటె నెక్కువయే గదా!" యని జవాబు చెప్పెను.

188 వ కథ.

ఒకనాడు రామతీర్థస్వామి అమెరికా దేశమందుపన్యసించుచు రాజకీయ విషయములనుగూర్చి అధికముగ ప్రసంగించెను. ఆసభయందు న్యాయాధికారులును, న్యాయవాదులును, యింక గొప్పగొప్ప లుద్యోగములలోనుండు అనేకులును గలరు. ఉపన్యాసాంతరమందు న్యాయాధికారులు స్వాములవారిచెంతకు వచ్చి "స్వామీ, మీ రిట్టి విషయములను యిక ముందెన్నడును ప్రసంగించవలదు ఏలయనగ నీదేశచట్టముల ప్రకారము మిమ్ము చెరసాలయందుంచుటయో, లేక నురిదీయుటయో సంభవించును. ఇది మీయొక్క శ్రేయస్సును గోరి పలుకుచున్నార" ని హితవు జెప్పిరి. అంత రామతీర్థులవారు "ఓదయానిధు

లారా, ఈదేహ మేమైనను సరే సత్యమునే ప్రకటించెదను. ఇప్పటివరకు నన్ను (ఆత్మను) ఛేదించగల్గిన ఖడ్గము చేయ బడలేదు. వేయేల, యించుకైనను నాకు హానిచేయగలుగు ఆయుధ మింకను పుట్టబోయి బడలేదు. నాకుపుట్టుక లేదు. చావు లేదు. భూతభవిష్య ద్వర్తమానములం దొక్కరీతిని యున్నవాడను. నాకు భయ మేల" యని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. అంత వారు స్వాములవారి ధైర్యసాహసము లను స్వార్థపరిత్యాగమును గొనియాడుచు మరలి పోయిరి.

139 వ కథ.

రాధాకృష్ణ సంవాదము.

రా:—కృష్ణా, నీఅసత్యములకు మేరలేదు. అహా! ఇట్టి యసత్యప్రపంచము నొకదానిని కల్పించి మనుష్యుల నెంతమాయబుచ్చుచున్నావు.

కృ:—నిజమే. నేను అసత్యవంతుడనే యనుకొనుము. గాని నాఅసత్యమును అసత్యముగా నెవరుదెలిసికొం దురో వారికీఅసత్య ప్రపంచమంతయు మాయమై సత్య

స్వరూపుడ నగు నే నొక్కడనే గాన్పింతును సుమా.

రా:— అది యటుండ నిమ్ము. నీవు మోసగాడ వనియైన నొప్పుకొనెదవా లేదా? నీవును నేనును నిజమున నొక్కటే యైనను నీకును నాకును భేదముగల్పించితివి గదా? యిక నీవు మోసగాడ వని యనుటకు సందేహ మున్నదా?

కృ:— నిజమే నేను మోసగాడనే యనుకొనుము. గాని యెవరు తానును నేనును వేరని భావించునో యట్టి వారికి మాత్రమే నేను వేరుగా గాన్పింతును, గాని తానును నేనును ఒక్కటే యని భావించువారికి యొక్కటిగానే యుందును. ఇందు నాతప్పేమి?

రా:— నిజమే, నీయందేతప్పును లేదు. గాని దొంగ తనముమాత్రము పూర్తిగా గాన్పించుచున్నది. నీవంటి దొంగయే లేదు. మనుష్యులజ్ఞాననేత్రమునందు మాయ యనుమందు జల్లి వారియానందమనుద్రవ్యము నపహ రించి వారినిదుఃఖములపాలు జేయుచుంటివి? ఇంతకన్న

దొంగతన మేమి? ఇది యైన నొప్పుకొనెదవా?

కృ:—సత్యము బల్కితివి. నేను దొంగనే యనుచున్నావు గాని వేదములున్ను "తస్కరాణాంపతిః" యని దొంగలరాజాపహితము వర్ణించుచున్నవి. గాని నేను చేయుదొంగతనము అందరివలెనే గాదు ఎవరు అజ్ఞాన మనెడినిదురలోబడి తా మెవ్వరైనది మరచి నిద్రించుచుందురో అట్టి వారిని మేల్కొలుపుట కెంతయో ప్రయత్నింతును. అప్పటికిని వారు లేవనియెడల వారిధనమును అపహరించుచుందును. ఇందుమాత్రము నాతప్పేమి?

రా:—కృష్ణా, నీ కేమి మాటలురాని వాడవా? అన్నిటికి నన్ని సమాధానములు చెప్పుచున్నావు, కాని నీవు మిక్కిలి క్రూరుడవు సుమా! నిన్ను దయాస్వరూపుడవని యెట్లు బలికెదరో తెలియదు! పిల్లికి చెలగాటము యెలుకకు ప్రాణసంకటము అనునట్లు నీలీలయంతయు హింసామయముగదా. ఆహా! నీ కెంతటికఠినాత్ముడవు!

కృ:—రాధా, నిజముగ నేను కర్తినాత్ముడనో లేక దయా స్వరూపుడనో యోచించి చెప్పుము! అందరియందును ఆత్మస్వరూపముగ నున్న నన్ను కొంచమైన హింసయు నితలపక లోకులు బూడ్చి మట్టి గప్పి నన్ను దలపనైన దలపకున్నారు. వారంత కృతఘ్ను లైనను నేనుమాత్రము యెవరిని విడనాడక యెవ్వరికి గావలసినది వారికిచ్చు చు తుదకు నాయందు లీనము చేసుకొనుచున్నాను.

రా:—కృష్ణా, నీయుక్తుల కేమి గాని, నీయంతవ్యభిచారి లేదుగదా! నీప్రియురాండ్రసంఖ్యకు మితమున్నదా? ఇదియైన నొప్పుకొనెదవా?

కృ:—రాధా, నాయందెన్నిదోసము లెంచుచుంటివి! నీ వారోపించిన యీనిందయు సత్యమే. ప్రతిజీవాత్మయు నాప్రియురాలే. నాప్రియురాండ్రతో అనేక విధముల సరస సల్లాపములాడుచుందును. కొన్ని సమయముల నేను మగుడుగాను, కొన్నిసమయములు నేను పేడుగను కొన్ని సమయముల ఒకటిగాను యిట్లనేక

విధముల లీలావినోదములు సల్పుచునకు నేనును వాత్రి యరాత్రమును యెప్పటికిని ఖేదభావములేక నొక్క టిగానేయుందుము.

రా:—కృష్ణా, జగన్నాటకసూత్రధారుండ వగునీకు సమాధానము చెప్పలేను గాని మఱియొక్క సందేహము మాత్రము దీర్చుము. నీవు పక్షపాతివిగా నాకుగాన్పించుచున్నావు. ఇదియైనను సత్యమేనా?

కృ:—రాధా, నేను పక్షపాతకుడ నని తలచువారికి నటుల నేగాన్పింతును, గాని నేనుమాత్రము పిపీలికాదిబ్రహ్మపర్యంతము గలఅనంతజీవకోటిని ఒకేవిధమున కాపాడుచు రక్షించుచున్నానుసుమా, న్యాయం చెప్పటికి తప్పు లేదు.

రా:—కృష్ణా, అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుం డగు నీయట్టి మహామహుని కృత్యములు అవాఙ్మానసగోచరంబు గదా! నీదాసానదాసుల పాదరేణువునకైనను బోల్పదగనినావంటి యసమర్థురాలు నిన్నెంచుటకంటె

మౌనము ధరించి మునులవలె గూర్చుండుటయే మేలు"
అని చెప్పి యూరకుండెను.

140 వ కథ.

హెర్బర్టుస్పెన్సరు అను నొక ఇంగ్లాండు దేశస్థుండె
ను. అతను మహాజ్ఞానసంపన్నుడును, సకలవేదాంతరహ
స్యతత్వవేదియునై యుండెను. ఒకనాఁడొకవిద్వాంసుఁడు
ఆయనతో " అయ్యా మీజ్ఞానవికాసము అపారపారావార
ముగా నున్నది. మీ కింతజ్ఞానసంపత్తి గలుగుట కెన్నిగ్రంథ
ములు జదివితిరో! యని ఆశ్చర్యమున బలికెను. అంత నాత
త్వవేత్త నవ్వుచు "నేనిసేనగ్రంథములను జదివినచో జ్ఞాన
హీనుఁడను గానే యుందును. సృష్టి యనెడి బ్రహ్మాండగ్రం
థమును నేసదా పారాయణచేయుచుండుటచే నాకీజ్ఞాన
వికాస మబ్బె" నని జవాబు చెప్పెను.

141 వ కథ.

మిక్కిలి ధనవంతుడును పరమలోభియు నగువాఁడొకఁడు
మ్యూరు తనద్రవ్యమంతయు రాసులురాసులుగా పెట్టలో

పెట్టి భూమిలో బూడ్చుచుండెను. ఇదంతయు జూచు
చున్న నొక సన్న్యాసి అందుకు గారణమడిగెను. అప్పు డా
ధనికుడు "ఎప్పు డెట్టియవసరమువచ్చునో యెవరికి దెలి
యును? ముందెప్పుడైన మిక్కిలియవసరము గలిగినప్పుడు
ఉపయోగపడుటకై ధనముదాచుచున్నానని చెప్పెను.
అంత నాసన్న్యాసి మారు పలుకక వెడలిపోయి మరునాడా
ధనికుని తనమఠమునకు వచ్చునట్లు జేసెను. అప్పుడా
సన్న్యాసి మిక్కిలిప్రయాసతో పెద్ద పెద్దరాళ్లను దెచ్చి
యొక పెద్దగోతిలో వేసి బూడ్చుచుండుటజూచి ఆశ్చర్యము
జెంది "స్వామీ, మీరేల యిట్టి నిష్ఫలపు గార్యము జేయు
చుంటిరి" అని యడిగెను. అంత నాసన్న్యాసి, నాకెప్పు
డెట్టి యవసరమువచ్చునో, ఏమఠములు గట్టించ వలెనో
ఎవరికి దెలియును! ఎప్పుడే క్షామమైనను, మరేయుపద్రవ
మైనను వచ్చి యూరికొంపలన్నియు గొట్టుకుపోవునేమో
నని రాళ్లను భద్రముగా దాచుచుంటి నని చెప్పెను. అంత
నాధనికుడు పకపక నవ్వుచు, అహా యేమి విపరీతము

బల్కుచుండిరి. ఈకొండలన్నియు గొప్పకొండలు రాళ్ళు తెల్లనైన కనకమగునా? ఇంతకన్న నా వివేక ముండునా యనెను. ఆ సన్యాసి "సకల లోకాధి నాథుండును పరమపితయు, జగద్రక్షకుండు నగు పరమేశ్వ రుడు చీమ మొదలు బ్రహ్మపర్యంతము పోషించి రక్షించు చుండగా నీబిడ్డకొరకు ధనము నార్జించుట కంటె నవివేకము గలదా?" అని బుద్ధిచెప్పెను.

173 వ కథ.

చక్రవర్తిసూనుం డగు బుద్ధుడు విరాగియై కాషాయవస్త్ర ములు ధరించి చేత నొకభిక్షాపాత్రను బూని తిరుగుచుం డగా, చక్రవర్తి చూచి మిగుల చింతాక్రాంతుడై "అయోధ్యా ధిపుడుగా భూమండలమంతయు బాలించు మహారాజుయొక్క పుత్రుడవై యుండియు భిక్షుకునివలె సన్యాసి వేషమును దాల్చి మావంశమునకంతను అపకీర్తి దెచ్చుచుంటివి గదా! నేను గాని నా తండ్రిగాని, నాతాతముత్తాతలు గాని యెన్నడైన నిట్లు దరిద్రునివలె భిక్షములో బిచ్చమెత్తి

రా? నావంశీయులందరు అనేకతరములనుండియు చక్ర
వర్తులుగానే యున్నారుగాని యెవరైన సన్యాసిగా నొక్క
రును లేరు. కావున నీది మానమర్యాదానాశనము అని
చెప్పెను. శుద్ధోదనభూపతింగని బుద్ధభగవానులు చిఱునగ
వ్వుతో॥ రాజేంద్రా, అట్లుకాదు నీవంశీయులందరును చక్ర
వర్తులేగాని నావంశీయులందరును అనేకతరములనుండియు
సన్యాసులుగానే నాదివ్యదృష్టికి గోచరించుచున్నది. నీవును
నేనును జీవయాత్రలో వేరువేరుమార్గముల బోవుచు అనే
కుల గర్భములబుట్టుచు జచ్చుచు యీజన్మమున నిక్కడ
గలసితిమి. తిరిగి నీదారిని నీవును, నాదారిని నేనును బోవ
లసినవారలమేగాని వేరుకాదు" అని ప్రత్యుత్తర
మిచ్చెను.

143 వ కథ.

ధృవుడను రాజకుమారుడు తన తండ్రికంటె నధికరా
జ్యమును సంపాదించవలెనని ఘోరారణ్యమునకేగి యేకాం
తమున నిశ్చలమనస్కుండై యనేక సంవత్సరములు తప

మాచరించుచుండెను. ఇట్లు కొంతకాలమునకు కామి తార్థప్రదాయకుండగు భగవంతుడు ప్రత్యక్షమై "ఓ కుమారా, నీభక్తికి సంతసించితి. నీకేమి కావలయునో కోరుము" అని పలుక నాభక్తాగ్రేసరుండు "హేదేవా, నాకేకోరిక యులేదు. నేను వాంఛారహితుండను" అని చెప్ప భగవంతుడు "మేలూ, ఏకోరికయే నీవు కరచితివా, ఏజనకుని కన్నను మిన్నయగు రాజ్యైశ్వర్యము కోరిగదా నీవు తపమాచరించుచుంటివి! కాన నేకచక్రాధిపుడవై ప్రపంచమంతయుఁ బాలించుము" అని పలుక నాబాలుడు "ఓసచ్చిదానందమూర్తీ, గాజుముక్కలకై వెదకుచుండ దివ్యమాణిక్యము దొరికినట్లును, జలబిందువులకై వెదకుచుండ అమృతకలశము దొరికినట్లును, రాజ్యైశ్వర్యమునకై వెదకుచుండ నఖండసచ్చిదానందమూర్తివగు నీదర్శనము లభించినది. దేవా, నాకేల! పూర్ణసంతుష్టుడనైతి సర్వవాంఛారహితుడనై ఆనందభరితుడనైతి" నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

144 వ కథ.

ఒక జ్ఞానిచెంతకుఁ భార్య మిగుల దుఃఖించుచుఁ బోయి "ఆర్యా మన యేకపుత్రుఁడు జచ్చెను" అని యేడువసాగెను; అంతఁ జ్ఞానికంట్లనుండి కన్నీరు కాల్వగాపారెను. అప్పుడు దగ్గరనున్న శిష్యుఁడు తనగురువు దుఃఖించుటజూచి గురువుకంటె నెక్కువగా నేడ్చెను. అంతటగురువు శిష్యుని జూచి "శిష్యరత్నమా, నీవెందుకు దుఃఖించుచున్నా" వని యడిగెను. శిష్యుఁడు "గురువరా, తామెందుకు ఏడ్చుచుంటిరో నాకు సెలవిండు" అని యడుగ గురువు "ఓరీ, నాపుత్రుఁడు చచ్చెనని నేనేడ్చుచున్నట్లు నీవు భావించితివేని అట్లు కాదు. నాపుత్రుని వాఁడు జచ్చెనని దుఃఖించువారల దుర్జ్ఞానమును జూచి యయ్యో నేనింతకాలము బోధించిన యంతయు నిష్ప్రయోజన మయ్యెగదా యని దుఃఖించితిని గాని మఱియొకటి కాదు. యిక నీవేడ్చుట కేమి కారణమో చెప్పుము" అని పలుకఁ శిష్యుఁడు "దేవా మీవంటి జ్ఞానసంపన్నులకింకను నేను నాది యను అహంకారము

కారము లించుకయుండి యిప్పుడు పుంశ్చునకు గాని మయ్యెగదా యని దుఃఖించితిననెను. అప్పుడు గురువు తన శిష్యుడు తనకన్న మించినవాడయ్యెనని సంతసించెను.

145 వ కథ.

ఒకరాజు తన మంత్రికి లక్షరూపాయలు నిచ్చి సన్యాసులకుఁ బంచిపెట్టుమని యాజ్ఞాపించెను. బుద్ధిశాలియగు నామంత్రి సరే యనిపోయి మరునాడు తిరిగి యాధనరాశి నంతయు రాజాయెదుటఁబెట్టి "రాజేంద్రా నాకెవ్వరును సన్యాసులు గాన్పించరే" యనెను. రాజాశ్చర్యమున "యేమి సన్యాసులే కనుపించలేదా! మనపురమందు వేలకొలది సన్యాసులుండ నొక్కడైన గాన్పించలేదని బలుకుట కడు వింతగా నున్నద" నెను. అప్పుడామంత్రి "దేవా నిజమైన సన్యాసి ధనముఁ స్వీకరించడు. ధనముఁ స్వీకరించువాడు సన్యాసికాడు. గాన మీరిచ్చిన ధనము నెట్లువినియోగ పరచవలెనని నాకుఁ దెలియక తిరిగి తెచ్చితి" ననెను. రాజు మంత్రియొక్క బుద్ధికుశలతకుఁ సంతసించెను.

146 వ కథ

ఒకానొకరాజు గలడు ఆరాజు తనయాస్థానపండితుం కీమూడుప్రశ్నల నిచ్చెను.

1. దేవుఁ డెక్కడ కూర్చుండును ?

2. దేవుఁ డేదిక్కు జూచుచుండును ?

3. దేవు డేమి చేయుచుండును ?

ఈప్రశ్నలకు సదుత్తరము నివ్వనిచో శిరచ్ఛేదనము చేయింతునని యాజ్ఞాపించెను. అంతట నాపండితుడు మిగుల భయముగలవాడై 10 దినములు సావకాశమడిగి యింటికి బోయి యేమియుదోచక మంచమెక్కెను. ఇట్లుండ జ్ఞానసంపన్నుఁడగు నాపండితుని సేవకుడు తనయజమానుని దుఃఖమునకు గారణము తెలుసుకొని, పండితుని యూరడించి రాజుచెంతకుఁ దానుబోయెను. చింకిగుడ్డలు కట్టుకొని కడుమూఢునివలె నున్నయాసేవకుని జూచి రాజు ఆశ్చర్యమునొంది నీవెందుకు వచ్చితివనెను. సేవకుడు ఓభూపాలాగ్రణీ, మీరు మాయజమానునకిచ్చిన ప్రశ్నలకుత్తరముఁ

జెప్పుటకు వచ్చితిని. మాయజమానుడు జబ్బుగానున్నందున నన్నుబంపించెను. ఇది మీకిష్టమేనా యనెను. రాజు "ఓహో యిష్టమైనదే. కాని నీవు చెప్పలేనిచో ప్రాణములు గోల్పోవుటకు సిద్ధముగానుంటివా యనెను. అంత సేవకుడు సిద్ధమేగాని నేనొక్కటి మిమ్ములఁ గోరుచున్నాను. బోధకుడున్నతస్థానమందుండును, బోధింపబడువాడు క్రిందను గూర్చుండుట శాస్త్రవిహితము. అది మీకు సమ్మతమైనచో నేను చెప్పునంతవరకుఁ మీసింహాసనము నాకిచ్చి మీరు క్రిందఁ గూర్చుండవలె ననెను. రాజు అందుకంగీకరించి యాసేవకునిఁ సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁజేసి? తాను క్రిందఁ గూర్చుండెను. అప్పుడు సేవకుడు కొన్నిపాలఁ దెప్పించి "రాజా యిందు వెన్నయున్నదా లేదా? చెప్పవలెననెను. రాజు "ఉన్నదనెను సేవకుడు ఎచటనున్నదో చెప్పవలె ననెను. రాజు కొంచమాలోచించి అంతటా యున్నదనెను. సేవకుడు, భగవంతుడును అదేవిధమున నంతట నున్నాడని చెప్పెను. పిమ్మటఁ ఒకదీపము వెలిగించి "రాజా యీ

దీపము మీఁదివైపు ప్రకాశించుచున్న దనెను. రాజుఅగ్నివై పునఁ బ్రకాశించుచున్న దనెను. అప్పుడు సేవకుఁడు భగవంతుఁడును ఇట్లే చూచుచున్నాఁడని చెప్పెను. పిమ్మట దేవుఁ డేమి చేయుచుండు ననెడు మూఁడవప్రశ్నకు నిట్లుఁ జెప్పెను. “ రాజా యిప్పుడు నేనెచట నున్నాను? రాజా సింహాసనముపై నున్నావు అనెను. సేవకుఁడు రాజా నీ వెచట నున్నావు? అనెను. రాజు నేను క్రిందనున్నాననెను. అంతఁ సేవకుఁడు రాజా భగవంతుఁడు రాజునిఁ సేవకునిగను, సేవకుని రాజునిగను, ధనవంతుని దరిద్రునిగను, దరిద్రుని ధనవంతునిగను, కీర్తివంతుని కీర్తిహీనునిగను, కీర్తిహీనుని కీర్తివంతునిగను, ఎప్పుడును మార్పులనుఁ జేయుచుండునని చెప్పెను. అంత రాజు మిగులఁ సంతసించి వానికిఁ దగు బహుమాన మిచ్చిపంపెను.

147 వ కథ.

పరీక్షిన్మహారాజుకు శ్రీశుకులవారు ఏడుదినములలో తత్త్వోపదేశముఁజేసి ముక్తునిజేసెననెడి భాగవతకథను ఒకఁ

రాజు విని తనపురోహితునిఁ బిలిపించి తనకుఁగూడా ఏడు
దినములలో ముక్తినిఁ జేయుమని యాజ్ఞాపించెను. అటులఁ
జేయకుండిన యెడల శిరచ్ఛేదనఁ జేయింతునని భయపె
ట్టెను. పురోహితుఁడు మిగులఁ భయముజెందినవాఁడై అను
దినము వనశక్తినంతయు నుపయోగించి బోధించుచుండెను
గాని రాజునకించుకయును వినోదము కలుగలేదు.
పురోహితుఁడు మిగులఁ దిగులొంది ఏడవదినమునఁ దనజీవితము
నేటితోఁ సరిగదాయని కసుగాసిలియున్నవాఁడై భార్యాపుత్త్ర
లను జూచి దుఃఖింపసాగెను. అప్పుడొక్కటి జ్ఞానసంపన్ను
రాలగు నాతనికుమార్తె తాను రాజును సమాధానపరతునని
తండ్రికి ధైర్యముచెప్పి రాజుచెంతకిద్దరును బోయిరి. పిమ్మట
రాజును దర్శించి “ రాజా మీరు మాతండ్రికిచ్చిన యాజ్ఞ
యేమని యడిగెను. రాజు “ శుకులవారు పరీక్షిత్తుకు ఏడు
దినములలో బంధవిముక్తునిజేసి ముక్తిసామ్రాజ్య మొసఁగజే
సెను. నాకును అట్లే చేయుమని యాజ్ఞాపించితి ననిచె
ప్పెను. అంత నాసాధ్వి మణి రాజా నేను చెప్పినట్లు మీరు
చేసినయెడల మీకు దగుసమాధానము గలుగు ననిచెప్ప

రాజు ఆమాట కంగీకరించెను. పిమ్మట నాయువతి నొకకత్తిని నొకపెద్దత్రాడునుఁ దెప్పించి యాత్రాటిచే తనతండ్రిని యొకస్తంభమునకు చేతులుకాళ్ళు ఘట్టిగ బిగించి కట్టెను. తరువాత నాదేశాధిపునిఁ రాజును మరియొకస్తంభమునకుఁ గట్టెను. పిమ్మట నాకత్తిని తండ్రిచేతి కిచ్చి రాజుత్రాళ్ళనుం గోయుమని చెప్పె... అంతనాతఁడు అయ్యో, యీ విధమున నేను బంధింపబడియుండ రాజు త్రాళ్ళను గోయు టెట్లు? అని చెప్ప నాయువతీతిలకము ఆకత్తిని రాజుచేతిలో నుంచి రాజా మాతండ్రిని విడిపింపు మని చెప్పెను. అంతఁ రాజు ఆశ్చర్యముతో ఓహో నేనే బంధింపబడియుండ నీతండ్రిని విడిపించుటెట్లు? అనియనుటయు నాజ్ఞానసంపన్నురాలు "రాజేంద్రా బంధరహితుండైన శ్రీశుకులు పరీక్షిత్తునకు బంధవిముక్తుని జేయగలిగెను. గాని సంసారపాశములచేఁ బంధింపఁబడిన మాతండ్రి యిమ్ము బంధములనుండి యెట్లువిముక్తునిఁ జేయగల్గును? అని హితోపదేశముఁ జేసి రాజును సంతృప్తిపరచి తండ్రినిమరణమునుండి రక్షించెను.

148 వ కథ.

లోకవిఖ్యాతుండును తపస్సంపన్నుండును నగు చక్రవర్తి శాస్త్రవిచారణం జేయుచుండగ "మోక్షము క్షణములోనే లభింపగలద"ని యొకగ్రంథమునందు గాంచి తన యాస్థానమందుండు పండితులను, శాస్త్రవేత్తలను ఈవచనము విశ్వసింపదగినదో కాదో యని ప్రశ్నించ వారందరు ఏకగ్రీవమున అందులకేమియు సందేహములేదని బల్కిరి. అంతఁ నారాజు తన కట్టి మోక్షము క్షణములోఁ లభించునట్లు జేయుడని ప్రార్థింప నట్లు చేయజాలమని ప్రత్యుత్తర మిచ్చిరి. అందులకుఁ రాజు ఆగ్రహచిత్తుఁడై వారందరిని గారాగృహమునఁ బడవేసెను. పిమ్మట గనబడిన విరాగులను, సన్యాసులను, బోధకులను రావించి యిట్లే ప్రశ్నించుచు వారును యిట్లే చెప్పుటచే నందరినిఁ గారాగృహమున బంధించుచుండెను. ఇట్లుండ నొకనాఁడు ఆత్మవిజ్ఞానపూర్ణుండును, మునిశ్రేష్ఠుండును నగు అష్టావక్రుని రాజాచెంతకుఁ భటులు బట్టితెచ్చిరి. అంత రాజుపూర్వమువలెనే

ప్రశ్నింప వాముని క్షణములో ముక్తునిం జేయుట కంగీక
రించి రాజును యొక ఘోరారణ్యమునకుం దీసుకొని
పోయెను. అచట రాజును నిలుచుండుట కాజ్ఞాపించి నీవు
నాకు దక్షిణ యిచ్చుటకు సిద్ధముగనుంటివాయని యడుగఁ
గంములకుం రాజు "ఓహో! మీరింతటి మహోన్నతపద
వినే దయచేయుచుండఁ గురుదక్షిణ కేమితక్కువ! మీరు
కోరినదంతయు నిచ్చుటకు సిద్ధుడనై యున్నా" నని చె
ప్పెను. అంత వాతాపకేంద్రుడు "రాజా నీమనస్సును
నాకు దక్షిణగా నొసంగుము" యడిగెను. రాజు అందుల
కంగీకరించి మనోమాన్యుండై యుండెను. అంతట శిష్యుండై
నిర్వికల్పసమాధియందు మున్నకై అఖండసచ్చిదానంద పర
బ్రహ్మను పొందెను.

149 వ కథ.

ఒకరాజు అనిత్యములగు విషయసుఖములను రోసి విరా
గియై తనయథార్థస్థితినిఁ దెలుసుకొనఁగోరి యొకమునిసత్తము
నాశ్రయించి వానివలన సమస్తశాస్త్రములను దెలుసుకొను

చుండెను. ఇట్లు 12 సంవత్సరములు విద్యనభ్యసించి సమ
స్తవేదాంత రహస్యములం దెలిసికొని పూర్ణుండనైతి నని
దలంచి గురువునకు నమస్కరించి సెలవడిగెను. అప్పుడాతా
పసి "శిష్యా నీకిప్పటికి అక్షరాభ్యాసమాయినదని తలం
చుము. నీవు నేర్చుకొనవలసినదంతయు ముందున్న దని
చెప్ప నారాజు ఆశ్చర్యమునొంది మరి 12 సంవత్సరములు
అచటనే యుండి సమస్త యోగములు అభ్యసించి అణిమా
ద్యష్టసిద్ధులను సంయితము సాధించి పరిపూర్ణుడనైతి నగా
యని సంతసించి తిరిగి గురువునకు నమస్కరించి సెలవడి
గెను. అప్పుడా యుపాధ్యాయుడు చిరునగవుతో "శిష్య
రత్నమా నీ వింకను విద్యాపూర్ణుడవు గాలేదు. మరికొన్ని
దినము లుండుమని చెప్పినంతనే రాజు మునుపటికంటె
నాశ్చర్యమునొంది మరి 12 సంవత్సరములు తత్వవిచారణ
యందును స్వస్వరూపానుసంధానమందును వినియోగించి
తననిజస్థితిని తెలుసుకొని బ్రహ్మానందమగ్నుడై వచ్చి గురునకు
నమస్కరించకనే నిల్చుచుండెను. అప్పు డుపాధ్యాయుం

చను వానిం జూచి «శిష్యరత్నమా నీవు నాసెలవైకొ
నక నాకు నమస్కరించక నే బోవుచుంటివి ఇది న్యాయ
మేనా? యనెను. అంత నాశిష్యుండు ఈయనంతకోటిరూ
పములును నారూపములే యైయుండ నే నెవనికి నమస్క
రింతును అని చెప్ప నాతాపసేంద్రుఁడు నీ శిష్యుఁడుగదా
పూర్ణజ్ఞాని వైతి వని మెచ్చి పలుకుల సంతసించెను.

150 వ కథ.

శంకరులవారు గంగానదిలోఁ స్నానముఁ జేసి తన
మఠమునకుఁ వచ్చుచుండఁగాఁ ద్రోవలోఁ బ్రహ్మజ్ఞాని
యగునొకమాలవాఁ డెదురువచ్చెను. అప్పుడు శంకరులు
«ఓరీ ఛండాలా యెంత నిర్లక్ష్యముగా నెదురుగఁ వచ్చితివి!
ఛీ దూరముపొమ్ము" అని పలికెను. అప్పు డాబ్రహ్మవేత్త
చిరునగవుతో ఓసాధుపుంగవా, నీవు దూరముగా తొలఁగు
మనునది ఈస్థూలశరీరమునా, సూక్ష్మశరీరమునా, లేక
ఆత్మనా? స్థూలశరీరము నైనచో నీశరీరమును నాశరీరమును
కూడ పంచభూతాత్మకములేకదా! సూక్ష్మశరీరము నైనచో

మనోమయము మైనది గనుక నీ వెంత నిష్కళంకమైనవో నాదియు నంతనిష్కళంకమైనదే సుమా! ఆత్మజ్ఞానమో యది సర్వవ్యాపకమై యచంచలమై యున్నది. గావున నిందు కేవిని తొలగమంటివో చెప్పుమన శంకరులు యాతని బ్రహ్మవేత్తయని గ్రహించి "బ్రహ్మజ్ఞానియగువాడు బ్రాహ్మణుడైనను ఛండాలుడైనను నాగురువుగా భావింతు నని చెప్పి యాతనికి సాష్టాంగదండప్రమాణ మాచరించి వెడలిపోయెను.

151 వ కథ.

నాస్తికుడగు నొకానొక గొప్ప శాస్త్రజ్ఞుడు, తత్వవేత్తయు బ్రహ్మజ్ఞానియు నగు సోక్రటీసుతో నీవు దేవుడు దేవుడన్న వాడొక్కడున్నాడోయని భూమండలమంతయు వెదకితిని సూర్యమండలము చంద్రమండలము నక్షత్రమండలమంతయు మిక్కిలి శ్రేష్ఠతరమగు దూరదర్శనియంత్రములతో పారజూచితిని గాని యొక్కడును గన్పించడాయెను. అంతట సోక్రటీసు "నీవు, మరియొక యంత్రముతో జూచుట మరచితివి

సుమా! అనిచెప్ప నాశాస్త్రిజ్ఞుడు ఆయంత్రమేమని యడిగెను. అంతటాతత్వవేత్త భక్తి, విచారణ, వైరాగ్యము లనెడి యద్దములను మనస్సనెడి యంత్రమునకు నమర్చి జూచినయెడల భగవంతుడు తప్పక గోచరించును అనిచెప్ప నాశాస్త్రిజ్ఞుడు వానికి శిష్యుడై భగవంతుని యథార్థస్థితి దెలుసుకొని నిశ్చలానందమున నుండెను.

152 వ కథ.

నొకానొక బ్రహ్మజ్ఞాని, సర్వదా ప్రాపంచికసుఖముల యందే కాలముగడుపుచున్న నొకరాజు పట్టణమునకుఁ వచ్చెను. రాజు ఆమహాపురుషుని కీర్తి విని వానిం జూడ దలంచి తనయాస్థానమునకుఁ రావించి తనప్రక్కనేగూర్చుండనియమించెను. గాని యాతపోధనుడు రాజువంకనైన జూడక వానితో నొక్కమాటయైన ముచ్చటించక యచట నున్న సేవకులతో ముచ్చటించు చుండెను. రాజాతని విపరీతకృత్యమునకును తనకుఁ జేసిన యవమానమునకును కోపోద్దీపితుడై యాబ్రహ్మవేత్తను శిరచ్ఛేదనజేయుమని యాజ్ఞాపిం

చెను. అప్పుడామహనీయుడు "రాజా నీలో మచ్చుటిం
చక, నిన్ను గౌరవించక నీసేవకులతోడనే కాలముగడపి
నందున నాకు శిరచ్ఛేదన విధించితివిగదా! రాజులకెల్లను
రాజైన భగవంతుని స్వప్నమునందైననుఁ దలంచకఁ దుచ్ఛ
ములగు నిహలోక సుఖములయందే కాలముబుచ్చుచున్న
నీకు సర్వేశ్వరు డెట్టిశిక్షను విధించునో తెలియకుంటివి
గదా?" యనెను. అంత నారాజు తనయవివేకమును దెలి
సుకొని పశ్చాత్తాపమునొంది నాబ్రహ్మవేత్తపాదములపైఁ బడి
యాతని యనుగ్రహమునుఁ బొంది సన్మార్గుడయ్యెను.

153 వ కథ

ఒకగ్రామమునం దొకసన్యాసి మఠముకట్టించుకొని
అందు నివసించుచుండెను. ఆయనకుఁ బ్రతిదినము అక్క
డకుఁ సమీపముననున్న యొకపల్లెటూరునుంచి యొకగొ
ల్లది భక్తిశ్రద్ధలతోఁ పాలుఁ దెచ్చి యిచ్చుచుండెను.
ఇట్లుండఁ నొకనా డాగొల్లది వేళతప్పివచ్చుటచేఁ నేడింత
యాలశ్యముగ నేలవచ్చితి వని సన్యాసి యడిగెను. అప్పు

డామె "స్వామీ యేఱు దాటించువా డాలస్యముగఁ వచ్చు
టచేఁ వాఁడు వచ్చువరకుఁ గాచుకొనియుంటి" నని చె
ప్పెను. అప్పుడా సన్యాసి "ఓహో యేఱు దాటుటకు ఒకరు
దాటించవలయునా? రామనామము నుచ్చరించి దాటలేకుం
టివా?" యని పరిహాసమునఁ బల్కెను. మరునాడు ఆగొ
ల్లది ప్రతిదినముకంటె ముందుగాఁ వచ్చి సన్యాసికి నమ
స్కరించి "తండ్రీ, మీరు నాకుఁ మిక్కిలి యుపకారముఁ
జేసినారు. ఇక నెన్నటికిని యేఱుదాటుటకు డబ్బు ఖర్చు
లేక నే యుండెడి యుపాయమును నేర్పితిరి." అని చెప్ప
నా సన్యాసి ఆశ్చర్యమున "నే నేమి యుపాయముఁ
జెప్పితి" ననెను. అంత నాగొల్లది "స్వామీ, మీ రప్పుడే
మరచితిరా! నిన్ననేగదా మీరు పరమపావనమగు రామ
మంత్రప్రభావమునుఁ జెప్పితిరి! నే నామంత్రోచ్చారణఁ
జేసి నిమిషమాత్రంబున యేఱుదాటితినని చెప్పఁ నా సన్యాసి
మరింత నాశ్చర్యము జెంది "ఆహా, యేమి దీనివాక్యములు!
దీనిని బరీక్షింపవలె నని గొల్లదానిని ముందు నడువమని తా ము

వెనుకఁ రామనామము నుచ్చరించుచు నదిలోఁ దిగెను గాని
పాపము మునుఁగుచుండెనే గాని తేలదయ్యె. అంతనాగొల్ల
వానితోఁ అయ్యో ఇదేటియాశ్చర్యము, నీవు నీటిపైఁ
స్వేచ్ఛగాఁ బోవుచుంటివి గాని నేను మునుఁగుచుంటిని!
అని బలుకఁ నాగొల్లది తిరిగిచూచి "ఓహో స్వామీ
మీమంత్రమునకై మీకే నమ్మకము లేదే! నమ్మకమేయున్నయె
డలఁ మీరు యేటిలోఁ దిగునప్పుడు బట్టలు తడుచునేమో
నని పైకిబిగగట్టుకొంటిరా?" అని చెప్ప నాసన్యాసి సిగ్గుపడి
తనకింతనుఁ పూర్ణమైనభక్తివిశ్వాసములుఁ గలుగలేదని చిం
తించి తిరిగి పోయెను.

154 వ కథ.

దేశదేశములుఁ దిరుగుచుఁ మహోపన్యాసములుఁ
కావించుచున్న యొక సంఘసంస్కర్త ఒకనాఁడొకయత
భూతనుఁ జూచి "స్వామీ నేనిన్నియుపన్యాసములు చేసి
నను సమస్తశాస్త్రములలో నుండెడి పాండిత్యమంతయు
వెదజల్లినను నామత మవలంబించువారు మిక్కిలిస్వల్పము.

మీరువున్నతావునుండి కదలకున్నను సదా ధ్యానమునే ధరించియున్నను నీశిష్యులసంఖ్యకు మేరలేదు. ఇందుకుఁ గారణమే "మని యడిగెను. అందుల కాయవధూత "దీపము బురుగులను తనచెంతకుఁ రమ్మని పిలువకున్నను వేనవేలం దానిచుట్టునుఁ జేరి అందు దుముకుచుండును. పుష్పములు తమయందుండెడి మకరందమును పానము జేయుమని నాహ్వానముజేయకున్నను తుమ్మెదలు తమంతట దామే బోయి దానినిద్రావి యానందించును. అదేవిధముగ నీయందుగల బరమాత్మను బ్రకాశింపజేసిన యెడల నీవు పిలువకున్ననుమనుష్యులందరు నీచుట్టునుజేరి నీకుదాసత్వము జేయుచుందురు. మనుష్యులేగాక పంచభూతములు సహితము నీయాజ్ఞకుఁ లోబడియుండును సుమా!" అని జవాబు చెప్పెను.

155 వ కథ.

కార్తికేయు డొకదినమున నొకపిల్లిని గోళ్లతో గాయపరచెను. తరువాత నాత డింటికి వచ్చినతోడనే తన తల్లి

యగు పార్వతీదేవి బుగ్గమీద నొక గాయమును జూచి ఆశ్చర్యపడి, అమ్మా యిదేమి! యీగాయమెట్లు కలిగెను,, అని యడిగెను. అదివిని యాజగజ్జనని " నాయనా అది నీవల్లనే కలిగినది. నేడు నీవు పిల్లిని గిల్లితివిగదా, ఆగెల్లు నాబుగ్గపై నున్నదని చెప్పెను. కార్తికేయు డాశ్చర్యముతో " అమ్మాయిదెట్లు " అని యడుగ " యీజగమంతయు నాశరీరమే " యని పార్వతి బదులు చెప్పెను. కార్తికేయుడు విస్మయమొంది " అమ్మా యికనే వివాహము చేసుకొనను. స్త్రీలందరును నాతల్లిస్వరూపులే యైయుండ, నేనివాహము చేసు కొనుటెట్లు అని తనకాలమంతయు బ్రహ్మచారిగానే యుండెను.

156 వ కథ.

ప్రపంచ మంతయు భగవత్స్వరూపమే యని నొక గురువు బోధించుచుండెను. అది వినుచున్న ఒకశిష్యుడు ఒకనాడు మార్గమున బోవుచుండగా యేనుగొకటి కనుపించెను. మావటివాడు యెంతచెప్పినను వినక అంతా భగ

వత్స్వరూపమేగదా యేనుగ నన్నేమిచేయును" అని అనుచు దగ్గరకు వెళ్ళెను, గాని పాపమాతనిని నాయేనుగ తొండముతో బట్టి నావల విసరివైచెను. అందుచే ఒడలంతయు దెబ్బలు తగిలి మిక్కిలిబాధతో గురువుల వారి చెంతకు బోయి "స్వామీ మీమాటలునమ్మి మోసపోతిని" అని జరిగిన వృత్తాంతమంతయు చెప్పెను. గురువు వాని యవివేకమునకు విచారించి ఓమూఢా అంతయు భగవత్స్వరూపమే యనిగదా నేను చెప్పితి. మావటివాడు మాత్రము భగవత్స్వరూపము కాదా. అట్టైన భగవంతుడు నిన్ను దూరముగ పొమ్మని చెప్పుచుండ నీవు వినక దగ్గిరకు వచ్చినందుకు భగవంతుడే నిన్ను శిక్షించెనని జవాబు చెప్పెను.

157 వ కథ.

పండితమదనమోహన మాళవ్యాగారు ఒకనాటి యుదయమున క్షురకర్మ చేయించుకొనుచు మీసములను గూడ గొరిగించుకొనెను. అప్పుడొక స్నేహితుడు దానిం జూచి

ఆశ్చర్యముతో విూసములు దీయుటకు కారణ మడిగెను అప్పుడా పండిత శ్రేష్ఠుడు "మిత్రమా, భారతభూమి యందు నాసోదరులు పడరాని బాధలు పడుచుండ కన్ను లార జూచుచు వారికేయుపకారమును చేయజాలని పురుషత్వ మెందుకని జవాబు చెప్పెను.

158 వ కథ.

వ్యాసులవారు యమునానదిని దాటబోవుచుండగా, కొందరు గోపికలువచ్చి స్వామీ, మేమునూ దాటవలసి యున్నది. గాని నావగాని దారిగాని యేదియులేదు. నేమి యుపాయమని ప్రార్థించిరి. అప్పుడు వ్యాసులు మంచిది నేను మిక్కిలి యాకలిలో నున్నాను. ముందునాకు దినుట కేమైనబెట్టుడు అని యడిగెను. అప్పుడు గోపికలు తమవద్ద యున్న పాలును మీగడను బెట్టిరి. వ్యాసులు వాటిని బొట్ట నిండ నారగించి నదియొడ్డుకు వచ్చి "ఓ యమునా, నేను యీ భోజన నిశ్చయముగ ఉపవాసము చేసినవాడనైతి నేని వెంటనే దారినిమ్ము" అని యనెను. తోడనే యమునానది

రెండుభాగములుగా జేసి మధ్యమబారి యిచ్చెను. గోపికలు ఆశ్చర్యమగ్నులై "దేవా యిక్కేమివింత నీవు రిక్తుడేగదా కడుపునిండ తింటిరి. తినలేదని యెట్లు అసత్యము లాడితిరి అని యడిగిరి. అంత యామునిపుంగవుడు "గొల్లలారా నేను చేయు కార్యములనన్నింటిని భగవదర్పణము చేయుదును. యీపవిత్రమైనను అహంభావము లేక సర్వము భగవదర్పణమును జేసితినిగాని నేనే తిన్నానసెడి యహంకారము నాయందు పూర్తిగ నశించినదని జవాబు చెప్పెను.

159 వ కథ.

గాంధి మహాత్ముడు ఆఫ్రికాదేశము సంచరించగా యీర్ష్యాపూరితుడగు నొక దొర మహాత్ముని శిరముపై కర్రతో కొట్టి పారిపోయెను. అప్పు డమ్మహానీయుని తలబ్రద్దలై రక్తము కాల్వలైబారగ స్పృహతప్పి నేలపై బడెను. అప్పు డాయన స్నేహితులు వారికి తగుఉపచారములు సల్పి స్పృహకు దెచ్చిరి. ఆమహానీయుడు స్పృహకు వచ్చినతోడనే

« యేడీ నన్ను గొట్టినవాడు" అని పెల్లగా నడిగెను. అంత వారు « అయ్యా శాంతింపుడు. మిమ్ము గొట్టిన యా దురాత్ముని బట్టుకొని బంధించితిమి" అని చెప్పిరి. అప్పుడా కరుణానిధి « అహా యేమంటిరి. అతనిబంధించితిరా అతను నామిత్రుడే. నే చేసినపాపములకై నన్ను శిక్షించి పాప విముక్తునిగా జేసిన పుణ్యాత్ముడే. అట్టి నామహోపకారిని మీరు విడచిపెట్టినగాని నేనిక్కడనుండి కదలను" అని చెప్పినంతనే వారాతనిని విడచిపెట్టిరి. తోడనే యాచోర తనపాపకృత్యములకై వగచి యామహాత్ముని నిరుపమాన దయా శీలతకు విస్మయమునొంది వారి పాదములపై బడి క్షమాపణ వేడెను.

160 వ కథ.

శిష్యుడు—గురువర్యా ! భగవంతుని తెలుసు కున్నవాడె వ్వడు ?

గురువు— తెలుసుకొనజాలనని తెలుసుకొన్నవాడే భగ వంతుని తెలుసుకొన్నవాడు.

శి—గురువర్యా! భగవంతుని తెలుసుకొననివా డెవ్వడు?

గు—శిష్యా, భగవంతుని తెలుసుకొన్నానని తలంచువాడే తెలుసుకొననివాడు.

161 వ కథ.

ఆంజనేయులు సీతామహాదేవిని వెదకుటకై లంకకు బోయి తిరిగి వచ్చి రామునితో లంకాపురిని గురించి యిట్లు విన్నవించెను. "ఓ రామా, జగదభిరామా, లంకాపురిని గురించి నే నేమని వర్ణింతును. ఎక్కడ జూచినను జపము లాచరించువారును, తపములు చేయువారును, ఎందు జూచినను యజ్ఞయాగాది క్రతువులు జేయువారును, నిష్ఠతో పూజలు సల్పువారును గాన్పించిరి. స్త్రీలని లేక బాలురని లేక, వృద్ధులని లేక ప్రతివారును వేదపారాయణ జేయుచు వీనులకు విందు గొల్పిరి". ఈమాటలు వినినంతనే శ్రీరాముడు అయ్యో ఆంజనేయా యికనాకు సీత దక్కుట యెక్కడిది! అట్టి తపోనిష్ఠా గరిష్ఠులపై నాబాణము పోజాలదు. అట్టివారిని నేజయించుటెట్లు, సీతనుదెచ్చుటెట్లు

అని విచారముతో బాణమును క్రిందపడవైచెను. అంత నాంజనేయుడు «దేవా యాలకింపుడు వారెన్ని నిష్ఠలు గలిగినను, యెంతసేపు పారాయణము చేయుచున్నను, యజ్ఞజపములు చేసినను, సత్యము, శాంతము, దయ అనెడి సద్గుణములు మాత్రము వారియందు శూన్యము" అని చెప్పినంతనే రాముడు మహానందమున నుప్పొంగి ధనస్సు చేబూని «అట్లైన అంతటి నీచుల ఫలము లేదు, ఒక్క బాణముచే లంకయంతయు భస్మము చేయగలను. శాంతసుగుణములు లేక నిష్ఠలెన్ని యుండినను ప్రయోజనము లేదు" అని చెప్పెను.

162 వ కథ

ఒకరాజునొద్ద నొక మంత్రి గలడు. అతడు మిక్కిలి సద్భక్తుడు. దేవుని కృప అంతయు భగవంతుడు మంచికే చేయునని నమ్మినవాడు. ఒకరోజున రాజు వేటాడుటకై పోయి యొకపొదలో దూరాడుచుండ ప్రమాదవశమున నొక వేలు తెగి పోయెను, మంత్రి దానిజూచి యప్పటి

యష్ట “రాజా యిదియును మీమేలుకే భగవంతుడు చేసి నాడు” అనెను. రాజాగ్రహముజెంది మంత్రిని కారాగృహమున బంధించెను. కొన్ని రోజులు గడచిన పిమ్మట రాజు తిరిగి వేటకుబోయి దారితప్పి ఒంటరిగా కొండలచేరికొనెను. ఆకొండలు శక్తిపూజ చేయువారలు. శక్తిని బలినిచ్చుటకై నుంచి రూపకంటకుడును, బలవంతుడును, అగు మనుష్యుని కొరకు వెదకుచు రాజును వంటరిగా జూచినంతనె మిగుల సంతసమంది రాజును బంధించి దేవళమొద్దకు తీసుకు బోయిరి. అక్కడ రాజును కూర్చుండబెట్టి నరుకబోవు చుండ యాతని యంగములు సరిగ యున్నవో లేవో యని పరీక్షించి చేతియందు వకవ్రేలు తెగియుండుట జూచి అయ్యో! అంగహీనుడు బలికి పనికి రాడనుచు రాజును విడచి వెళ్ళిపోయిరి. అప్పుడు రాజు మహదానందము చెంది మంత్రి చెప్పిన హితవాక్యములు జ్ఞప్తికి వచ్చి అహా! యా సర్వేశ్వరుడు మనకు చేయునదియంతయు మనమేలునకే గదా యని తలపోయుచు మంత్రిని విడచిపెట్టి అనేక విధముల సన్మానించెను.

163 వ కథ.

యేసుక్రీస్తులవారియొద్ద కొకడు బోయి అయ్యా భగవంతుని జూచు టెట్లని యడిగెను. అంతయాభక్తాగ్రేసరు డాతని నొక చెరువులోనికి దీసుకునివెళ్ళి తలగట్టిగా బట్టుకుని నీళ్ళలోముంచి కొంచము సేపుంచెను. అప్పుడాతడు గిలగిల తన్నుకొనగా విడచిపెట్టి యిట్లు జవాబు చెప్పెను. "నీవు భగవంతుని జూడదలచిన యడల నీళ్ళలో నీతల ముంచినప్పుడు వైటకు వచ్చుటకు నీవెంత గిలగిల కొట్టుకొంటివో భగవంతుని జూచుటకు అంత పరితపించినగాని గాన్పించడ"ని జవాబు చెప్పెను.

164 వ కథ.

భక్తుడగు నొకబ్రాహ్మణుడు మార్గమున బోవు చుండగా దాహమయ్యెను. అప్పుడొకమనుష్యుడు చేతనొక ముంతలో మంచినీరు దీసికొని పోవుట జూచి యాతని బిలచి అయ్యా కొంచము మంచి నీరిచ్చెదవా యని అడిగెను. అప్పుడా మనుష్యుడు అయ్యా నేను మాలవాడను. మీరు బ్రాహ్మ

ణాలు. నేను తాకిననీరు మీరెట్లు త్రాగుదురనెను. అం
తటా భక్తుఁడు సోదరా, రామనామము నొక్కసారి ఉచ్చ
రించుము. అది సమస్త దోషములను హరింప జేయును.
యెట్టి పాపాత్మునైనను పవిత్రము జేయును అని వానిచే
రామనామ ముచ్చరింపజేసి వానిచేతిలోని నీరు త్రాగెను.

సమాప్తము.

For Copies Apply to:—

A. JAGAN MOHAN ROY,

Masulipatam.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్‌లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక

(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్‌బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS
Rajamahendravaram

28.	తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29.	శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30.	శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31.	లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32.	శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33.	శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34.	కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35.	శివపూజ	10-00
36.	వీరభద్ర పూజ	10-00
37.	ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38.	నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39.	సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40.	రామదేవుని కథ	10-00
41.	శివదేవుని కథ	10-00
42.	లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43.	వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44.	బ్రహ్మంగారి నిత్యపూజ	10-00
45.	సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46.	నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47.	రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48.	ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49.	శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50.	16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51.	పార్వతీకల్యాణం	25-00
52.	సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53.	పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54.	అష్టనాగపూజ	36-00
55.	పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56.	ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57.	ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58.	ఏదేవునికి ఏవిధముగాదీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59.	ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60.	హనుమద్ వ్రతం	36-00
61.	పంచాయతన పూజ	63-00
62.	28 వ్రతములు	120-00

63.	కలశపూజలు (9ఒకేసారి)	150-00
64.	కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)	....
65.	హ్రీంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)	....
66.	గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1.	శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4.	స్థూలాక్షరిలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5.	లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6.	స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రౌన్‌సైజు)కేస్‌బైండ్	108-00
7.	సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళిః (63)	24-00
9.	విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	25-00
10.	లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రౌన్)	36-00
11.	లలితా సహస్రనామములు	24-00
12.	లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13.	దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14.	ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15.	శివ సహస్రనామములు	24-00
16.	విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17.	గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18.	సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19.	గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20.	లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21.	శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22.	సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23.	సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24.	శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25.	మణిద్వీపవర్ణన (పెద్దది)	24-00
26.	సంధ్యావందనం	24-00
27.	మంత్రపుష్పమ్	....
28.	త్రిభాషా హనుమాన్‌చాలీసా	15-00
29.	హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30.	మణిద్వీపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31.	ఆరు చాలీసాలు	10-00
32.	శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33.	వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34.	ఆరుదండకాలు	5-00
35.	వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36.	అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37.	దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దనీస్తోత్రంతో)	10-00
38.	సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39.	భగవద్గీత మూలం	27-00
40.	రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41.	స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42.	పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43.	పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44.	పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45.	పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46.	మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47.	శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48.	కుజదోషం	10-00
49.	కాలసర్ప దోషం	10-00
50.	మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51.	దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52.	పంచసూక్తములు	10-00
53.	సంధ్యావందనం	10-00
54.	రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55.	గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56.	హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57.	దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58.	ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59.	శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60.	నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61.	మహాన్యాసమ్	36-00
62.	సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63.	గోమాతపూజావిధానము	10-00
64.	ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65.	ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66.	ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67.	శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68.	అర్చన	40-00
69.	నిత్యదేవతార్చన	40-00
70.	సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71.	శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72.	చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73.	శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74.	వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75.	శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1.	శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2.	సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3.	శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4.	శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
5.	శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రౌన్)	63-00
6.	నవనాధ చరిత్ర	99-00
7.	శ్రీసాయిచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8.	శ్రీగురుచరిత్ర (బైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9.	సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10.	అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11.	భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12.	శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13.	శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14.	శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15.	శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16.	శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17.	"శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18.	"శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19.	శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20.	శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21.	శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22.	శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23.	హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడీసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఒక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపర్తి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. దృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్మబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (నూరుయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గు (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్‌జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషంనేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికంనేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడీస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడీస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్కర పంచాంగం (2013-14నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీలికలేఖికాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

బి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్థరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతిః	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు

136. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్‌పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహుర్త చింతామణి-పార్టు2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్‌శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ఠ సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్‌బైండ్)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో "వాస్తువిద్య" నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5.	గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6.	వాస్తు పూజ	63-00
7.	వాస్తు సూత్రములు	63-00
8.	వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9.	గృహవాస్తు వర్గులు	99-00
10.	విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11.	విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12.	విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13.	ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14.	శుభవాస్తు	270-00
15.	వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16.	వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17.	హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18.	గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19.	వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20.	గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21.	జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22.	వాస్తురత్నాకరం (కొండపల్లి)	63-00
23.	వాస్తుశిరోమణి ,,	120-00
24.	వాస్తుసంగ్రహమ్ ,,	63-00
25.	పంచవాస్తు పారిజాతం ,,	120-00
26.	వాస్తుడిండిమమ్ ,,	63-00
27.	వాస్తుదుందిభి ,,	120-00
28.	విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్‌బైండ్)	250-00
29.	కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30.	జలవాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31.	మయవాస్తు (గోరసవీరభద్రాచార్య)	120-00
32.	వాస్తు జ్యోతి	63-00
33.	మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34.	వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35.	వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్రశాస్త్రాలు

1.	మంత్రసాధన	63-00
2.	తంత్రజాలం	63-00
3.	మంత్రశక్తి	63-00

4.	దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5.	దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6.	తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7.	యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8.	మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9.	సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10.	మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11.	సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12.	సదాచార దీపిక	63-00
13.	యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14.	ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15.	బదనిక తంత్రమ్	63-00
16.	ఉచ్ఛిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17.	గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18.	గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19.	సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20.	యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21.	పాశుపత తంత్రం	99-00
22.	పంచదశ మహాఖడ్గ తంత్రం	99-00
23.	రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24.	మంత్రసిద్ధి	120-00
25.	పరశురామతంత్రమ్	108-00
26.	శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27.	శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28.	గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29.	మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30.	శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31.	మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32.	సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33.	హవన తంత్రం	250-00
34.	షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35.	శాక్తేయతంత్రం	250-00
36.	రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37.	లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38.	హిరణ్యశూలినీ తంత్రమ్	250-00

39.	మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40.	శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41.	స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42.	కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43.	శాంతితంత్రమ్	250-00
44.	యంత్రసిద్ధి	360-00
45.	శ్రీ లక్ష్మీతంత్రమ్	360-00
46.	మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
47.	మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఃకల్పమ్)	360-00
48.	మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49.	ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50.	కామధేనువు తంత్రం	360-00
51.	శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52.	శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53.	కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54.	ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55.	సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1.	భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2.	భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3.	భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2.	గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3.	గణేశోపాసన 2	99-00
4.	నవగ్రహవైభవం	99-00
5.	నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6.	నవగ్రహ వేదం	99-00
7.	శనిగ్రహారాధన	99-00
8.	ఆదిత్యారాధన	99-00
9.	సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10.	శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11.	లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12.	హనుమదారాధన	99-00
13.	లలితారాధన	99-00
14.	శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15.	గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16.	వీరభద్రారాధన	99-00
17.	కుజగ్రహారాధన	99-00
18.	భైరవారాధన	99-00
19.	దైవారాధన	99-00
20.	గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21.	శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22.	హయగ్రీవారాధన	99-00
23.	లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24.	శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25.	దేవీ లీలామృతం	99-00
26.	పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27.	పురాణపండ రామాయణం	99-00
28.	పురాణపండ భారతం	99-00
29.	పురాణపండ భాగవతం	99-00
30.	(సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31.	కాలసర్ప యోగం	99-00
32.	నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33.	నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34.	వేదసూక్తములు	99-00
35.	వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36.	పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37.	సూక్తిరత్నాలు	99-00
38.	హనుమచ్చరిత్ర	99-00
39.	నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40.	నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41.	సాలగ్రామములు	99-00
42.	గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడీ	99-00
43.	శనిగ్రహరెమిడీస్	99-00
44.	జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45.	వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్‌మ్యాచింగ్‌గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46.	మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్‌గైడ్) ,,	99-00
47.	మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్‌కరక్షన్ ,,	99-00
48.	న్యూమరాలజీ రెమిడీస్	99-00
49.	మూకపంచశతీ	99-00
50.	శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51.	రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52.	ఉపాసన విధానం	99-00
53.	పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54.	దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55.	గణపతిభాష్యం	99-00
56.	యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57.	నవయోగులు	99-00
58.	ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59.	సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60.	సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్‌బైండింగ్)	216-00
61.	సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62.	ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63.	బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64.	సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65.	శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66.	శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67.	మార్షల్‌ఆర్ట్స్ (కరాటే,కుంగ్‌ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68.	మ్యాజిక్‌గైడ్	99-00
69.	చదరంగం	99-00
70.	పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71.	గరుడపురాణం	40-00
72.	మాఘపురాణం	36-00
73.	శివపురాణం	36-00
74.	వైశాఖపురాణం	36-00
75.	కార్తీక పురాణం	36-00
76.	కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77.	సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78.	పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79.	గాయత్రీ మహిమ	36-00
80.	వృక్షదేవతలు	63-00
81.	యాజుష స్మార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82.	సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83.	చతుర్వేదములు	120-00
84.	నవగ్రహారాధన	120-00
85.	తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86.	మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్‌బైండు)	250-00

87.	మానవధర్మములు		120-00
88.	వేదమంత్ర సంహిత		120-00
89.	సహస్రలింగార్చన		120-00
90.	శ్రీ శివగీత		120-00
91.	ద్వాదశఉపనిషత్తులు		120-00
92.	పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్‌బైండ్)	250-00
	(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా	120-00
93.	బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము		200-00
94.	బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
95.	బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము		200-00
96.	కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు		63-00
97.	దక్షిణావృత శంఖములు		63-00
98.	108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని		36-00
99.	ధర్మసింధువు(కేస్‌బైండింగ్)		270-00
100.	భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని		99-00
101.	చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర		36-00
102.	భగవత్‌స్తుతి		63-00
103.	సూర్యోపాసన		36-00
104.	కాశీఖండం		250-00
105.	దేవీభాగవతం		360-00
106.	శ్రీ ఆంజనేయం		216-00
107.	ధర్మసందేహాలు		216-00
108.	ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు		250-00
109.	రామాయణం		600-00
110.	పోతన భాగవతం		900-00
111.	శివమంత్రములు		63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1.	ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2.	మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3.	ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4.	గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5.	గృహవైద్యసారం	36-00
6.	హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7.	ప్రకృతివైద్యం	36-00
8.	ఆహారం-వైద్యం	99-00

9.	సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10.	ఆయుర్వేదమ్	36-00
11.	ఆయుర్వేద మూలికావైద్యదీపిక	99-00
12.	దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13.	ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14.	అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15.	రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16.	ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17.	ఒబెసిటి	99-00
18.	హెల్త్‌గైడ్	99-00
19.	ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20.	ఫుడ్‌థెరపి	63-00
21.	న్యాచురల్‌థెరపి	99-00
22.	సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23.	కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24.	యోగామంత్ర	63-00
25.	యోగా మండే టు సండే	63-00
26.	హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్‌టుడే	99-00
27.	హెల్త్‌ఫైల్	108-00
28.	వస్తుగుణపాఠం	250-00
29.	రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30.	వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31.	నాటువైద్యం -(కేస్‌బైండ్)	360-00
32.	నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33.	ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యప్ప - భవానీ రకాలు

1.	శ్రీ అయ్యప్ప లీలామృతం	30-00
2.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనపాటలు	63-00
3.	శ్రీ అయ్యప్ప పూజాకల్పం	20-00
4.	శ్రీ అయ్యప్ప భక్తి గీతాలు	20-00
5.	హారతిగైకొనుమా	40-00
6.	శ్రీ అయ్యప్ప దీక్ష F	10-00
7.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనమాల F	10-00
8.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యపూజ P	10-00

9.	శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10.	భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11.	దేవీలీలామృతం	99-00
12.	శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13.	దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14.	భవానీదీక్ష P	10-00
15.	దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16.	శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17.	అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1.	అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2.	శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3.	సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4.	వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5.	సౌభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6.	సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7.	చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8.	జాతీయ గీతాలు	10-00
9.	దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10.	పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11.	గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12.	అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13.	పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14.	భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినీస్టైల్)	36-00
15.	సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16.	బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17.	అన్నమయ్య సంకీర్తనానిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1.	ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2.	ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3.	ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4.	పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5.	ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6.	ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7.	వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8.	సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2.	శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్‌వెజ్)	63-00
3.	శాకాహార వంటలు	30-00
4.	మాంసాహారవంటలు	30-00
5.	చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6.	అందానికి చిట్కాలు	30-00
7.	పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8.	పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10.	లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11.	చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12.	పసందైన ఫాస్ట్‌ఫుడ్ వంటలు	30-00
13.	పలావ్‌లు, ఫ్రైడ్ రైస్‌లు, వెరైటీరైస్‌లు	30-00
14.	వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15.	బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16.	పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17.	మైక్రోవోవెన్ వంటలు	99-00
18.	సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19.	పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20.	పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21.	మోడ్రన్ మెహందీ (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22.	మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23.	నోరూరించే నాన్‌వెజ్‌వంటలు	99-00
24.	మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్‌బుక్ (క్రౌన్‌సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సాయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్మాలు (బైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్రగడరామారావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్‌చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన ,,	250-00
నారద సంహిత ,,	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము ,,	60-00
మయమతము - వచనము ,,	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము ,,	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి	......
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)	....
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు ,,	....
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక ,,	....
మహాదశా పారిజాతం ,,	....
వాస్తు నారాయణీయం ,,	120-00
యోగావళీఖండం ,,	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (దావూద్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి... ,,	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి ,,	200-00
ఆరతిసాయిబాబా ,,	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్‌బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ది కారికలు	200-00
నపుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్థంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తొట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చిన్తామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ఠ సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్మృతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్థంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహుర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్పవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00